

**Prahladrai
Dalmia
Lions
College of
Commerce
&
Economics**

**MAGAZINE
1995-96**

LIONS CLUB OF MALAD-BORIVALI COLLEGE CHARITY TRUST

Board of Trustees

1. Shri Bajranglal Dalmia
2. Lion Ratanlal G. Saraf
3. Lion Balkishan R. Lakhotia
4. Lion Shyamsunder G. Ruia
5. Lion Vinod B. Dalmia

PRAHLADRAI DALMIA LIONS COLLEGE OF COMMERCE AND ECONOMICS

GOVERNING COUNCIL

1. Shri Bajranglal Dalmia	Trustee
2. Lion Ratanlal G. Saraf	Trustee
3. Lion Balkishan G. Lakhotia	Trustee
4. Lion Shyamsunder G. Ruia	Trustee
5. Lion Vinod B. Dalmia	Trustee
6. Lion Banwarilal Jhunjunwala	Chairman
7. Lion Pradhyuman U. Mehta	Vice-Chairman
8. Lion Kanhaiyalal G. Saraf	Hon. Secretary
9. Lion Rajendra J. Chokshi	Hon. Treasurer
10. Lion Kailash Kejariwal	Hon. Jt. Secretary
11. Lion Shankerlal Jain	Member
12. Lion Madhusudan R. Maheshwari	Member
13. Lion Kamal Ruia	Member
14. Lion Pawar Bairagra	Member
15. Lion Arun Saraf	Ex-Officio
16. Lion Kishore Varma	Ex-Officio
17. Principal (Mrs.) P. S. Baleri	Ex-Officio

C
E
Engli
Hindi
Gujra
Marat
Stude
Repre

Prahladrai Dalmia Lions College of Commerce & Economics

Magazine

1995-96

Magazine Committee

Chairperson : Principal (Mrs.) P. S. Baleri

Editor : Prof. A. M. Bhende

Sectional Editors

- English** : Prof. C. K. Anandan
Hindi : Prof. D. (Mrs.) P. R. Dadhich
Gujrathi : Prof. (Mrs.) Jyotsna Vyas
Marathi : Prof. (Mrs.) Rohini Takle
Students' Representatives : Neeraj Jalal, Manish Dubey,
Rakesh Shah, Dinesh Chaudhary,
Chirag Sanghavi.

Volume - 23

Printed at : PRINTOGRAPHY, Fort, Mumbai - 400 001.

Statement As Per Press Registration of Books Act

FORM IV

Magazine Committee

1. **Place of Publication** : Mumbai
2. **Periodicity of Publication** : Yearly
3. **Publisher's Name** : Principal (Mrs.) P. S. Baleri
Nationality : Indian
Address : P.D.Lions College of Commerce and
Economics.
Sunder Nagar, Malad (West),
Mumbai - 400 064.
4. **Printer's Name** : Girish Shah
Nationality : Indian
Address : Printography
200, Bazargate Street, Fort,
Mumbai - 400 001.
5. **Editor's Name** : Prof. A. M. Bhende
Nationality : Indian
Address : P.D.Lions College of Commerce and
Economics.
Sunder Nagar, Malad (West),
Mumbai - 400 064.
6. **Names and Address of Individual** : P.D.Lions College of Commerce and
who own the newspaper and Economics.
partner or shareholders holding Sunder Nagar, Malad (West),
more than one percent of total capital Mumbai - 400 064.

I, P. S. Baleri, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge.

Sd/-

P. S. Baleri

Signature of the Publisher

Editorial

Loc

*Time
order of the
from the inn
in which we
process of so
wrong, more
contribution
that whole.
through thi*

*Wh
present in
than the p
Magazine,
were bemo
unparallel
two of th
range of e
that the a
in so can
as yet an
proud bu
roles, sm
purpose.*

*present.
the sam
past an
life. Th*

Editorial

Looking Back

Looking Forward

Time and tide wait for no man. Coming into being and passing out is the order of the Universe. It is this which accounts for the movement of the Society from the immeasurable past to the incalculable future through the glorious present in which we are at present. It does not mean that we are helpless spectators in the process of social progress. Far from it. Each one of us in whatever we do, right or wrong, moral or immoral, legal or illegal, contributes to that process though our contributions may be infinitesimally small and even unaccountably merging into that whole. But we must play our role for the tomorrow that becons us. It is through this that we link our historical past to the emergent future.

While the present is passing out, there is a tendency to bemoan the loss of the present into the history without knowing that the future could be more livelier than the present that is passing out. With the publication of the last College Magazine, the curtain was rung down on the academic year 1994-95 and most of us were bemoaning the glorious year that was passing out which indeed was a year of unparalleled achievements with Xavier Lobo and Laxman Singh, to mention but two of the many names, who had won so many laurels for the college in a wide range of extra-curricular activities including Fine Arts. Little did we realise then that the academic year 1995-96 would be equally glorious in terms of the achievements in so many varied fields of activities. Indeed the academic year 1995-96 stands out as yet another glorious year of achievements and this should make all of us not only proud but also confident that the future is golden if we can all perform our respective roles, small or big, with a single-minded devotion, sense of belonging and undistracted purpose.

Between the past and the future, there is always an eclipse and that is the present. If we have to grasp both the historical past and glorious future at one and the same time, we must all be the double-faced Janus, sorrowing over the vanishing past and smiling at the emerging future. That indeed is the sum and substance of life. The academic year 1995-96 is passing out, slowly but surely, and while we may

Sd/-
S. Baleri
of the Publisher

feel emotionally surcharged at this passing out, we must be excited to welcome the new academic year 1996-97 which would mark the Twenty-fifth Year of the College. With the release of this College Magazine, we ring out the twenty-fourth and ring in the twenty-fifth, and that itself should be enough excitement and exuberance. Let us all prepare for the Silver Jubilee Year caricaturing the past and projecting the future, for the all round development.

Moving away from the college affairs into the larger affairs that concern the Nation we land into the political mess that is around us. The Havala deals and other scams involving several hundreds of crores of rupees, is a national shame, more particularly because of the involvement of many persons who had been parading as the national leaders and conscience-keepers of the nation. The tragedy is, inspite of such wide publicity and condemnation of such happenings, nothing really happens and all events fade into unrecognisable history. How many scandals and scams that we have lived through - Bofors, stock exchange scam, the sugar scam, the public sector undertaking disinvestment scandal, bank securities scam, the Godman Chandraswami affairs, the sex scandals, and what have you. Will the Harwala scandal disclosures involving big names see one more cover-up operation at the highest level or will it ensure a turning point in the history of this Nation's polity for purity in public life for which the Father of Nation lived and gave up his life as a martyr? Will the democratic public opinion finally pave the way for such a transformation of the nation? Will the youth of this country to whom this country has been bequeathed by the front-runners of the National Freedom struggle rise up and say, enough is enough, or will the youth join in it to make this dirty nallah the mainstream of Indian economic, socio and political life? Will the particulars of the shameful scam that have come out change the thinking of the Indian masses politically and look for new rulers, clean and committed, or will they vote in the coming elections without a direction and put the country into a hung parliament? Time will alone tell and we have to wait for that time to come which will reveal whether the Indian masses have once again compromised to compromise with the evils of Indian society or to stand up and fight like the true revolutionaries of India's glorious past. Will the spirit of National Freedom Movement with truth and non-violence as its cornerstones be revived and will the Indians again say,

"Who dies if India lives, and who lives if India dies?"

1
1
1
1
1
20
21
22
23
24
25
26
27.

CONTENTS

Sr. No.	Title	Page No.
ENGLISH SECTION		
1.	Principal's Report	1
2.	N.S.S. Report for the year	4
3.	The LADS - Annual Report	5
4.	Sahitya Kala Parishad	7
5.	Adventure Club	9
6.	The Dalmia Utsav	9
7.	Fine Arts Association	12
8.	Fine Arts Association - List of Prize Winners	13
9.	List of Students who passed in First Division at T.Y.B.Com. Exam. - April '95	16
10.	We are the world, <i>Ramesh Menon</i> - T.Y.B.Com.	19
11.	Thinking about you, <i>Chirag Sanghavi</i> - F.Y.B.Com.	21
12.	One evening, <i>Alzira Rebello</i> - S.Y.B.Com.	21
13.	Life full of "Waits", <i>Anita Singh</i> - F.Y.J.C.	21
14.	Why students fail, <i>Manish Rathod</i>	21
15.	The challenges facing our country, <i>Ms. Kuntal Tanna</i> - T.Y.B.Com.	22
16.	What is economics, <i>Amit R. Verlekar</i> - F.Y.J.C.	22
17.	Head or tail ? <i>Ms. Kuntal Tanna</i> - T.Y.B.Com.	23
18.	Moments, <i>Prashant Srivastava</i> - F.Y.J.C.	23
19.	Journey, journey, <i>Bhari</i> - F.Y.J.C.	23
20.	Don't divide my species, <i>Manoj Nair</i> - S.Y.J.C.	23
21.	Friendship, <i>Rashmi Tandon</i> - F.Y.J.C.	24
22.	Hue of money, <i>Shaikh Nasrine</i> - F.Y.J.C.	24
23.	A Teenager, <i>Sandeep Kanoria</i> - F.Y.J.C.	24
24.	"Everything I do", <i>Zuber Sheikh</i>	24
25.	A chemical love letter, <i>Deepak O. Sharma</i> - F.Y.B.Com.	25
26.	Why study, <i>Deepak O. Sharma</i> - F.Y. B. Com	25
27.	Something to remember, Compiled by <i>Muzammil I. Markande</i> - S.Y.B.Com.	25

६०	१)	अनुभव	५३	१)	अनुभव, आरोग्य, आणि आहार	६०
६१	२)	आजचे मराठीचे स्थान	५३	१०)	माझा अनुभव	६१
६२	३)	सुदृश्यांचा आर्थिकार	५५	११)	साक्षरता आणि सामाजिक विकास	६२
६३	४)	सर्वश्रेष्ठ गीत	५६	१२)	वातावरण	६३
६४	५)	सुधाकर-नवें देवालय	५६	१३)	सर्प	६४
६४	६)	सुमान बरले व बाबा !	५७	१४)	काल	६४
६५	७)	फुफुन आणि आनंदी	५८	१५)	विरगुळ	६४
६५	८)	दर्या तुझी	५८	१६)	अष्ट/अंत	६५
६५	७)	समानान बाळा भव्यार	५९	१७)	इकलसा जीव....	६५

MARATHI SECTION

१०	१)	विशाली साहित्य मंडळ संस्था	३८	११)	अंक पत्र साह्य संस्था	१०
११	२)	अनन्य-अनन्य संस्था	४०	१२)	सुनी	११
१२	३)	अनन्य	४१	१३)	सुनी	१२
१३	४)	अनन्य	४२	१४)	सुनी	१३
१४	५)	अनन्य	४३	१५)	सुनी	१४
१५	६)	अनन्य	४४	१६)	सुनी	१५
१६	७)	अनन्य	४५	१७)	सुनी	१६
१७	८)	अनन्य	४६	१८)	सुनी	१७
१८	९)	अनन्य	४७	१९)	सुनी	१८
१९	१०)	अनन्य	४८	२०)	सुनी	१९
२०	११)	अनन्य	४९	२१)	सुनी	२०
२१	१२)	अनन्य	५०	२२)	सुनी	२१
२२	१३)	अनन्य	५१	२३)	सुनी	२२
२३	१४)	अनन्य	५२	२४)	सुनी	२३
२४	१५)	अनन्य	५३	२५)	सुनी	२४
२५	१६)	अनन्य	५४	२६)	सुनी	२५
२६	१७)	अनन्य	५५	२७)	सुनी	२६
२७	१८)	अनन्य	५६	२८)	सुनी	२७
२८	१९)	अनन्य	५७	२९)	सुनी	२८
२९	२०)	अनन्य	५८	३०)	सुनी	२९
३०	२१)	अनन्य	५९	३१)	सुनी	३०
३१	२२)	अनन्य	६०	३२)	सुनी	३१
३२	२३)	अनन्य	६१	३३)	सुनी	३२
३३	२४)	अनन्य	६२	३४)	सुनी	३३
३४	२५)	अनन्य	६३	३५)	सुनी	३४
३५	२६)	अनन्य	६४	३६)	सुनी	३५
३६	२७)	अनन्य	६५	३७)	सुनी	३६
३७	२८)	अनन्य	६६	३८)	सुनी	३७
३८	२९)	अनन्य	६७	३९)	सुनी	३८
३९	३०)	अनन्य	६८	४०)	सुनी	३९
४०	३१)	अनन्य	६९	४१)	सुनी	४०
४१	३२)	अनन्य	७०	४२)	सुनी	४१
४२	३३)	अनन्य	७१	४३)	सुनी	४२
४३	३४)	अनन्य	७२	४४)	सुनी	४३
४४	३५)	अनन्य	७३	४५)	सुनी	४४
४५	३६)	अनन्य	७४	४६)	सुनी	४५
४६	३७)	अनन्य	७५	४७)	सुनी	४६
४७	३८)	अनन्य	७६	४८)	सुनी	४७
४८	३९)	अनन्य	७७	४९)	सुनी	४८
४९	४०)	अनन्य	७८	५०)	सुनी	४९
५०	४१)	अनन्य	७९	५१)	सुनी	५०
५१	४२)	अनन्य	८०	५२)	सुनी	५१
५२	४३)	अनन्य	८१	५३)	सुनी	५२
५३	४४)	अनन्य	८२	५४)	सुनी	५३
५४	४५)	अनन्य	८३	५५)	सुनी	५४
५५	४६)	अनन्य	८४	५६)	सुनी	५५
५६	४७)	अनन्य	८५	५७)	सुनी	५६
५७	४८)	अनन्य	८६	५८)	सुनी	५७
५८	४९)	अनन्य	८७	५९)	सुनी	५८
५९	५०)	अनन्य	८८	६०)	सुनी	५९
६०	५१)	अनन्य	८९	६१)	सुनी	६०
६१	५२)	अनन्य	९०	६२)	सुनी	६१
६२	५३)	अनन्य	९१	६३)	सुनी	६२
६३	५४)	अनन्य	९२	६४)	सुनी	६३
६४	५५)	अनन्य	९३	६५)	सुनी	६४
६५	५६)	अनन्य	९४	६६)	सुनी	६५
६६	५७)	अनन्य	९५	६७)	सुनी	६६
६७	५८)	अनन्य	९६	६८)	सुनी	६७
६८	५९)	अनन्य	९७	६९)	सुनी	६८
६९	६०)	अनन्य	९८	७०)	सुनी	६९
७०	६१)	अनन्य	९९	७१)	सुनी	७०
७१	६२)	अनन्य	१००	७२)	सुनी	७१
७२	६३)	अनन्य	१०१	७३)	सुनी	७२
७३	६४)	अनन्य	१०२	७४)	सुनी	७३
७४	६५)	अनन्य	१०३	७५)	सुनी	७४
७५	६६)	अनन्य	१०४	७६)	सुनी	७५
७६	६७)	अनन्य	१०५	७७)	सुनी	७६
७७	६८)	अनन्य	१०६	७८)	सुनी	७७
७८	६९)	अनन्य	१०७	७९)	सुनी	७८
७९	७०)	अनन्य	१०८	८०)	सुनी	७९
८०	७१)	अनन्य	१०९	८१)	सुनी	८०
८१	७२)	अनन्य	११०	८२)	सुनी	८१
८२	७३)	अनन्य	१११	८३)	सुनी	८२
८३	७४)	अनन्य	११२	८४)	सुनी	८३
८४	७५)	अनन्य	११३	८५)	सुनी	८४
८५	७६)	अनन्य	११४	८६)	सुनी	८५
८६	७७)	अनन्य	११५	८७)	सुनी	८६
८७	७८)	अनन्य	११६	८८)	सुनी	८७
८८	७९)	अनन्य	११७	८९)	सुनी	८८
८९	८०)	अनन्य	११८	९०)	सुनी	८९
९०	८१)	अनन्य	११९	९१)	सुनी	९०
९१	८२)	अनन्य	१२०	९२)	सुनी	९१
९२	८३)	अनन्य	१२१	९३)	सुनी	९२
९३	८४)	अनन्य	१२२	९४)	सुनी	९३
९४	८५)	अनन्य	१२३	९५)	सुनी	९४
९५	८६)	अनन्य	१२४	९६)	सुनी	९५
९६	८७)	अनन्य	१२५	९७)	सुनी	९६
९७	८८)	अनन्य	१२६	९८)	सुनी	९७
९८	८९)	अनन्य	१२७	९९)	सुनी	९८
९९	९०)	अनन्य	१२८	१००)	सुनी	९९
१००	९१)	अनन्य	१२९	१०१)	सुनी	१००
१०१	९२)	अनन्य	१३०	१०२)	सुनी	१०१
१०२	९३)	अनन्य	१३१	१०३)	सुनी	१०२
१०३	९४)	अनन्य	१३२	१०४)	सुनी	१०३
१०४	९५)	अनन्य	१३३	१०५)	सुनी	१०४
१०५	९६)	अनन्य	१३४	१०६)	सुनी	१०५
१०६	९७)	अनन्य	१३५	१०७)	सुनी	१०६
१०७	९८)	अनन्य	१३६	१०८)	सुनी	१०७
१०८	९९)	अनन्य	१३७	१०९)	सुनी	१०८
१०९	१००)	अनन्य	१३८	११०)	सुनी	१०९
११०	१०१)	अनन्य	१३९	१११)	सुनी	११०
१११	१०२)	अनन्य	१४०	११२)	सुनी	१११
११२	१०३)	अनन्य	१४१	११३)	सुनी	११२
११३	१०४)	अनन्य	१४२	११४)	सुनी	११३
११४	१०५)	अनन्य	१४३	११५)	सुनी	११४
११५	१०६)	अनन्य	१४४	११६)	सुनी	११५
११६	१०७)	अनन्य	१४५	११७)	सुनी	११६
११७	१०८)	अनन्य	१४६	११८)	सुनी	११७
११८	१०९)	अनन्य	१४७	११९)	सुनी	११८
११९	११०)	अनन्य	१४८	१२०)	सुनी	११९
१२०	१११)	अनन्य	१४९	१२१)	सुनी	१२०
१२१	११२)	अनन्य	१५०	१२२)	सुनी	१२१
१२२	११३)	अनन्य	१५१	१२३)	सुनी	१२२
१२३	११४)	अनन्य	१५२	१२४)	सुनी	१२३
१२४	११५)	अनन्य	१५३	१२५)	सुनी	१२४
१२५	११६)	अनन्य	१५४	१२६)	सुनी	१२५
१२६	११७)	अनन्य	१५५	१२७)	सुनी	१२६
१२७	११८)	अनन्य	१५६	१२८)	सुनी	१२७
१२८	११९)	अनन्य	१५७	१२९)	सुनी	१२८
१२९	१२०)	अनन्य	१५८	१३०)	सुनी	१२९
१३०	१२१)	अनन्य	१५९	१३१)	सुनी	१३०
१३१	१२२)	अनन्य	१६०	१३२)	सुनी	१३१
१३२	१२३)	अनन्य	१६१	१३३)	सुनी	१३२
१३३	१२४)	अनन्य	१६२	१३४)	सुनी	१३३
१३४	१२५)	अनन्य	१६३	१३५)	सुनी	१३४
१३५	१२६)	अनन्य	१६४	१३६)	सुनी	१३५
१३६	१२७)	अनन्य	१६५	१३७)	सुनी	१३६
१३७	१२८)	अनन्य	१६६	१३८)	सुनी	१३७
१३८	१२९)	अनन्य	१६७	१३९)	सुनी	१३८
१३९	१३०)	अनन्य	१६८	१४०)	सुनी	१३९
१४०	१३१)	अनन्य	१६९	१४१)	सुनी	१४०
१४१	१३२)	अनन्य	१७०	१४२)	सुनी	१४१
१४२	१३३)	अनन्य	१७१	१४३)	सुनी	१४२
१४३	१३४)	अनन्य	१७२	१४४)	सुनी	१४३
१४४	१३५)	अनन्य	१७३	१४५)	सुनी	१४४
१४५	१३६)	अनन्य	१७४	१४६)	सुनी	१४५
१४६	१३७)	अनन्य	१७५	१४७)	सुनी	१४६
१४७	१३८)	अनन्य	१७६	१४८)	सुनी	१४७
१४८	१३९)	अनन्य	१७७	१४९)	सुनी	१४८
१४९	१४०)	अनन्य	१७८	१५०)	सुनी	१४९
१५०	१४१)	अनन्य	१७९	१५१)	सुनी	१५०
१५१	१४२)	अनन्य	१८०	१५२)	सुनी	१५१
१५२	१४३)	अनन्य	१८१	१५३)	सुनी	१५२
१५३	१४४)	अनन्य	१८२	१५४)	सुनी	१५

PRINCIPAL'S REPORT

Mrs. P. S. Baleri

As we enter the Silver Jubilee Year in a few days from now, I am extremely happy to report that our College has grown from strength to strength into a full-fledged institution of reputation in the Western Suburbs.

I am immensely happy to put on record that in these days of disturbed climate with agitations and strikes in and around our city, our Campus has always been peaceful. The atmosphere in the Dalmia Campus has been friendly and congenial all throughout. Our students have been extremely well behaved and disciplined having high respect for their teachers, a character rarely observed in these days of overcrowded class-rooms. Excellent discipline and respect for teachers have been the notable feature and culture of our institution.

Our students work hard highly motivated by their teachers, Prof. (Mrs. Jyotsna Vyas, Dr. (Mrs.) Khushalka, Prof. (Mrs.) Shakuntala Yadav, Prof. Ambalal Patel, Prof. Kadhi, Prof. D. P. Mehta, Prof. Naringrekar, Prof. (Mrs.) Lele, Prof. Hatekar, Prof. Bhise and many others. Not only our students participate in various Inter-collegiate competitions, but also very efficiently organise competitions in our College. We immensely admire their organising skills and abilities.

If we, as teachers, are able to guide our students in the right direction and motivate them to become great and worthy citizens of this country, we should be satisfied. We are very happy today that many of our students have become successful businessmen, industrialists and eminent personalities in their own profession.

Academically our progress has been impressive both in the University and in the Board Examinations. Our result at the B.Com. Examination was 91.32% with 156 students passing in 1st Class and 99% with 409 students passing in First Class at the Board Examination

held in March, 1995. With excellent result in the Board Examination we had initial problem of accommodating our own students in the Degree College. Thanks to the kind permission granted by the University and by the government, we could overcome an otherwise difficult situation.

With the encouragement given by our Management in general and Shri Bajranglaji and Lakhotiaji in particular, our boys have been reaping rich harvest in the Inter-Collegiate competitions in the field of cultural activities. We have bagged over 150 prizes and Trophies in various events in different competitions this year.

Our College has bagged once again the 1st Prize for the fourth year in succession, in the Drama competition conducted by IPTA (Indian Peoples Theatre Group). It is a record in the history of IPTA that any single College collects the 1st Prize for the fourth consecutive year. It is an all time achievement for Dalmia College and we have been awarded the Prithviraj Kapoor Trophy permanently. Prof. Ambalal Patel is the motivating force behind this achievement. 'Prithviraj Kapoor' Trophy for BEST PLAY and 'Balraj Sahani Trophy' for outstanding performance were also awarded to Dalmia college.

Miss Arpita Shah and Mr. Rajesh Soni were awarded Best Actress and Best Actor prizes respectively.

Our Folk Dance Troupe of 14 participants bagged 3 Prizes, one each, in competitions conducted by Jaycee Club, Trios and the 'Dalmia Utsav'.

Our Western Dance Troupe consisting of 5 students collected 3 prizes in competitions conducted by Kalanjali '95 at Bhaidas Hall, Jashn-E-Rizvi at Rizvi College and in the Dalmia Utsav in our Campus organised in Dec. 95.

Our boys under the guidance of Prof. S. Naringrekar visited Kulu Manali early this year to participate in the winter carnival at the National level.

We bagged the Trophy by winning the 1st prize in the folk dance and the 2nd prize in the Western Dance Competitions. Mr. Pankaj of our College was adjudged as the Carnival King.

Hindi Sahitya Parishad, under the able guidance of Dr. (Mrs.) Khushalka, has been doing a commendable job. Participating in a number of Inter-collegiate competitions, Hindi Sahitya Parishad has bagged over 60 inter-collegiate prizes.

Fine Arts Association headed by Prof. C. K. Anandan has collected 49 Inter-collegiate prizes. Mr. Jitendra Dadhich has bagged 18 prizes while Mr. Ubed Memon 13.

Our Literary and Debating Society, under the guidance of Prof. A.A. Memon, participated in several competitions in debating & Essay Writing conducted by Sydenham college, Talreja College and others. Our Mr. Pankaj Kataria bagged 16 prizes, Sejal Dalal 9 prizes, Mr. Manish Dubey 8 prizes and Mr. Manoj Singh 6 prizes.

Sahitya Kala Parishad, under the guidance of Prof. (Mrs.) Yadav, Gujarati Sahitya Mandal under prof. (Mrs.) Vyas, Marwari Sahitya Sanghatana under Prof. A.D. Patel, Marathi Vangmaya Mandal under Dr. (Mrs.) Takle and Adventure Club under Prof. D. P. Mehta, conducted a number of Literary and Cultural activities to develop talents and build confidence among our students. Details of activities conducted by these association are given separately in this magazine.

N.S.S. Unit did a commendable job under the able guidance of Prof. (Mrs.) Lele and Prof. Hatekar during this year with renewed vigour and enthusiasm. The N.S.S. devoted itself more towards educational and Health Care awareness projects during this year.

Apart from Blood donation Drive, Eye and Health check-up and Medical advice camps followed by free distribution of medicines among the needy were some of the projects undertaken

by the N.S.S. Apart from the circulating Library, our N.S.S. boys worked throughout the year imparting adult education in Slum area under MPFL Programme.

A peace rally on Mahatma Gandhi's birthday on 2nd October 1995, Hiroshima peace rally on the 6th of August 1995 and Jan Jagruti Rally on 28th November 1995 were organised to create awareness among the people. Our boys carried the Jan Jagruti Mashal received by us on 28th November and delivered to Patkar College via Prem Nagar and Vasheri Hill area adopted by us, performing street plays en route. These rallies were impressive and fruitful.

Poster Exhibition, Sale of Rakhis made by the handicapped and Tree Plantation followed by Plant Care are some of the other projects undertaken by our N.S.S. Unit.

'DALMIA UTSAV' sponsored by Shri Dalmiaji and Shri Lakhotiaji in 1986 has become the most popular event among the student community in the Bombay City and Suburbs. The 'DALMIA UTSAV' has become an annual event and was celebrated here on this Campus on 22nd to 24th December, 1995. Since the "DALMIA UTSAV" has become an extremely popular event in the student community we were required to extend the celebrations for the 3rd day this year. The three-day glittering function was inaugurated by the Film Star Shri Aditya Pancholi. Many T.V. and Screen personalities including one of our past students Miss Dipti Shah a rising star on the screen Horizon and literary personalities attended the function.

Over 1600 students from 42 city and suburban colleges from Palghar to Panvel participated in the Literary and Cultural Competitions held during 3 days of hectic activity. While Dalmia college bagged the first prize and the Trophy, Sathye College of Commerce was the Runners-up. I am happy to report that, the 'DALMIA UTSAV' was entirely managed and most efficiently by our students who worked hard for the success. Our past

students Mr. Ashish Singh, Taslim Khan, Manmohan Kapoor and Pradeep Malhotra were guided in this effort by Prof. Ambalal Patel, Prof. Satish Naringrekar, Prof. Kadhi and Prof. (Mrs. Jyotsna Vyas.).

I am proud of my students Mr. Rajesh Lohia and Mr. Joban Putra, Mr. Hollani and Mr. Desai who worked day and night for the success of Dalima Utsav. Student Teacher Council headed by Mr. Sejal Dalal, Mr. Jitendra Dadich and Miss Celine D'Costa conducted efficiently and successfully all collegiate functions during the year.

We sincerely appreciate and admire organising skills and techniques of our young students and their teachers who guided them in this effort. We have words of praise for their ability to undertake difficult assignments and execute them successfully.

I said earlier that 'DALMIA UTSAV' is a popular annual event among student community. It is so popular that many other colleges - Bhavan's College, Rizvi College, Gokhale College and others have also now sponsored the Inter-collegiate competitions, where our boys get an opportunity to participate. Our boys participated this year at Rizvi College and bagged Jashn-E-Rizvi Trophy and we were Runners-up at the 'Gokhale Utsav'.

Annual Day functions of the Junior and the Senior College were celebrated in our Campus on 11th and 12th January 1996 respectively. Pro-vice-Chancellor, Prin. A. P. Pradhan was the Chief Guest and Lion B. R. Lakhotiaji presided on the first day. Shri Bajranglaji Dalmia presided on the Second Day where Hon'ble Justice D. R. Dhanukaji and Hon'ble Justice S. M. Jhunhunwallaji were the Chief Guest and Guest of Honour respectively. Trustees Lion Ratanlalji Saraf, Vinodji Dalmia, Arun Saraf, Office bearers Lion K. G. Saraf, Kishore Varma, Shankarlalji Jain and others were present on the occasion and encouraged and inspired our students by their presence.

Our Annual Sports Day was celebrated on 4th January this year at Prabodhan Krida Bhavan, Goregaon.

Mr. Gopal Gattani and Miss Rajshree Baid were selected champions at the Senior College and Mr. Jayesh Verma and Miss Asha Sood were selected as champions in the Junior college.

Mr. Jitendra Dadhich was selected as the 'BEST BOY' of the year and Miss Sriranjani Iyer as the 'BEST GIRL' of our College in the Degree College.

Mr. Pankaj Kataria was adjudged as the 'BEST BOY' of the year and Miss Ranjita Arya as the 'BEST GIRL' of the year in the Junior College.

I am once again proud of my students for bringing laurels to this institution. I am confident that our students will continue to work for academic and extracurricular excellence of this institution and come out as worthy citizens of this country in future.

I thank all members of the staff-teaching as well as non-teaching for their co-operation without which it would have been difficult to achieve success during the academic year.

Finally, I sincerely thank the trustees and the members of Governing Council of my College for their kind guidance from time to time. I am confident, with hard work from students, guidance from the management and co-operation from the teachers, we will further progress in academic and extra-curricular excellence.

Thanking you once again.

N. S. S. Report for the Year 1995-96

During the current academic year (1995-96) the N.S.S. Unit of our college has registered 198 volunteers out of which about 140 students have completed 120 hours. The various projects undertaken by our unit were as follows :

1) Blood Donation Drive :

Our N.S.S. activities began with the Blood Donation Drive organised on 5th August 1995, in association with the Lions Club of Malad-Borivali and Bhagwati Hospital, Borivali. 100 bottles of blood were collected.

2) Poster Exhibition :

On 15th August '95 our volunteers organised Poster Exhibition displaying the various social awareness activities conducted by our N.S.S. unit.

Besides this, our volunteers participated in the Poster Competition conducted by Patkar College on the occasion of Jan-Jagruti Abhiyan.

3) Mass Programme for Functional Literacy (MPFL) :-

Twenty N.S.S. volunteers were engaged in the above project at BHIM NAGAR which is our adopted slum area and partly in Malad (E).

4) SLUM - Teaching Project :

About 50 volunteers were engaged in conducting remedial classes in the college campus, every evening from 5.30 p.m. to 7.30 p.m. Teaching work was carried out for the needy students of Std. I-VIII from the neighbouring Municipal Schools and slum areas.

5) Tree Plantation Project :

About 30 students participated in the above project. The project work included digging, planting and watering plants, near Bhandarwada Talao, Malad (W).

6) Medical Project :

This project was undertaken by about 50 volunteers of our unit. The volunteers collected various medicines for Smt. Ladidevi Maheshwari Charitable Hospital at our adopted village Tadul Wadi, Saphale.

A Free Medical Check up camp was organised on 26.11.95 from 9.00 a.m. to 3 p.m.

at the college campus for the patients in the neighbouring slum area behind our college. This activity was carried out as a part of Jan-Jagran Abhiyan. The Lions Club of Malad Borivali helped us in organising the above camp.

We are thankful to the doctors who helped us in making the camp a great success.

7) Library Project :

A large number of our volunteers conducted a circulating library for the benefit of the people of our adopted slum area under this project. Volunteers circulated books and magazines for home reading.

8) Rally Participation :

All our volunteers participated in the following rallies organised by the N.S.S. co-ordination of University of Bombay.

i) 50th Hiroshima Peace Rally on 6th August 95 from Ruparel College to Shivaji Park.

ii) 125th Birth Anniversary of Mahatma Gandhi on 2nd October 1995 from Tilak Statue Girgaum to August Kranti Maidan.

iii) Jan-Jagran Mashal : Our unit received the Torch from BSS College near Municipal School, Malad (W) at 2 p.m. on 28th Nov. 95 and reached it to Patkar College on 29th Nov. '95 at 11 a.m.. The torch was carried to Patkar along our adopted Slum area and street plays were organised at various corner en route.

9) Rakhi Sale Project :

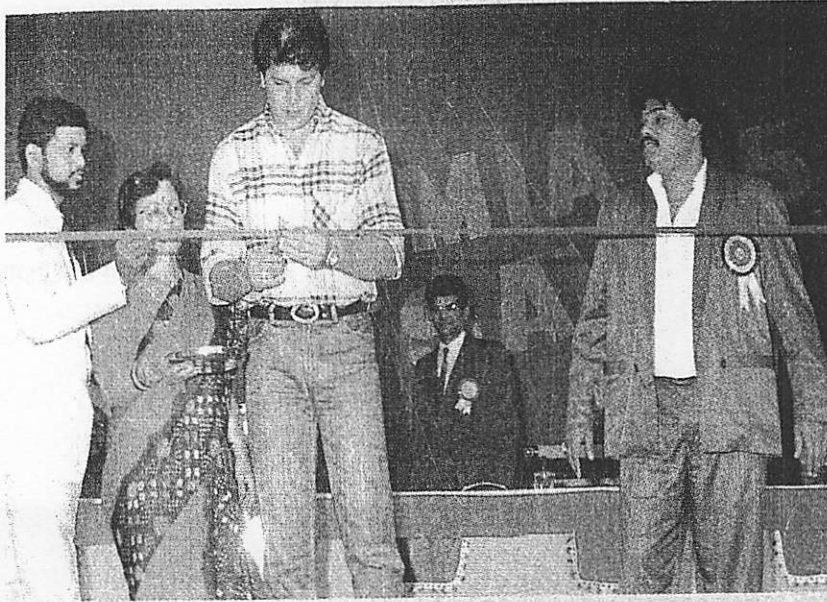
Our volunteer sold rakhis, as an assistance to the Physically Handicapped children. The rakhis were made by the handicapped children from school.

The NSS unit takes this opportunity to thank our Principal (Mrs.) Baleri, Prof. Telang and other staff members, for helping us to conduct the various activities successfully.

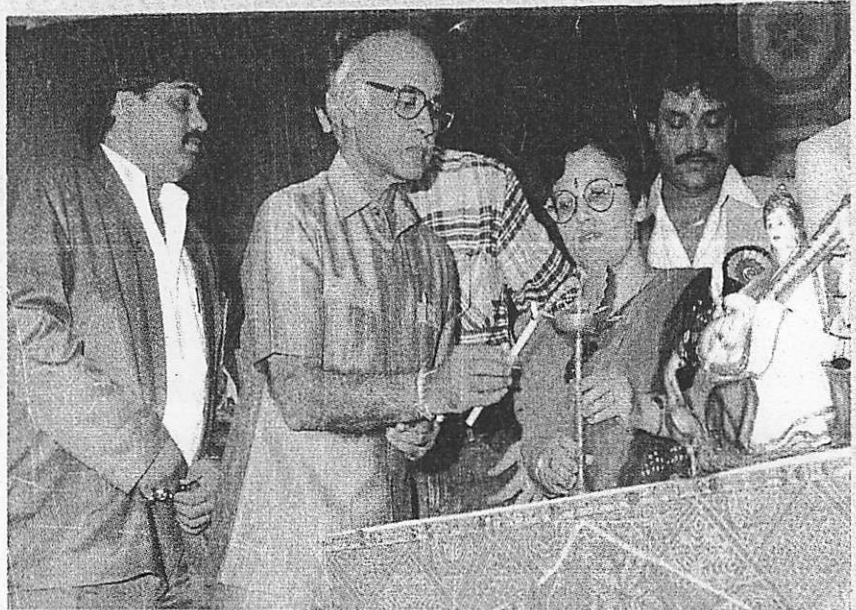
Vinu Pillai (T.Y.B.Com.)
Secretary, N.S.S. Unit.

Prof. Mrs. N. S. Lele
Prof. S. N. Hatekar
Programme Officers

UTSAV

Snip-Shot-
Aditya Pancholi
at the inauguration.

B. R. Lakhotia
lighting diyas -
Delighting hearts

Principal
Mrs. P. S. Baleri
giving welcome
speech,
Chief Guest
Aditya Pancholi &
others in the picture.

nts in the
r college.
art of Jan-
of Malad
ne above

tors who
a great

olunteers
he berifit
rea under
books and

ted in the
N.S. co-
/-

ally on 6th
to Shivaji

f Mahatma
rom Tilak
Maidan.

Our unit
llege near
.m. on 28th
College on
torch was
pted Slum
ganised at

is, as an
ndicapped
de by the
l).

portunity to
Prof. Telang
lping us to
uccessfully.

(F.Y.B.Com.)
N.S.S. Unit.

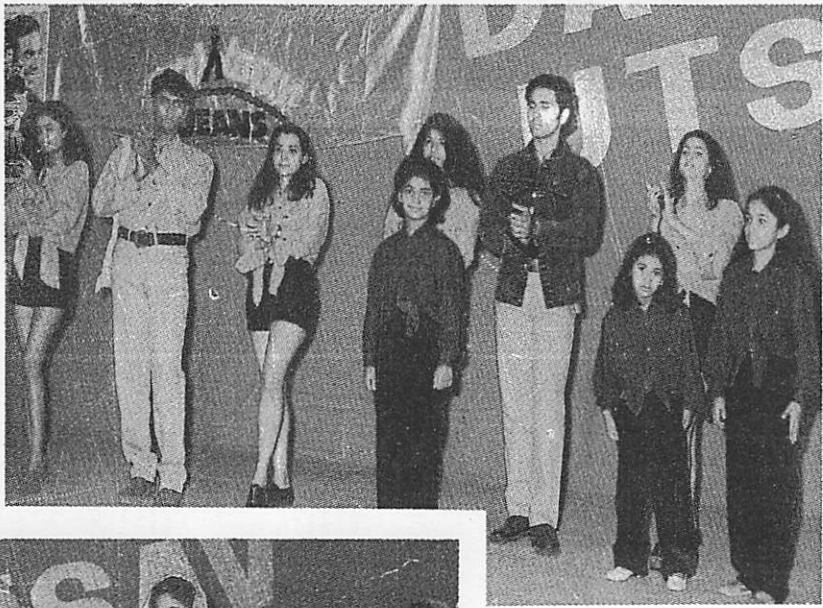
. N. S. Lele
N. Hatekar
me Officers

UTSAV

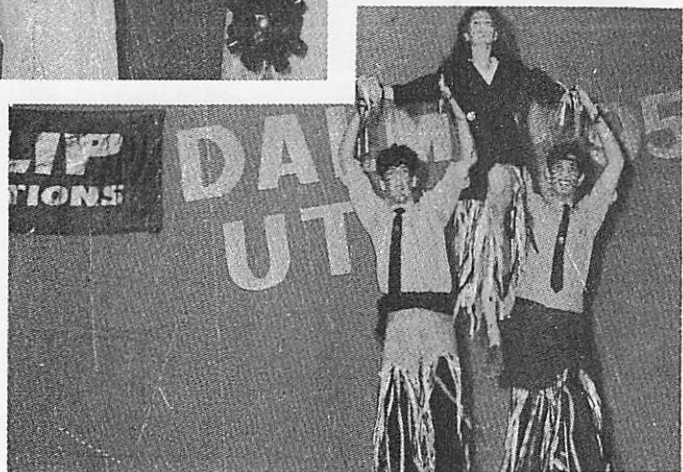
Marwadi dance at Utsav.

Complimentary Fashion Show

Colourful Fashion Show

Western Dance at Utsav

alr

be
co

he

the
the
Se
soi
Pa
for
stu
wa

Ma
Pe

Elc
Co
cre
ext

Bo
(U.
& c

THE LITERARY, ADVERTISING & DEBATING SOCIETY (LADS) Annual Report for the Year 1995-96

"We judge ourselves by what we are capable of doing; others judge us by what we have already done."

After yet another mind-blowing performance by the Literary, Advertising and Debating Society, better known as LADS, its members have once again smashed all records to prove that they don't constitute the College's most popular society just for nothing.

The society received an overwhelming participation of the students who have through-out helped the association in organising various events during the year. Their names are as follows :

1. Mr. Neeraj Jalan	11. Mr. Manoj Singh
2. Ms. Komal Rajput	12. Mr. Gopal Gattani
3. Ms. Celine D'costa	13. Ms. Priya Mahadevan
4. Mr. Sejal Dalal	14. Ms. Seema Sharma
5. Ms. Nejal Sundesha	15. Ms. Chanda Purohit
6. Mr. Ganesh Dongra	16. Mr. Arun Kanchankar
7. Ms. Chaitali Dattani	17. Mr. Chirag Sanghvi
8. Ms. Alzira Rebello	18. Mr. Shrishva Vchil
9. Ms. Shweta Parekh	19. Ms. Shama Sadguru
10. Mr. Manish Dubey	20. Mr. Sharad Dyama

Mr. Neeraj Jalan (T.Y.B.Com.) was unanimously selected as the Secretary of the society for the year 1995-96, Ms. Celine D'costa was selected as the Jt. Secretary. Later, she was selected as the L.R. & C.L of the college and had to resign from the post. Ms. Komal Rajput was selected as Joint Secretary for the remaining part of the year. Ms. Nejal Sundesha was selected as the P.R.O. of the society. Mr. Sejal Dalal and Ms. Komal Rajput of T.Y.B.Com., Mr. Manish Dubey and Ms. Shweta Parekh of S.Y.B.Com. and Ms. Chanda Purohit of F.Y.B.Com. were selected as Committee Members for the year 1995-96. The society was renamed as Literary, Advertising and Debating Society. Our students for the first time created a Research Panel to undertake Market Research. Mr. Sejal Dalal was selected as the incharge of the Research Panel.

The activities of the society were inaugurated by Mr. Ashvin Parekh, Director of KPMG Peat Marwick India Pvt. Ltd. on the 5th August, 1995 with an interesting lecture on Career Planning And Personality Development.

Our members bagged awards at the inter-collegiate level not only in their customary line of Elocution, Debate, Essays and Poetry writing competition but also in Quiz competition, Personality Contests, Advertising & Marketing Competitions, Singing Contests, and Fine Arts Events and thus creating a milestone in its own class. Our members have also been in the forefront in other important extra curricular activities like N.C.C. and Sports.

As far as the personal achievements are concerned, our Mr. Jitendra Dadhich won the "Best Boy" award of the college. Also, Mr. Sejal was unanimously selected to be the University Representative (U.R.) of the college for the year and Ms. Celine D'Costa was selected as Ladies Representative (LR) & contingent Leader (C.L.) of the college for the year.

The LADS maxim has always been "Entertainment with a Purpose" and so the Teachers' Day was celebrated with a Group discussion followed by another Group Discussion on 9th December. The winners of the group discussion are :-

1. TOPIC - Attendance should be compulsory or Not.

Date 5th September, 1995

- Ms. Sunita Sutralaya (T.Y.B.Com.) 1st Prize
- Ms. Chanda Purohit (F.Y.B.Com.) 2nd Prize
- Mr. Pankaj Kataria (S.Y. J.C.) 3rd Prize
- Ms. Komal Rajput (T.Y.B.Com.) 1st Consolation

2. TOPIC - Changing Values in Family Life. Date 9th December, 1995.

- Ms. Alzira Rebello (S. Y. B.Com.) 1st Prize
- Mr. Shrisha Vchil (F. Y. B.Com.) 2nd Prize
- Ms. Seema Sharma (F. Y. B. Com.) 3rd Prize
- Ms. Chanda Purohit (F. Y. B.Com.) 1st Consolation

Our society organised the 31st A. D. Shraff Elocution Competition at the college level on 13th September, 1994, Ms. Shweta Parekh stood First.

The very fact that 50 prizes have been won by our students in various inter-collegiate competitions adds a Feather in the Cap of the society for being successful in nurturing the Literary, Advertising and Debating talent among the students.

Finally, a Grand Finale, a unique mini festival was organised by LADS as "UNETIA '95-96" which denoted a blend of the Past Stalwarts, the Present Machomen & the Promosing Stars, all of whom interacted to grace the occasion.

Thus ended yet another glorious year for the Literary, Advertising & Debating Society. However, the student members are all charged up already to tackle all challenges which the new academic year promises to bring with only one motto in mind, namely;

"Losers say, it's possible but it is too difficult; LADS Members say it's difficult but it is possible too."

And last but not the least, we are thankful to all the society members, our staff members and our ever co-operative Principal (Mrs.) P. S. Baleri who was always there to motivate and encourage us all the time.

Mr. Neeraj Jalan
Secretary

Prof. A. A. Memon
Chairman

Adventure Club

I am very pleased to place on record the report of activities carried on by the club during the year 95-96. At the outset we organised "Ribbon-Day". There was a tremendous response from the students.

We conducted a medical camp i.e. "Eye Check-up". A group of doctors were invited to look after the camp. There was a big queue of people from the neighbouring area. We distributed around 118 spectacles free of charge to very poor people. All the non-teaching staff were also given spectacles free of charge or at very subsidised rate.

We also sponsored the Film-star Night held on 24th December 1995 during Dalmia Utsav.

There was a good team-spirit among all the Committee Members.

Prof. D. P. Mehta
Chairman

8TH DALMIA-UTSAV 1995-96

An intercollegiate cultural bonanza which had its modest inception in 1987 was conceived by the management of Prahladrai Dalmia Lions College.

The concept was one of a loving, harmonious & united life where the spirit is a mutual enhancement, knowledge, teaching & enjoyment.

Dalmia Utsav was celebrated on 22nd, 23rd and 24th December. These three days glittering function was inaugurated by Film star Mr. Aditya Pancholi. Many leading screen & T.V. Artists and literacy personalities like Sonu Nigam, Jaydev Thackeray and many more attended the junction.

Over 2000 students from 42 colleges from city & suburbs participated & made the junction successful.

The great Pot Pourri of event in the UTSAV include songs, dances, fashion show, Cultural & Literacy events, Mimicry, acting & many more which encourages & every year bring new talented students to show their talents.

First time in the history of Dalmia Utsav was organised (Film stars nite) where many film personalities like Saroj Khan, Sameer, Abijit, Vikas Bhalla, Ashish Charma, Dipti Bhatnagar, Deepshika attended the function, but the crowd of thousands and thousands of them made the function a grand success.

There are three unique & distinct features of this evergreen UTSAV (i) – pure unadulterated fun, enjoyment & entertainment for all (ii) Golden opportunity for young & talented; bold beautiful to unearth their talents (iii) Social awareness drive amongst the youth of our times.

Prof. Satish Naringrekar
Co-ordinator

8TH DALMIA UTSAV 1995-96

Special thanks to Senior Members

Mr. Ashish Singh
Mr. Taslim Khan
Mr. Faiyaz Khan
Mr. Pradeep Mehotra
Mr. Troy Reberio

ORGANISED BY

Mrs. P. S. Baleri - (Principal)
Prof. Satish Naringrekar - (Co-ordinator)
Prof. M. M. Telang - (Vice Principal)
Prof. Mrs. Jyostna Vyas -
(Incharge Jr. College)
Prof. D. M. Kadhi - (Finance Controller)
Prof. Shailesh Shrivastava -
(Supervisor Jr. College)
Prof. P. G. Ruparelia - Auditor

MANAGING COMMITTEE

Mr. Rajesh Lohia - (Chairman)
Mr. Anil Jobanputra - (Vice Chairman)
Mr. Manish Holani - (Secretary)
Mr. Amit Desai - (Jt. Secretary)
Miss. Kamini Singh - (Jt. Secretary)
Mr. Kalpesh Mairolia
Mr. Ritesh Desai
Mr. Afzal Mazgoankar
Mr. Ubed Memon
Mr. Siddharth Kaushik
Miss Meghana Parikh
Miss Ranjana Pakhrija
Mr. Chintu Vora

Programming Committee

Hitesh Kanani	Satish Awanur	
Nirmal Jain	Chirag Davda	
Vinay Ladha	Devendra Agarwal	
Mehul Andani	Anoop Shah	
Manish Saraf	Mihir Shah	
Rajshree Baid	Himanshu Pitroda	
Darshana Makwana	Amit Bhangaria	
Shweta Mehta	Sameer Kharatmal	
Parul Patel	Venu Amballa	
Amisha Shah	Anil D'Souza	
Sapna Sachdev	Jatin Makwana	1
Sheetal Nemani	Vinay Parekh	5 1
Amit Modi	Deepesh Jain	1
Amit Sirsikar	Narayan Kenriwal	1
Sumeet Agarwal	Tasneem Kothari	1.
Chirag Boradia	Shailja Naidu	1:
Hetal Gandhi	Preeti Jiwrajka	10
Ayaz Siddiqui	Sangeeta Chobdar	1:
Rahul Udani	Suchita Bhasurangam	18
Sejal Vora	Kanan Dave	19
Kitty Jiwrajka	Deepali Trivedi	20
Simmi Choudhary (P.A.)		21

8TH DALMIA UTSAV

1995-96

List of participating colleges

1) Raghuvanshi Jr. College	22) Ismail Yusuf College
2) Anandibai Damodar College	23) K. G. Mittal College
3) Ghanshyamdas Saraf College	24) Patkar College
4) N. G. Acharya College	25) Vikas College
5) D. T. S. S. College	26) Lala Lajpatrai College
6) S. I. W. S. College	27) Kirti College
7) Snehlata Rane Girls College	28) Vartak College
8) Nagindas Khandwala College	29) Sarvodaya Balika College
9) M/D. Shah Mahila College	30) Mithibai College
10) Ratnam College	31) M. V. L. V. College
11) Siddharth College	32) Sathaye College.
12) Mathruchaya Jr. College	33) Dahanukar College
13) Royal College	34) Chinai College
14) Sanskardham College	35) S. P. N. Doshi College
15) Vivek College	36) P. D. Lions College
16) Ramniranjan Jhunjunwala College	37) R. D. National
17) Bhavans College	38) Sasmira
18) Maniken Nanavati College	39) Rajasthani Seva Sangh
19) S. V. P. Jr. College	40) St. Andrews
20) J. M. Patel College	41) Rizvi College
21) Kandivli Edu.Soc. College	

FINE ARTS ASSOCIATION

PROF. C. K. ANANDAN : Chairman

UBED MEMON : Secretary

COMMITTEE MEMBERS

- 1) Prof. C. K. Anandan
- 2) Prof. S. S. Pai
- 3) Ubed Memon
- 4) Vijay Sawant
- 5) Jitendra Dadhich
- 6) Prajakat Narvekar
- 7) Afzal Mazgaonkar
- 8) Babita Agarwal
- 9) Neelam Beriwal
- 10) Bhoomika Kothari
- 11) Dnyandeo B. Talvatkar
- 12) Isar Shaik

ACTIVITIES HELD DURING THE YEAR 1995-96

- 1) On-the-spot Painting Competition
- 2) On-the-spot Poster-Painting Competition
- 3) Cartooning
- 4) Sketching
- 5) Photo-Caption
- 6) Rangoli
- 7) Mehendi
- 8) Handicraft Competition

A large number of students from Junior and Senior College participated in these competitions.

The Fine Arts Board was used by the students to display their talents in the form of articles,

poems, cartoons and paintings through out the year.

INTER-COLLEGIATE PRIZES :

Our Fine Arts Boys and Girls participated in Inter-Collegiate activities organised by various Colleges in Bombay and won 49 Inter-Collegiate Prizes, P.D.L.C. Fine Arts Association has bagged a total of 190 Inter-Collegiate Prizes in seven years from 1989 to 1995.

We sincerely thank Prof. Mrs. Jyotsna Vyas, Prof-in-charge, Junior College, Prof. S.S. Srivastava, Supervisor, Junior College Prof. D.P. Mehta, Prof. K.S. Vachhrajani, Dr. Pratibha Dadhich, Dr. Mrs. Khusalka, Dr. Mrs. Rohini Takle, Prof. Mrs. Jayshree, Prof. Mrs. Vora, Prof. Bharat Pandya, Prof. Satish Naringrekar, Prof. B.P. Singh, Prof. A.D. Patel and Prof. Anil Bhagade for assisting us to organise and acting as judges of various competitions held in the College during the year 1995-96.

Fine Arts Association is grateful to Prof. S.S. Pai for helping us to organise various competitions through out the year.

Our Principal Mrs. P.S. Baleri has been a source of inspiration to our team of young artists. She has motivated our students to take part in various competitions. It is due to her encouragement that our Fine Arts Boys (FAB) could advertise the name of our College all over Mumbai by winning prizes, wherever they went.

UTSAV

It's Dalmia, Dalmia all the way. The Chief Guest Dipshika with the Trophy and the winners, Dalmia College

Chief Guest, Film actress & Ex-student of our college Dipshika, Vinod Dalmia & Principal P. S. Baleri at Utsav.

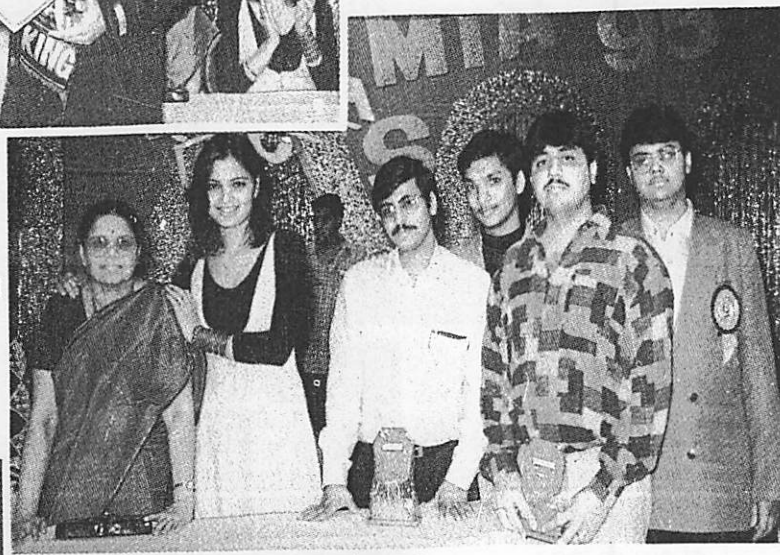
Honourable guest Jayadev Thackeray with other Dignitaries.

UTSAV

Vinod Dalmiaji giving prize to Dalmia king.

Madam with present and ex-students.

B. Lakhota and Dipshikha, film actress and ex-students
Mr. Jayal, P.S. Balev, Prof. Kadhi

Guest of Honour
Ms. Dipshikha addressing
the gathering.

7 1)
1
2
3
4
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
2
1
2
3
4
5
1
2
3

FINE ARTS 1995-96

LIST OF PRIZE WINNERS FOR THE YEAR 1995-96

- 1) **On-the-spot Painting Competition**
held on 3rd sept. '95.

Senior College

- 1) Afzal Mazgaonkar - F.Y.B.Com. C-85
- 2) Ubed Memon - S.Y.B.Com. C-108
- 3) Arun Kanchagar - F.Y.B.Com. B-107
- 4) Samrat Rane - F.Y.B.Com. E-125

Junior College

- 1) Babita Agarwal - F-3
- 2) Foram V. Pandya - F.Y.J.C. B-44
- 3) Kacharia Naresh D. - S.Y.J.C. D-46
- 4) Prajakat Narverkar - S.Y.J.C. E-87
- 5) Nikita Dadia - S.Y.J.C. 9-42
- 6) Kiran Gadodia - S.Y.J.C. A-73
- 7) Gandhi Heena - S.Y.J.C. A-79
- 8) Kothari Bhoomika - S.Y.J.C. D-51
- 9) Meenakshi Jain - F.Y.J.C. C-99
- 10) Sandeep R. Kanoria - F.Y.J.C. D-99

- 2) **On-the-spot Poster Painting**
Competition

Junior College

- 1) Prajakat A. Narvekar - S.Y.J.C. E-37
- 2) Foram V. Pandya - F.Y.J.C. B-87
- 3) Kothari Bhoomika - S.Y.J.C. D-51
- 4) Babita Agarwal - S.Y.J.C. F-3
- 5) Neelam Beriwal - S.Y.J.C. F-17

Senior College

- 1) Vijay Sawant - T.Y.B.Com. B-60
- 2) Afzal Mazgaonkar - F.Y.B.Com. C-85
- 3) Ubed Memon - S.Y.B.Com. C-108

- 3) **Cartooning Competition held on**
12th December '95.

Junior College

- 1) Natasha Fernandes - F.Y.J.C. A-81
- 2) Babita Agarwal - S.Y.J.C. F-3
- 3) Preksha M. Doshi - F.Y.J.C. A-79

Senior College

- 1) Samrat Rane - F.Y.B.Com. E-125
- 2) Israr Shaikh - S.Y.B.Com. C-39
- 3) Bhatt Digant - T.Y.B.Com. C-10

- 4) **Photo Caption Contest held on**
12th December '95

- 1) Ranjita Arya - S.Y.J.C. F-12
- 2) Babita Agarwal - S.Y.J.C. F-3
- 3) Foram Pandya - F.Y.J.C. B-87

- 5) **Handicraft Competition**
12th December '95

- 1) Harshna Singh - S.Y.B.Com. E-59
- 2) Sarika Daruka - S.Y.B.Com. D-33
- 3) Babita Agarwal - S.Y.J.C. F-3
- 4) Bhoomika Kothari - S.Y.J.C. D-51

- 6) **Mehandi Competition held on**
11th December '95.

Senior College

- 1) Asma Memon - F.Y.B.Com. C-85
- 2) Neelam Sharma - S.Y.B.Com. C-108
- 3) Shruti Saksaria - F.Y.B.Com. B-107

Junior College

- 1) Rita Kedia - S.Y.J.C. B-26

- 2) Sudha Kulthia - S.Y.J.C. B-34
- 3) Babita Agarwal - S.Y.J.C. F-3
- 4) Meeta Lath - F.Y.J.C. B-48
- 7) **Rangoli Competition**
11th December '95.
- 1) Anita Ganeyan - F.Y.J.C. A-89
- 2) Bhumika Kothari - S.Y.J.C. A-51
- 3) Foram Pandya - F.Y.J.C. B-87
- 4) Anjana N. Chauhan - F.Y.J.C. A-40
- 5) Arun P. Kanchagar -
F.Y.B.Com. B-107
- 8) **Sketching Competition held on**
11th December '95.
- 1) Meenakshi Jain - F.Y.J.C. C-93
- 2) Afzal Mazgaonkar - F.Y.B.Com. C-85
- 3) Upadhya Anand - F.Y.B.Com. F-93
- 4) Vijay Sawant - S.Y.B.Com.

INTER COLLEGIATE PRIZES WON

- 1) **At "Aarambh '95" Bombay Central**
- 1) Jitendra Dadhisch 1st in
Flower Arrangement.
- 2) Jitendra Dadich 1st in
Charcoal Painting
- 3) Jitendra Dadhich 2nd in
Clay Modelling
- 4) Jitendra Dadhich 2nd in
Vegetable Painting
- 5) Jitendra Dadhich 3rd in
Greeting Card making.
- 2) **At T.N. Medical College**
- 1) Ubed Memon 1st in
Charcoal Sketching
- 2) Ubed Memon 2nd in
Vegetable Painting
- 3) Ubed Memon 3rd in
Season's Greeting

- 3) **At "Kaleidoscope" Sophia College**
- 1) Jitendra Dadhich 1st in Incarnation
- 2) Jitendra Dadhich 2nd in Aakriti
- 3) Ubed Memon 2nd in Rangoli
- 4) Jitendra Dadhich 2nd in
Art of Alphabets
- 4) **At "Cutchi Memon Festival"**
- 1) Ubed Memon 3rd in
Charcoal Sketching
- 2) Jitendra Dadhich 3rd in
Flower Arrangement
- 3) Asma Memon 3rd in Mehendi
- 5) **At "Ashwamedh"**
Tilak Medical College
- 1) Ubed Memon 1st in
Nature Drawing
- 2) Ubed Memon 3rd in
Rangoli
- 6) **At "Ekta Kalanjali"**
Bhaidas Hall
- 1) Jitendra Dadhisch 1st in
Pot Painting
- 2) Gopal Gattani 1st in
Pot Painting
- 3) Ubed Memon 1st in
Pot Painting
- 7) **At "Jashn-E-Rizvi" Rizvi College**
- 1) Asma Memon 1st in Mehendi
- 2) Jitendra Dadhich 3rd in
Flower Arrangement.
- 8) **At "Indradhanush"**
Gokhale College, Borivali
- 1) Jitendra Dadhich 1st in
Flower Arrangement
- 2) Gopal Gattani 1st in
Vegetable Carving

(Team
Event)

College

Information

criti

i

al"

ndi

(Team
Event)

College

ndi

li

- 3) Gopal Gattani 3rd in Aarti Thali Decoration
- 4) Ubed Memon 2nd in Rangoli
- 9) **At "M.D. Utsav"**
M.D. Shah Mahila College
 - 1) Jitendra Dadhich 2nd in Rangoli
 - 2) Ubed Memon 2nd in Rangoli.
- 10) **At "Dalmia Utsav"**
 - 1) Jitendra Dadhisch 1st in Flower Arrangement
 - 2) Jitendra Dadhich 1st in College Work
 - 3) Jitendra Dadhich 1st in Vegetable Painting
 - 4) Jitendra Dadhich 1st in Aarti Thali Decoration
 - 5) Gopal Gattani 1st in Aarti Thali Decoration (team)
 - 6) Asma Memon 1st in Mehendi
 - 7) Afzal Mazgaonkar 1st in College Work
 - 8) Ubed Memon 1st in Vegetable Painting
 - 9) Ubed Memon 2nd in Flower Arrangement
- 10) Afzal Mazgaonkar 1st Consolation in Lead Skill
- 11) Sameer Goyal 3rd in Charcoal Painting
- 12) Jitendra Dadhich 3rd in Charcoal Painting.
- 13) Vijay Sawant 1st Consolation in Clay Modelling
- 14) Gopal Gattani 1st in Vegetable Carving
- 11) **At "Dimensions"**
V.G.Vaze College, Mulund.
 - 1) Ubed Memon 2nd in Rangoli
- 12) **At Sarvodaya College**
 - 1) Asma Memon 2nd in Mehendi
 - 2) Arun Kanchagar 2nd in Painting
- 13) **At "Renaissance"**
Bhavan's College
 - 1) Arun Kanchagar 3rd in Pot Culture
 - 2) Arun Kanchagar 3rd in Rangoli
- 14) **At "Disha Swar '96"**
 - 1) Arun Kanchagar 2nd in Rangoli
 - 2) Arun Kanchagar 3rd in Painting

**SECURED 1ST CLASS AT T.Y.B.COM. EXAM
HELD IN APRIL, 1995**

Seat No. Name of the Candidates

9756 Acharya Maudar Arvind
9762 Agarwal Harish S.
9764 Agarwal Mukul P.
9766 Agarwal Poonam K.
9768 Agarwal Rakesh B.
9769 Agarwal Rashmi D.
9771 Agarwal Sanjay D.
9776 Agarwal Manoj B.
9779 Ahuja Vishal C.
9803 Ashar Shilpa S.
9812 Baid Shrenik P.
9814 Baig Sarfaraz Abdul G.
9831 Baravani Vandana G.
9838 Beriwal Seena M.
9843 Bhangle Amol R.
9848 Bhardwaj Umesh K.
9850 Bhat Ashok Anant
9852 Bhat Ganesh K.
9874 Billimoria Pinkesh D.
9875 Biswas Molly M.
9879 Bohra Madhusudan C.
9884 Bindia Nareshkumar K.
9891 Chandralata Ramchandran
9901 Chauhan Geeta R.
9911 Chhabra Yogesh R.
9918 Chopda Dineshkumar G.
9920 Choudhari Sitaram R.

Seat No. Name of the Candidates

9921 Choudhary Navnit J.
9924 Chudiwala Madhu O.
9935 D'Souza Ciona B.
9936 D'Souza Conrad Laney M.
9959 Das Kaushik D.
9967 Dedhia Meeta D.
9977 Desai Samir M.
9989 Dewoolkar Anjali S.
9992 Dhamecha Paresh P.
9993 Dhanuka Kavita D.
10005 Doshi Tejas R.
10026 Gala Bhaven V.
10037 Gandhi Vitesh D.
10040 Garodiya Mahendra I.
10051 Goel Kavita R.
10060 Gosar Dhiren R.
10078 Harjai Jyoti M.
10092 Jadav Chinmay D.
10097 Jain Ajay M.
10099 Jain Ashwin H.
10100 Jain Bhavesh R.
10103 Jain Kalpana M.
10114 Jain Vinodkumar M.
10117 Jhaveri Neha D.
10119 Jiwani Shamuddin K.
10123 Joshi Hemanshu U.
10124 Joshi Jayesh B.

Seat No. Name of the Candidates

10151 Kamath Ganesh N.
10163 Kandoi Sanjeev J.
10177 Katodia Shailesh S.
10180 Kayal Anandkumar S.
10198 Khanwilkar Hemlata J.
10212 Kondagunturi Ravi
10244 Lalwani Lakshmi K.
10245 Lata Raman
10250 Lohia Shalini C.
10265 Mamaniya Vaishali P.
10270 Mangaonkar Yuvak C.
10273 Maniyar Dipti M.
10274 Maniyar Ninav J.
10277 Mankodi Nishant K.
10288 Mehta Ashish C.
10294 Mehta Himanshu H.
10300 Mehta Mihir C.
10305 Mendon Shirish S.
10315 Mewada Bharatkumar Y.
10326 Mistry Minaxi A.
10331 Modi Niranjan V.
10335 Mohite Ragini P.
10352 Nagrani Varsha J.
10355 Naik Ghanshyam J.
10361 Naik Sandhya B.
10368 Nair Nibukumar C.
10375 Nair Suraj S.
10426 Parekh Pinki K.
10437 Parmar Vipulkumar P.
10444 Patel Bimal D.
10447 Patel Hetal K.

Seat No. Name of the Candidates

10451 Patel Ranjit K.
10453 Patel Sheela M.
10462 Patrawalla Farajad Jal.
10499 Prabhu Sangeetha G.
10500 Prabhu Shashidhar S.
10516 Puthran Laxmikant N.
10517 Ragoowansi Naresh J.
10537 Rathi Omprakash R.
10557 Ruia Suruchi S.
10563 Sabu Manishkumar S.
10588 Sanil Shilpa J.
10595 Sanawagi Sunil M.
10597 Satarkar Tuljan R.
10608 Sejpal Akshay S.
10612 Sethia Rajendra T.
10614 Shah Amisha J.
10619 Shah Ashish H.
10623 Shah Devang D.
10629 Shah Hemang K.
10630 Shah Hetal C.
10642 Shah Keyur M.
10651 Shah Neha R.
10659 Shah Parag B.
10661 Shah Rahul S.
10663 Shah Reena M.
10665 Shah Rinaben R.
10667 Shah Rupesh D.
10668 Shah Sagar V.
10671 Shah Sejal B.
10672 Shah Smitaben H.
10677 Shah Yogesh N.

Seat No. Name of the Candidates

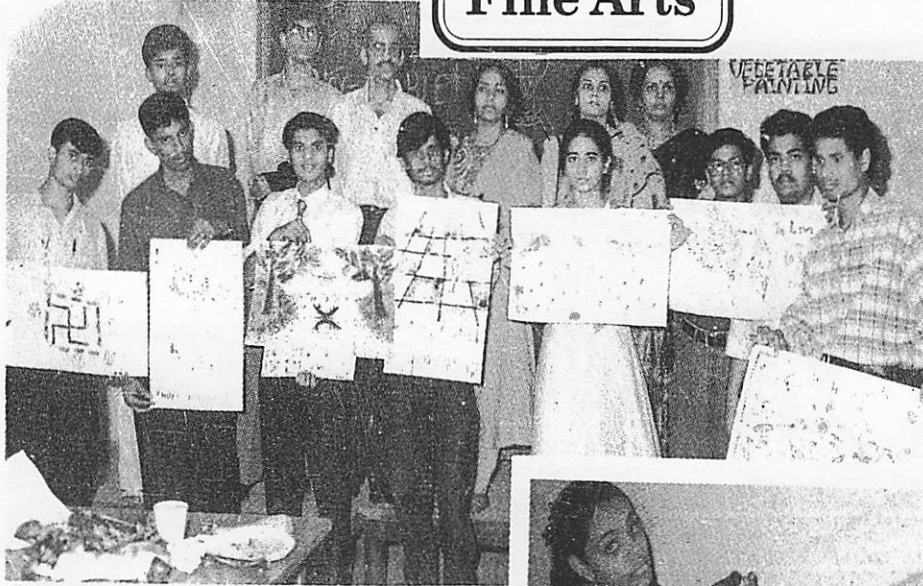
10685 Sharma Anjanikumar S.
10687 Sharma Manojkumar M.
10697 Sharma Shuchitra V.
10700 Sharma Vijendra R.
10713 Sheth Gautam K.
10719 Sheth Romil N.
10772 Somani Pankaj H.
10775 Soni Parul M.
10776 Soni Samirkumar J.
10780 Sūnger Supriyakumar A.
10809 Thakkar Bharati V.
10815 Thakur Vishal S.
10821 Tibrewala Shilpa O.
10844 Vaidya Dilip N.
10854 Vanza Yogeshkumar V.
10864 Ved Rinku G.
10867 Velhal Swati S.
10880 Vora Jatin D.
10897 Zameer Shaukat Ali
10968 Chokhra Sushilkumar R.

Seat No. Name of the Candidates

10978 Gupta Rajnish Narendra Pal
10979 Gupta Rohit M.
10986 Kachare Mehana R.
11029 Sarvaiya Nilesh A.
11050 Bhutra Sunil R.
11425 Khona Kinnari R.
11519 Pania Anil N.
11546 Prabhu Vrushali V.
11666 Tulsyan Sumesh P.
11703 Panchal Urvashiben I.
11707 Shah Dimple J.
11708 Shah Neha V.
11711 Vora Amita C.
16729 Kasat Vikas R.
16734 Malkan Vipul K.
16736 Malpani Manju G.
16799 Dave Ramesh S.
17211 Asawa Varadraj R.
17752 Ghelani Parag J.
17760 Shah Sreyanskumar V.

Fine Arts

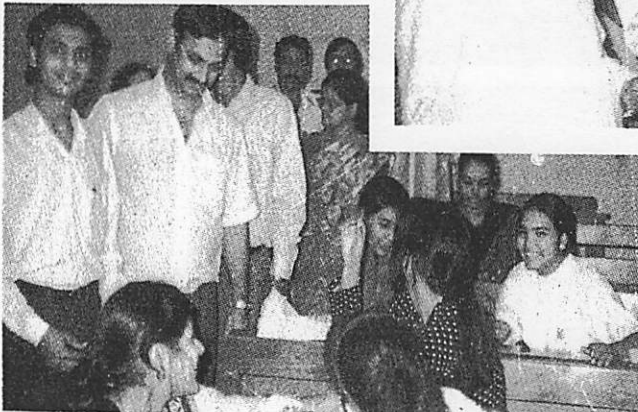
Inter Collegiate
Vegetable
Carving
Competition

Filling colours for a cause

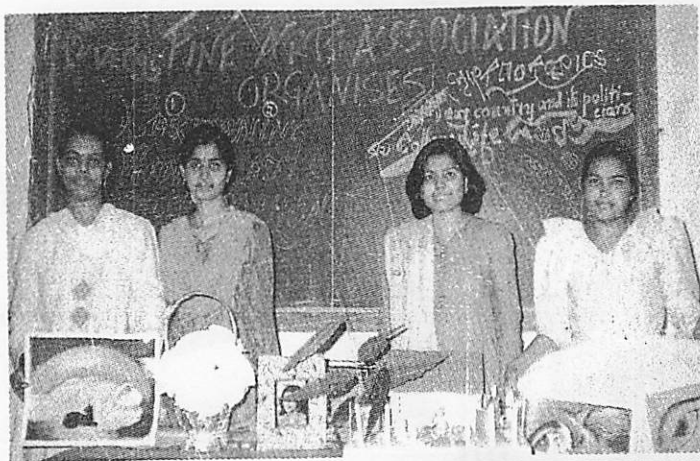
Mehandi :
The audience

Mehandi on
Prof. Pai's hands

About to
begin

Fine Arts

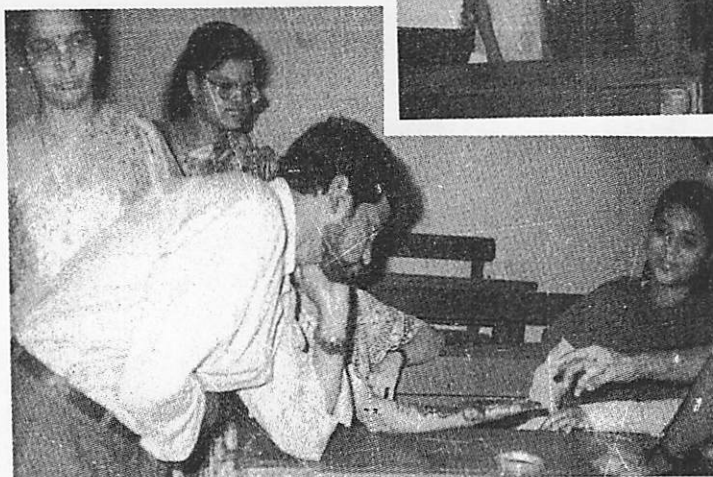
Prize winners of Handicraft Competition

Mehandi Competition Prize winners

Cartooning Competition A scene

Participants of sketching competition

Mehandi - Let me have a closer look

million
plane
be ea

teena
matte
to sur
conne
Plane
consc
the liv
home
away
t
to-ha
crime
lack c
close
with g

years
horm
at us
taking
We're
press
when
exam
illio
really
to Mc
being
in ch

relief
care
while
up. I
taking
peop
plane

We are the world

Every Year on April 22, Earth Day, millions of people will pledge to clean up our ailing planet. But as I show you, every day will have to be earth day to save the world.

This year, 1995, the year I leave my teenage years behind, I realize that nothing else matters but this : We must heal our planet if we're to survive. Because my parents are so closely connected with nature and share the reality that Planet Earth is our home, I have always been conscious that we need to care for the earth as the living, breathing, supporting, feeding, naturing home it is for us. As a young person, there were always other threats that seemed much greater to me along the way-nuclear war, the many hand-to-hand wars all over the planet, famine, poverty, crime, drugs, political prisoners, and an overall lack of compassion for every living thing. And closer to home, each of us has our own struggles with growing up.

There's a lot packed into our teenage years. We go from childhood into a time when hormones start taking over. It all seems to come at us so fast - we are developing physically and taking on much more responsibility at home. We're dealing with our school workload, peer pressure, the continual "What are you gonna be when you grow up question, trying to set a good example for siblings, choosing a college and the millions of other things on our minds that have really little or nothing to do with our relationship to Mother Earth and our true natures as human beings who have taken it upon ourselves to be 'in charge' of the planet.

With so much going on, it was quite a relief to think that our elected officials would take care of all of those major planetary concerns while we were just to concentrate on growing up. It's obvious now that not only was no one taking care of our home as we trusted, but that people were, and still are, perpetuating this planetary destruction.

Now as I look ahead to my future, I'm

amazed at how the earth itself is letting us know in so many ways that there has been a gross injustice done by humankind. The many recent devastating floods, landslides, and weather changes show the earth's pain and how out of balance our ecosystem has become. At this point, not only have we polluted the earth we live on, the waters we drink and swim in, and the air we breathe, but we have even altered the atmosphere itself.

We are now in a global emergency, and for this reason I'm most thankful for Earth Day 1995 which went perfectly all around the world, which hopefully will mobilize a worldwide massive citizen army to avert planetary disaster in future.

There are solutions to these problems, but most of them will take a conscious effort by every human being to eliminate from his or her life the things that are leading us to impending disaster. I list the following problems and I ask you to join me and become a part of the solution.

THE GREENHOUSE EFFECT

Gases get trapped in the atmosphere, which acts like the glass of a green-house, letting sunlight in but not letting all the reflected infrared heat out. Because our forests and oceans can't filter out all of the carbon dioxide we spew into the atmosphere (from power plants, large-scale burning, and cars), it gets trapped and starts to put pressure on the planet. We must use less energy, less electricity and reduce the burning of fossil fuels (mostly coal and oil). We really need to improve gas mileage for cars. We must make a transition from fossil fuels to renewable energy sources-like solar power that don't contribute to global warming. We must plant more trees because they are nature's storehouses of carbon dioxide.

THE OZONE LAYER

The ozone layer is seven miles up in the atmosphere and is a shield from the ultraviolet rays of the sun. This delicate membrane is being destroyed by man-made chemicals that drift up there-mainly the

chlorofluorocarbons (CFCs) that are used in air conditioners, refrigerators, Styrofoam (as in fast food cartons), and industrial solvents. These CFCs eat away at the ozone and also contribute to the greenhouse effect. We need to work for laws that will ban CFCs. That's the key. We can't wait for everyone else to do it—you change the world by changing yourself.

RAIN FOREST DESTRUCTION

Forty-nine million acres of rain forest are destroyed or degraded each year. That's equivalent to one and a half football fields each second. These forests are vital sources of oxygen: They moderate our climate, prevent floods, and are our best defense against soil erosion. Forests recycle and purify our water. One quarter of all prescribed medication in the U.S. is derived from raw materials found in these forests. They are home to millions of plants and animals. The beauty and inspiration of these forests are important to millions of people. Rain forest destruction contributes to the greenhouse effect because there's no way to replant these jewels of nature fast enough to soak up the exorbitant amount of carbon dioxide they release into the earth's atmosphere when they're burned.

One force behind the destruction of the rain forest is our country's importation of millions of pounds of meat annually from Central America. To provide pasture for cattle, these countries have been burning and clearing their priceless tropical rain forests. We must make our outrage known to the business (especially fast food places) that use this meat; we must demand that they stop contributing to the destruction of our rain forests. One reason our Central and South American countries have participated in this destruction is because of the tremendous debts they have to countries all over the world. By exporting meat they make some of the money they need to pay back these debts. I say we should figure out a way to forgive them their debts so we may all live.

It's tragedy that one thousand plant and animal species become extinct each year due

to the destruction of tropical rain forests—and that the native rain forest tribes are being forced out. As the rain forests disappear, many of our migratory birds are also losing their winter homes. They're dying, and this is harmful because they naturally control the population of insects—and tragic because their beauty will be lost to the world.

GARBAGE

We've run out of room for all of the garbage our "throwaway" society has created. We must implement recycling programmes in our homes, schools and communities.

You can start by recycling aluminum, glass, newspaper, cardboard, and paper. Talk to your teachers and call your local elected officials to find out how you can get involved. Buy products that come in recyclable containers. Be persistent. Be enthusiastic. Be determined.

CHEMICALS, TOXINS AND PESTICIDES

We are literally poisoning ourselves because of the pesticides sprayed on our produce; the chemicals dumped on our farmlands to "nourish" the soil; the hormones, growth stimulants, tranquilizers and antibiotics fed to animals that humans eat; and, of course, the pollutants spewed into the air.

Pesticides don't just affect the creature who ingests them first. They accumulate in the tissues of animals and then, as one organism is eaten by another, they build up in even higher concentrations. This means that a worm living in the soil will store pesticides in its tissues. Then a bird will eat the worm and ingest the pesticides eaten by the worm—and the tens of thousands of other worms it ingests in its life-time. At each stage up the food chain, the concentration of toxic chemicals is greatly increased.

This planetary disaster will go further unless and until we people do something to stop it. You, people of this world have no other choice, but to save this world from further depletion or show a disintegrated world to your future and embarrass yourself.

-Ramesh Menon
T. Y. B.Com.

Annual Day

... Principal Mrs. P. S. Baleri in chamber with prizes.

... Chief Guest Pro-Vice Chancellor Ashok Pradhan addressing the gathering. Sitting : Lion Lakhotiaji, Principal Mrs. P. S. Baleri, Lion I. K. Dalmia

Shri B. L. Dalmiaji, Pro-V.C. Prof Ashok Pradhan, Lion Lakotiaji, Principal Mrs. P. S. Baleri

ts—and that forced out. any of our their winter is harmful population of beauty will be

r all of the as created. nmes in our

aluminum, per. Talk to cted officials lved. Buy tainers. Be rmined.

CIDES

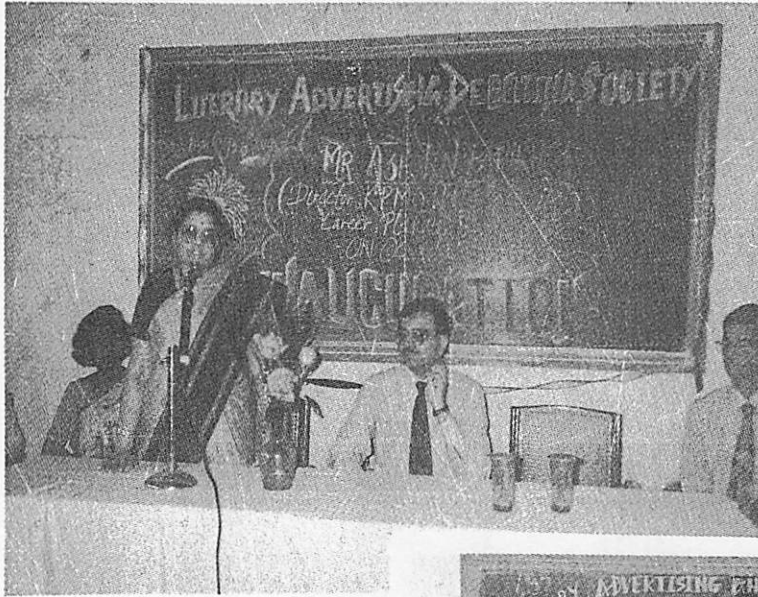
y ourselves ved on our ed on our hormones, d antibiotics d, of course,

he creature nulate in the organism is even gher worm living ssues. Then e pesticides f thousands me. At each entration of d.

ll go further thing to stop oher choice, depletion or r future and

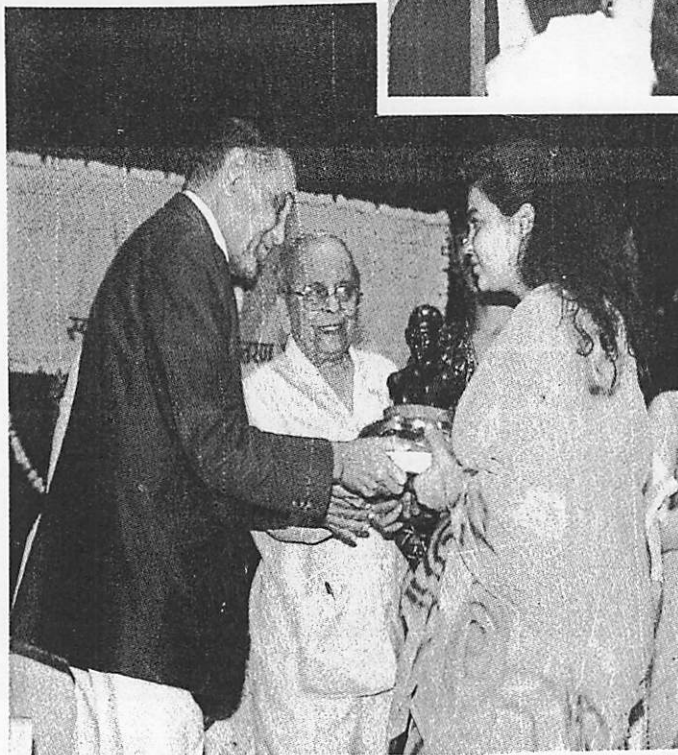
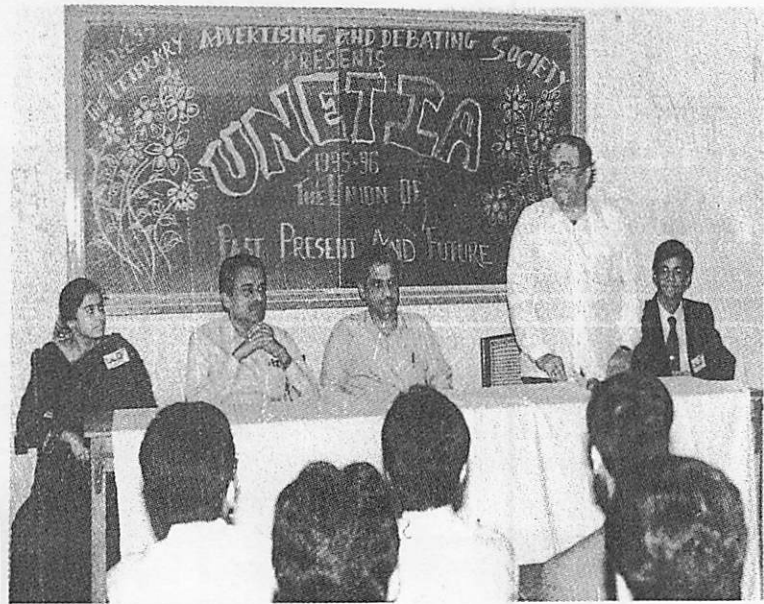
mesh Menon T. Y. B.Com.

LADS

Inauguration of Literary Advertising & Debating Society (LADS) for 95-96, by Mr. Ashwin Parikh. Principal Mrs. Baleri welcoming the Chief Guest.

Literary Advertising and Debating Society (LADS) celebrating "UNETIA" (Union of Past - Present and Future Members) Chairman, Prof. Memon highlighting the achievements of the year.

Miss Chanda Suresh Purohit receiving 1st Prize Trophy for Elocution Competition held at Mani Bhawan, by a well known Philanthropist Shri Dipchand Gardi at Bharatiya Vidya Bhavan Chowpatty.

My h
And
The
Is clc

If at
And
Ther
But t

Whe
Or d
"Oh
I kno

Thinking About You

My heart beats,
And the tension mounts,
The day of our meeting,
Is close at hand.

Sitting in my classes,
And the Library hall,
I am thinking about you.

If at all I come
And attend my lectures,
There is nothing else,
But the love of you.

You are my success,
You are my future.
You fill my heart
And my thoughts

Whether I am awake
Or deep in sleep.
"Oh My Dear Exam"
I know we shall be together again.

- *Chirag Sanghavi*
F. Y. B.Com.

One Evening

One evening as I sat alone
Along the lonely, silent shore
On the sand I wrote your name
And wished you glory, wealth and fame
A long time I waited for you
And returned sad which wasn't new
You have let me down time and again
Yet I continue to wait for you in vain
I love you more everyday
What else can I say
Someday I'll break your heart of stone
Or else
All my life I'll sit and mourn

- *Alzira Rebello*
S.Y.B.Com.

Life Full of 'Waits'

When the sun sets,
We wait it to rise,
When someone is dull
We wait him to become wise,
When we get up,
We wait for our breakfast,
When we go out
We wait for our Train-Fast
When we sit for lectures
We wait to get one free,
Or wait to skip them,
And run home in Hurry.
At home, sweet home,
We wait for the T.V. to start,
Oh, this poor life, full of waits,
Wait for things from pin to car.
And wait to wait to have
A 'wait-less' peaceful hour.

- *By Anita Singh*
F.Y.J.C.

Why Students fail

A Year consists of	365 days
Hours of sleep per day ie	122 days
Remaining number of days	243 days
Summer vacation including Sundays	70 days
Number of Sundays in a year	52 days
Remaining number of days	122 days
Christmas and winter holidays including Sundays	25 days
Remaining number of days	81 days
For hours per day for other activities (breakfast, lunch etc.)	60 days
Remaining number of days	21 days
Examination days	20 days
And remaining number of days for study	1 day

So, that is why students 'fail'

- *Manish Rathod*

The Challenges Facing Our Country

India is a vast country with a large population. Our country faces many challenges. It is difficult to know all of them but there are a few with which we are familiar.

One of the difficult challenges facing our country is illiteracy. Most of the poor people in our country are illiterate. So the landlord and money lenders manage to cheat them easily. Superstitions are also widely prevalent due to illiteracy. This is also the root cause of many other problems such as large population, poverty, child labour and poor status of women. People think that more the number of children the more will be the number of hands to do work. But they find that they do not have enough to feed themselves and their children.

Due to this increase in population our country becomes poorer and poorer. The population explosion has led to widespread unemployment, poverty, dwindling natural resources etc. The economic growth achieved by our country has been nullified by the increasing population. It is becoming increasingly difficult to provide basic necessities like water, food, housing for the ever growing number of people. The wealth in our country is also not properly distributed. There are people who are very rich and there are others who are extremely poor. The gap between the rich and the poor has also widened.

The caste system is also a curse to our country. The higher castes exploit the people of lower caste to a great extent. There is also a great deal of terrorism in our country. We also have the Kashmir problem and problems related to religion. Religion is used on a large scale to gain votes as well as to exploit people.

In states like Rajasthan girls are not allowed to be educated and they have to cover their faces while going out. Widows are also not treated with respect. They are harassed and

not allowed to live in peace. Even though the government has passed a law banning child marriages, many child marriages still take place in Rajasthan. U.P. etc.

There is a lot of corruption too in our country. People bribe officers to get their work done, from getting your child admitted in school to getting a telephone connection we use bribes.

Most of us are hardly aware of all these. Even if we are, we do not try to do anything. If we follow the policy "Each one, teach one", we can combat illiteracy. We can fight against injustice and corruption and try to improve our country. The message of equality should be instilled in the minds of the people.

— Vineeta Agrawal
F.Y.J.C.

What is Economics

Economics is a subject so comic :

It talks about the future,
without knowing the present,
It talks about Demand,
without any supply.
It talks about supply,
without any Demand.
It walks along the grave of,
Adam Smith, Ricardo
without showing anyone where to go.
It talks about luxuries,
without knowing the necessities'
It talks about comforts,
where people live near gutters.
It talks about competitions
in a country of monopoly.

— Amit R. Verlekar
F.Y.J.C.

Head Or Tail?

There was once a meeting held
for a quotient unsolved
Should we beast think as man
and behave as a human.
Should we like man bear animosity
Or retain our humility
Should we be cruel
Or retain our almighty's rule,
Of being loving, peaceful, calm and cool.
Should we be as arrogant,
forget to listen to our heart
should we believe in hypocrisy
and forget the realism
Should we be devoid of love for others
or should we live as brother-brother
Should we be each others antagonist and be
bitter
or live shoulder to shoulder
Is it better to be intelligent where
such thoughts reign
or be called one without a brain

—Ms. Kuntal Tanna
T.Y.B.Com.

Journey, Journey

Journey Journey what a fabulous journey,
It's from my resistance to my destination,
The thoughts prior to it were indeed burny,
But after settling I felt some relaxation.

Though the thoughts were of a wider scope,
I make it thinner just for your hope,
Departing from true friends is hard really,
After leaving them it was understood clearly.

Friends &, enemies are a part of our life,
As we have a honied and a poisoned knife,
To choose one from it is on our side
If wrong is our fate, if right it's our pride.

A true friend from a crowd very high,
Is like a solo twinkling star in the clear sky,
Which may be we can recognise in our
journey
A true friend who meet here can make it funny.

Journey, journey, what a fabulous journey,
It's from my resistance to my destination.

—Bhani
F.Y.J.C.

Moments

They come to comfort
When the heart is hurt,
They are at my side,
When the world is turned aside

They come up with cope,
Whenever I lose hope,
They add to years,
Even when there are tears.

They make glitter,
When life seemed bitter,
They can't be lost,
Even at death's cost,

They are embedded sentiments,
Because they are moments.

—Prashant Sriwastava
F.Y.J.C.

Don't divide my species

Full of pretensions and promises,
They take our common sense away,

When elections draw nearer
They become drearer to the nation
Folded hands and broad smiles,
Tears for the poor, cheers for the rich,
Pledges to serve, 'Service' is their motto.

I don't dream of a golden era,
One request I have to the politicians
Let them not divide my species

—Manoj Nair
S.Y.J.C.

Friendship

Friendship is like a garden
We find it with loving care
The joys and smiles we gather
Are flowers blooming there
And first as in our garden
We plant a friendship seed
Then water it very closely
To see what it may need
There too we must be cautioned
Sometimes we must act with wisdom
To keep our friendship warm
When after year of taring
That friendship we may keep
We understand god's meaning
"As we Sow - so shall ya heap!"

— *Rashmi Tandon*

F.Y.J.C.

Hue of Money

Money can buy mother,
But not mother's love :
Which is sweet and limpid,
And as white as dove.

Hearing the name of money,
Each man gets paused;
His eyes turn radiant,
And the hue of his face is flushed.

Why there is difference
In a tiller and a squire?
Only because of money,
Which give someone joys
To some, ragged attire

Money is so sry,
That it attracts everyone;
It pitfalls and traps the mind,
Because of which, crimes are done.

I prithee you my dear God!
To cherish this money,
If not, then make us bee
So we can share it as honey

— *Shaik Nasrin*

F.Y.J.C.

A Teenager

With bell bottoms and heels high
He walks as if to touch the sky.

Expert he is in bunking class
And so, he is in passing remarks.

Never found in the Library Hall,
Eating pav-vadas in refreshment stall.

He never bothers to read his book
But wants to pass by hook or crook

He tries to overact in class
To show that he is very smart.

To you, my friend, goes an advice
Try to be the 'Nation's Pride'.

— *Sandeep Kanoria*

F.Y.J.C.

"Everything I do"

Everything I do, I do it for you,
My life began with you, shall end for you

For other's you may just be a girl,
For me you are nothing lesser than this world.

I remember the day when I saw you,
I just couldn't do anything but to adore.

I didn't want to look at anyone,
Though near me, there were many more.

Life changed as I wanted it to be,
When you said your love belonged to me.

I simply needed a shoulder to rest my head on,
You said I was your life brightest dawn.

Though hearts agree, but heads differ;
Therefore people all over always suffer.

Because they never want hue love to prosper
I don't know what they live for.

I know if she isn't a soar of the sky,
She is the candle of my dark room.

— *Zuber Sheikh*

A

To,
Miss
Barit
Elec
Bldg

have
you a
our
forgc
place
artific
find a

I hav
The
every
your
rays
other
behir
body.

like d
but p
love :

will b
physi
will r
cor

The n
The n
The n
The le
The le
So, w

A Chemical Love Letter

To,
Miss Mercury Chloride
Barium Apartment
Electron Road,
Bldg. No. +7.

How are you? Since last 2 years, you have not written a single letter to me. I think you are repelled by me. The chemical bond of our hearts has broken. I know you have forgotten me.. Today I beg you to give me some place in the orbit of your heart. My love is not artificial. If you try to bitter my love, you will not find any residue in it.

Please try to understand me. In my love I have become an alcoholic, I have dissolved myself in alcohol and the reaction is very fast. The room temperature of my heart rises a lot every day. The alpha rays of my love try to reach your heart but they are reflected by the cathode rays of your heart. Don't turn away my heart, otherwise It will burst giving carbon dioxide and behind will remain only the residue of my lifeless body.

Please don't be so acidic, pour your love like dilute HCl in the chemical block of my heart, but please don't mix methyl orange, in our pure love as indicator or it will change colour.

Now I end my letter the spirit of my eyes will be waiting for you. If I ever die, I will be physically absent in this world, but chemically I will meet you in your chemistry lab in the form of concentrated sulphuric acid.

Your love,

Mr. Magnesium Hydrochloride

"Why Study"

The more we study, the more we know,
The more we know, the more we barget,
The more we barget, the less we know,
The less we know, the less we forget
The less we forget, the more we know,
So, why study ???

– Deepak O. Sharma
F.Y.B.Com.

Something to Remember

Make it a point to do something everyday that you don't want to do. This is the golden rule for acquiring the habit of doing your duty without much pain.

The most honoured among us in the sight of god is he, who is the most righteous and god fearing.

The best form of devotion to the service of god is not to make a show of it.

It's love that makes the earth go round.

One who adopts patience will never be deprived of success though the success may take a long time to reach him.

Pay attention to your enemies, for they are the first to discover your mistakes.

Sweet words and a kind and generous look are even better than a generous gift.

If all the difficulties were known at the outset of a long journey, most of us would never started out at all.

The poorest man in this world is he, who have nothing but money.

There is a coma but no fullstop in our life.

It requires ages to destroy a popular opinion.

What we anticipate seldom occurs, what we least expect generally happens many times.

Let our virtues be multiplied and vices be divided through good karmas.

Learn to rejoice in the midst of misfortune:

A person with one watch knows what time it is; a person with two watches is never sure.

The less you talk the more you are listened too.

If you want an accounting of your worth, count your friends.

Compiled by : Muzammil I. Markande
S. Y. B.Com.

Hindi Sahitya Parishad

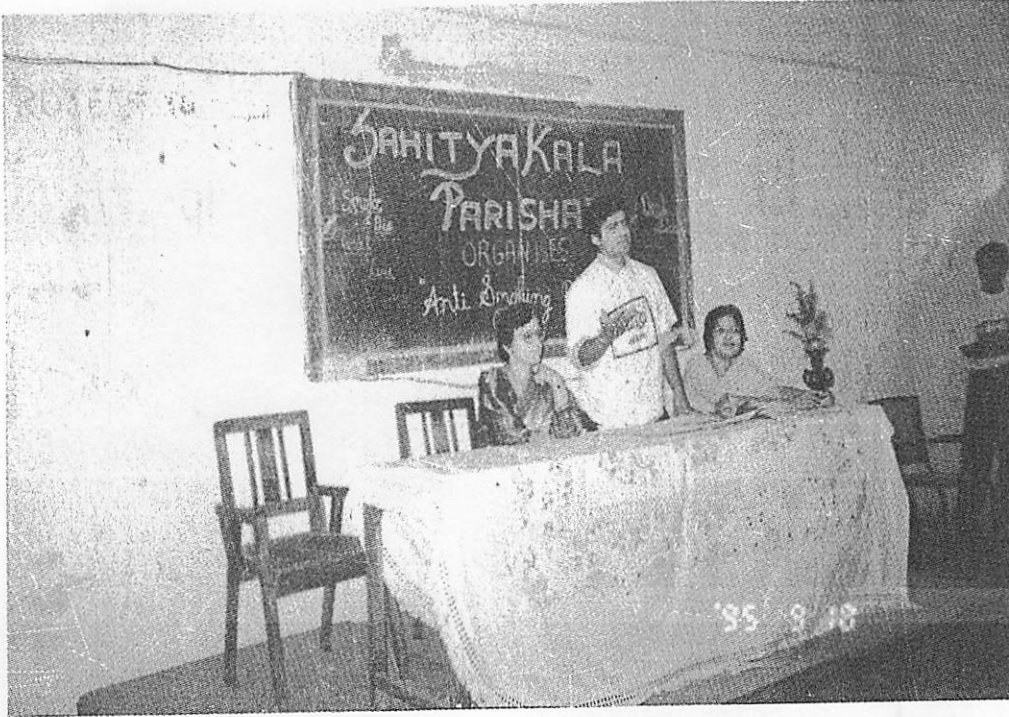

Two's a joy – Winners, Dalmia College

Hindi Sahitya Parishad

Sahitya Kala Parishad

Sahitya Kala Parishad

Sahitya Kala Parishad

f

प्रेसिडेंट
सेक्रेटरी
चेयरमैन

f

प्रतिव
तक
कार्यो

बलेरी
एवं त
से व
सफल

9)
बड़े ह
कई वि
का प
मिनट
इस प्र

प्रथम
द्विती
तृतीय
२)
(G.D

गया। निर्णायक मंडल ने रजिता अर्थात् एवं हैलज
 कर्नाकिया को कमशः प्रथम एवं द्वितीय स्थान का
 पात्र घोषित किया।

३) ३० अगस्त को परिषद ने सांस्कृतिक
 आयोजन बजान रंगमंचन में विद्यार्थियों के मनोरंजन
 हेतु आर्केस्ट्रा के रूप में किया। इस कार्यक्रम में
 कई गणमान्य व्यक्तियों के साथ बिको वज्रंती
 कंपनी के उपनिदेशक श्री पुष्पोत्तम बिसावाजी
 तथा फिल्म "डान्स पार्टी" के अभिनेता "रमन
 प्रेरणा" ने भी अपनी उपस्थिति से समारोह में
 भव्यता प्रदान की। इस कार्यक्रम का संचालन श्री
 मनीष दूबे ने किया।

४) १ सितंबर को हास्य के रंगी ने व्यांगात्मक
 छिटकसी की, परिषद द्वारा आयोजित 'स्वरचित'
 हास्य कवि सम्मेलन में। इसके विजेता कवि इस
 प्रकार रहे -

प्रथम - मनीष दूबे, द्वितीय - पावल काशरा
 तृतीय - आशीष श्रीमल

५) १८ सितंबर को आयोजित 'वाद-विवाद'
 प्रतियोगिता में विजयी रहे विजेता -

प्रथम - श्वेता पारेखा द्वितीय - पंकज कटारिया
 तृतीय - अजीत गाँधी

६) 'ईश्वरदास जी' की पुण्य स्मृति में आंतर
 महाविद्यालयीन 'वाद-विवाद' प्रतियोगिता का आयोजन
 हुआ। जिसमें शहर तथा उपनगरों के कई
 महाविद्यालयों ने हिस्सा लिया। निर्णायकों ने अपनी
 निष्पक्ष निर्णय क्षमता का परिचय देते हुए, निर्णय

इस प्रकार दिया -

प्रथम (मिठीबाई कॉलेज)
 द्वितीय - श्वेता पारेखा (डालमिया कॉलेज)
 तृतीय - मनीष कुशालका (मिठीबाई कॉलेज)

७) वर्ष के अंत में ९ सितंबर को एक साथ
 तीन प्रतियोगिताओं का आयोजन किया गया।

अ) क्षणिका (JAM) :-

(G.D.) (कनिष्ठ महाविद्यालय) का प्रयोजन किया
 २) २९ अगस्त को सामूहिक वाद-विवाद
 प्रथम - चिरग कावा अजीत गाँधी
 द्वितीय - पंकज कटारिया मनीष दूबे
 तृतीय - संजल दलाल

कनिष्ठमहाविद्यालय उच्चमहाविद्यालय
 इस प्रतियोगिता के विजेता इस प्रकार रहे -

१) इस परिषद ने अपने कार्यक्रमों की शुक्रवात
 बड़े ही अनोखी प्रतियोगिता से की जिसके अंतर्गत
 कई विद्यार्थियों ने अपनी वाक्कशमता एवं हाजिरहिमगी
 का परिचय देते हुए दिए गए विषय पर केवल ३
 मिनेट की तैयारी में एक मिनेट का वक्तव्य दिया।

सफलतापूर्वक आयोजन किया।

से वर्ष के आरंभ से ही सांस्कृतिक गतिविधियों का
 एवं तत्पर परिषद के विद्यार्थियों के अमूल्य सहयोग
 बलेरी, अद्यक्ष डॉ. पी. कुशालका तथा कर्तव्यनिष्ठ
 हि. सा. प. ने प्राचार्या श्रीमती पी. एस.
 कार्या में गतिशील रही।

तक अनेक तरह के सांस्कृतिक एवं सृजनात्मक
 प्रतिवर्ष की भाँति ही वर्ष के आरंभ से लेकर अंत
 इस वर्ष १९८५-८६ में भी हि. सा. प.
 प्रिय मित्रों,

सृजनात्मक कहलने की।"

परिचय देने की आवश्यकता नहीं
 हिन्दी साहित्य परिषद को अब
 कुछ रचनात्मक कर पाने को
 कुछ उत्तम, कुछ नूतन,
 "हम प्रयत्नशील रहे निशादिन,
 प्रिंसिपल - प्राचार्या पी. ए. बलेरी
 सेक्रेटरी - निरंज दधीच
 वेयरपरसन - डॉ. पी. कुशालका

हिन्दी साहित्य परिषद

मनीज सिंह, एम. वाय. बी. कॉम. सी-८९
 प्रथम पुरस्कार - गुजराती साहित्य मण्डल द्वारा
 आयोजित आर्य कव्य लेखन प्रतियोगिता

मेरे वतन में इतने सियासतदार हो गए हैं
 लहू की कीमत नहीं इनकी नजरो में,
 और ये सारे वतनपरस्ती से बेजार हो गए हैं।
 हर चीज खरीदते बेचते हैं ये
 अब वो एक डिपार्टमेंटल बाजार हो गए हैं।

वतन अपना है, मक़ा अपना
 लहू अपना है, मजहब अपना
 जिनके खुद के जमीर बैठे हैं बाजार
 में बिकने के लिए

वो यहाँ के लाइसेंसधारी खरीदार हो गए हैं।
 लोगों को लड़ते हैं यह
 उनके लहू में रोटियाँ बिबोड़ खाते हैं

मजहब नहीं सिखाता आपस में बैर रखना
 इनका आपस का तालमेल जो देखो यारो
 तो ये उसकी मिसाल हो गए हैं।

सियासतदार

अभी सफर खत्म नहीं हुआ,
 अभी हमें ज्योमिश्रितर को खूना है।
 को चुनना है।

- अभी हमें ज्ञानरूपी सागर से कई प्रतिभारूपी मत्तियाँ
 वर्ष का अंत हुआ है, प्रतिभाओं का नहीं,
 अभी हमें ज्ञानरूपी सागर से कई प्रतिभारूपी मत्तियाँ
क्र.सं.	नाम	पुरस्कार
१	जितेंद्र दधीच (Best Boy Sr. College)	१९
२	गोपाल गट्टानी	१४
३	मनीष दुबे	१०
४	मनीज सिंह	१२
५	पंकज कटारिया (Best Boy Jr. College)	१६
६	रंजिता आर्या (Best Girl Jr. College)	२
७	विराग कावा	३
८	स्वाती कावरा	३
९	विजय गट्टानी	१

इनके सर्वश्रेष्ठ प्रदर्शन इस प्रकार है -

हिन्दी सा. प. के विद्यार्थियों ने केवल अपने
 विद्यालय में ही नहीं अपितु दूसरे महाविद्यालय में
 भी जाकर अपनी प्रतिभाओं का लोहा मनवाया।

- द्वितीय - सारिका दाऊका
 प्रथम - गोपाल गट्टानी
 (क) सजावट प्रतियोगिता :- (Vegetable Carving)
 द्वितीय - जितेंद्र दधीच
 प्रथम - गोपाल गट्टानी
 (ब) 'आरती' शाली सजावट प्रतियोगिता
 द्वितीय - समीर गोयल
 प्रथम - गोपाल गट्टानी

हमारी
 दिव्या
 वाकई
 अभी १
 नई पीढ़ी
 मिलनी
 जिससे
 के कव्य
 विचार
 अपन
 उतरा।
 अपन
 और य
 में आ
 उतर प
 यह है
 आकर्ष
 मन ले
 प्रथम २
 स्वागत
 बड़े जो
 इतना फि
 सीधा ३
 इस नव

महमान कई प्रकार के होते हैं। बहुत कम समय के लिए आनेवाले, कुछ रोज के लिए आनेवाले, कुछ महिनो के लिए आनेवाले और आकर कभी न लौटने का इरादा लेकर आनेवाले। एक घर में बच्चों ने बहुत दिनों से ठके हुए महमान अंकल से कहा - अंकल, आपको अपने बच्चों की याद नहीं

लिकन महानगरों में जहाँ छोटे छोटे मकानों में लोग कहते हैं कि महमान भगवान का रूप होते हैं

- पापल काबरा

अतिथि ! कृपया हमें बरखा

लगाता। तब महमान चाहे जो भी लगे, भगवान नहीं को सोने तक का पूरा टर्म्स-टेबल बदल जाता है। जोर से बात करनी है। सुबह उठने से लेकर रात है। बच्चों को सोना है, महमान महोदय को जोर महमान महोदय को टी.वी. देखना है या गाने सुनने अन्त व्यस्त कर देता है। बच्चों को पढ़ना है, छोटे-बड़े सभी बच्चों की पढ़ाई-लिखाई का काम के समय जब महमान आ जाता है तो वह घर के करके महमान को सुविधाएँ देते हैं। लेकिन परीक्षा अपने छोटे से दिल और छोटे से घर में बड़ी जाह महमान के प्रति हमारा धारा और हमारे संस्कार आ जाय तो बड़ी अस्पृधिया होती है। लेकिन तय होते हैं। सामान्य दिनों में भी जब कोई महमान बैठने से लेकर उनके सामान रखने के स्थान तक छोटे छोटे घरों में सदस्यों के सोने, उठने-सकता।

है और न ही प्रयत्न करते हैं।

अपना लेते हैं। समझने व जानने की न तो बुद्धि द्वारा जो कुछ दिखाया जाता है बस वे उसे वैसे ही संकीर्णता का ही परिणाम है कि उन्हें संचार माध्यमों अभी भी अतिक्रमिण ही है। यह उनकी मानसिक ज्यादा ही आधुनिक हो गई है पर मानसिकरूप से पीढ़ी केवल कपड़े पहनने तथा बोलचाल में कुछ उपाधि दे दी जाती है। पर सच तो यह है हमारी ऐसी नहीं करते हैं उन्हें गवार और बैकवर्ड की करके अपने आपको आधुनिक मानती है और जो महसूस होता है। वास्तव में आज की पीढ़ी ऐसी लडकों से छिछोरी हरकत करने में ही इन्हें गर्व फिल्मों के प्रभाव में आकर कम कपड़े पहनना, रेडी सिरफिरी लडकियों की भी कोई कमी नहीं है। पुरुषत्व नजर आता है। फिल्मों की साथ में पल को छुड़ने से बच नहीं आया। इसी में उसे अपना आज कोई भी लडका रास्ते चलती लडकी

वरदान दूसरे मांग लो। मकान में भी नहीं दे लिया। भगवान बोले - मकान छोड़ी, कोई दो कोई घर मांगो? भक्त ने बड़ा सा मकान मांग की तपस्या से प्रसन्न होकर भगवान ने कहा कि समस्या है। एक व्यंग्य लेखक ने लिखा है - भक्त बला सकता है। महानगर में मकान की बड़ी वक्त वे क्या लगते हैं? यह तो कोई विद्यार्थी ही को उनमें भगवान का प्रतिक्रम नजर आया? उस दिन महमान आ जाए तो भला बताइए, क्या किसी दिन ही महमान भगवान लगते हैं। परीक्षाओं के रहते हैं, यह कहावत बदल जाती है। साल में कुछ

नहीं।

फालग्व व छिछोरी फिल्म दिखाने का कोई तुक आत्मीयता, भाईचारे व मानवता की जीत लगे। फिल्म प्रदर्शित करे जिससे नई पीढ़ी में राष्ट्रप्रेम, कारण उसका नैतिक दायित्व बनता है कि वह ऐसी कोई अन्य विकल्प नहीं है। राष्ट्रीय सैन्य होने के जाणगी। ऐसी बात तो नहीं है कि दूरदर्शन के पास न जाने नई पीढ़ी को किस अंधकार की ओर ले दृश्य होते हैं। हिंसा और वासना से भरपूर फिल्म ऐसी फिल्म दिखाई जाती है जिनमें कई आपत्तिजनक फालग्व व छिछोरी फिल्म दिखाने का कोई तुक

आती लेता करती लेकि परीक्षा को मैं

सच्चाई शामिल नहीं है, यह तो सिर्फ एक प्रकार का माध्यम था, जिसके द्वारा मैं आप को गलतफहमी, जो किसी को पहचानने में हो जाती है, तो कुछ किसी चीज को जानने में। ज्यादातर यह, जानने पहचानने में हो जाती है। कभी-कभी यह गलतफहमियाँ काफी भारी पड़ जाती हैं।

इसी प्रकार की एक मिसअउदरस्टैंडिंग में एक दोस्त के भाई 'तरंग' के साथ हो गई थी। एक तरंग नौवी कक्षा का विद्यार्थी था, और उसका इस पाठशाला में यह पहला वर्ष था। एक दिन क्या हुआ कि... उसके क्लास टीचर ने पाठशाला के 'माइंस क्लब' के अध्यक्ष रघुनाथन सर के नाम एक संदेश ले जाने को कहा। 'तरंग' एक सीधा-साधा, भोला-भाला लड़का है। वह वृत्त उस काम के लिए रजि हो गया था। पर, जब वह उस चिट्ठी को लेकर स्टाफ-रूम में दाखिल हुआ तब वह इतने सारे शिक्षकों को देखकर सच में पड़ गया कि रघुनाथन सर कौन हैं। उस 'बैकफ' की अकल इतनी भी नहीं चली कि, वह किसी से पूछ हा लेता। वह पंद्रह से बीस मिनट तक स्टाफ-रूम के बाहर चक्कर काटता रहा। वह स्टाफ-रूम के बाहर पंद्रह से चक्कर काटता रहा, ताकि कोई उससे पूछकर, उसकी कठिनाई को दूर कर दे। पर उसका तो 'बूड लक' ही था, उधरसे प्रिंसिपल साहब आ गए। उन्होंने सोचा कि तरंग किसी बहाने क्लास छोड़कर बाहर घूम रहा है। और उन्होंने बिना सोचे-समझे उसे ड्यूटी-फटकरा और प्यून द्वारा उसके क्लास से उसका बस्ता मंगावाकर उसे वृत्त पर चले जाने का आदेश दे दिया। तरंग डर-डर के घर भाग आया। उसकी माँ के पूछने पर उसने कहा कि आज पाठशाला में जल्दी छुट्टी कर दी गई है। और वह तीन-चार दिनों तक विचारियों का बहाना बना-बनाकर घर पर बैठ रहा। जब तरंग की क्लास-टीचर को इस बात का

है। खैर...। इस कविता में तो ठीके भर की भी के साथ, कभी-कभी गलतफहमी हो ही जाती हैरान होने की कोई बात नहीं है, क्योंकि हर किसी परकर अवरोध में पड़ गए होंगे। लेकिन इसमें दोस्ती...। आप वाकई मेरी इस कविता को यह संदेशा क्यों नहीं भेजा।।"

यह नारी वह साथी नहीं थी,
तो साथ में 'भेजा' क्यों नहीं भेजा,
"भागवान जब तुने मुझे इस धरती पर भेजा,
कहा भावान की पुकारकर,
तभी मैंने कककर, कुछ सोचकर,
उन्होंने उतार सेंडल जड़ दी मेरे गालों पर...
तो उतर के तौर पर,
मैंने पूछा, "बहनजी आपका धूमनाम क्या है?"

मिल गए आज वह राह पर...
दूँ रह था जिस,
जो दिखाएगा राह तुझे, तेरी मजिल की।।

"मिलेगा तुझे कोई ऐसा साथी,
यह कहकर भेजा, कि
"भागवान ने मुझे धरती पर भेजने से पहले

- प्रशान्त कुमार श्रीवास्तव

कुछ नहीं, बस मिसअउदरस्टैंडिंग हो गई।

आती? अंकल बोले - आती है। उन्हें भी यही बुला लेता हूँ।

परीक्षा से पहले सहिलियाँ मंदिर में प्रार्थना करती है - हे भागवान! मुझे परीक्षा में पास कर देना लेकिन मैं तो यही प्रार्थना करती हूँ कि 'हे भागवान, परीक्षा के दिनों में कोई महमान मत भेजना। पास तो मैं पढ़ लिखकर अपने आप हो जाऊँगी।।"

की याद नहीं
न अंकल से
। एक घर में
भाकर कभी न
लेए उनीवाले,
। बहुत कम
भागवान नहीं
कल जाता है।
से लेकर रात
। जोर
या जाने सुनने
को पहना है,
। कोई का कम
। वह घर के
लेकिन परीक्षा
में बड़ी जाह
हमारे संस्कार
है। लेकिन
। कोई महमान
के स्थान तक
सोने, उठने
। भी नहीं दे
। कोई दो
मकान भाग
। ने कहा कि
। भाग
। न की बड़ी
। विद्यार्थी ही
। उम
। क्या किसी
परीक्षाओं के
माल में कुछ

कतव्यानिष्ठा से पालन करते आ रहे है। कुछ लोग धर्म को सिर्फ अपने देवी-देवताओं की पूजा मानते है। इसके विपरीत कुछ लोग धर्म को सिर्फ अधीन आस्था मानते है।

परंतु मैं इन सभी मान्यताओं से संतुष्ट नहीं हूँ। और धर्म का सही रूप खोजने निकल पडा। सबसे पहले मैं एक मंदिर में गया। वहाँ मैंने देखा कि सब जगह एक ही शान्ति छाई हुई है। लोग भावान के सामने नतमस्तक हो रहे है। पास में ही एक सभ्य लोगों को प्रवचन सुना रहे थे। उस सभ्य के मतानुसार हिंदू धर्म सभी धर्मों में श्रेष्ठ है। हिंदुओं के भावान ने ही इस संसार की रचना की है और उसी भावान के कारण इस पृथ्वी के सभी जीव-जंतु जीवित है। इसी तरह मैं मस्जिद और गिरजाघरों में भी गया और वे लोग भी अपने धर्मों को श्रेष्ठ बताते है और अपने धर्म का पालन करना ही वास्तव धर्म मानते है। राजनीति में तो धर्म का विशेष ही महत्व है। उनके अनुसार मंदिर बनाना, तथा अपने धर्म का पालन तथा दूसरे धर्म का विरोध करना ही असली धर्म है। यह देख मैं असमंजस में पड़ गया कि धर्म हिंदू है या मुसलमान, सिख है या ईसाई। क्या यही धर्म की वास्तविक परिभाषा है।

तब मैं परेशान होकर असमंजस की स्थिति में सड़क पर चलने लगा तभी मुझे कुछ मजदूर दिखाई पड़े जो पथर तोड़ रहे थे, उन्हें उठा रहे थे। कुछ शिल्पकार इमारत का निर्माण कर रहे थे। कड़ी धूप में वे अपना काम कर्तव्यानिष्ठा से कर रहे थे। उनके पसीने की हर एक बूँद मोती के समान उनके मस्तक पर चमक रही थी। तब मेरे अंदर आशा की एक नई किरण उभर गई। मुझे ऐसा लगा कि मुझे धर्म का सही रूप प्राप्त हो गया। जिस धर्म को मैंने मंदिर, मस्जिद, चर्च और गुरुद्वारों में ढूँढा उसे मैंने एक मजदूर में पाया। मुझे पता लगा गया कि कर्म ही सच्चा धर्म

धर्म की परिभाषा देना किसी के लिए भी सहज स्वाभाविक नहीं है। कुछ लोग धर्म को प्राचीन मान्यता मानते है, जिसका उनके पूर्वज

- सहीप जोशी

जब मैं धर्म को खोजने निकला

धन्यवाद!!!

“कुछ नहीं, बस मिसअफहेंडिंग ही गई है।”

चाहूँगा। और वह बात यह है कि, आपको और और भी कुछ, जो बहुत विशेष बात है, बताना कहानी में सच्चाई दिखाई दे रही है, तो मैं आपको धारी पड़ जाती है। दोस्तों...!! यदि आपको इस घुटकियों में दूर हो जाती है, और कुछ तो काफी कई बार हमारे साथ भी हो जाती है। कुछ तो इसी प्रकार के कई गलतफहमियाँ अक्सर आनन-फानन के मारे मिले शिकवे दूर हो जाते है।

“Misunderstanding” हो गई थी।” फिर देखिए कैसे कहना पड़ता है कि “कुछ नहीं, जी, बस Misunderstanding ही है।”

को आसानी से छिपा सकते है, बस इतना ही तो शब्द का प्रयोग कर हम अपनी आंतरिक मलिनता डाल सकते है ठीक वैसे ही Misunderstanding कहकर आप हर प्रकार की गलतियों पर परदा डालते है। वैसे ही वैसे ‘सारी’ शब्द का प्रचलन। ‘सारी’ दिन ब दिन कितना संस्कृत होता जा रहा है, ठीक अब आप देखिए ना, गलतफहमियों का स्वकप गलतफहमियाँ जो न करवाए, वह अच्छा।

दिन तक डर के मारे पाठशाला न जा सका।

को सारी बात बताई। पर तरंग तो और दो-तीन तरंग के घर पर फोन किया और उसके माता-पिता मिलकर उन्हें सारी बात समझाई। तब उन्होंने पास हुआ, तब उन्होंने वृत्त प्रसिपल साहब से

है। व
किया,
का न
कर्मों
और
तो आ
होती
आराम
अंजन
हम म
पर क
जिह्वा
महता
कारण
राम उ

सिनाई दिया रात में बच्चे का कदन,
पर तनाव अभी भी बना रहा।
शांत हो गया नगर जब रात में
जातीय विवाद की आग जगाई,
चारों ओर भी दहशत छाई,

भारत माँ मुश्किल में थी।
आया था एक दिन ऐसा भी।
हिन्दू की और मुसलमान की,
सुनो, सुनो, बात हिन्दुस्थान की,

- नयाई

बान हिंदुस्थान की

मृत्यु जन्म का साया है।
एक दिन अंत तो आया है,
क्योंकि मानव रुपी भगवान का भी
सुख उसी ने पाया है,
मृत्यु को जिसने अपनाया है,
जीवन का सच्चा अर्थ बतलाया है।
क्योंकि मृत्यु ने ही
मूर्ख वह कहलाया है,
मृत्यु से जो घबराया है,
फिर मृत्यु ने ही अपनाया है।
दो पल बाद पराया है
जन्म तो एक माया है,
मृत्यु जन्म का साया है,

- एकज कतरिया

मत डर, मौत से

वास्तव में धर्म केवल एक आस्था है। धर्म
जोगों को अच्छे और बुरे का ज्ञान देता है, तथा हमें
बुराई करने से रोकता है। इसलिए प्रत्येक व्यक्ति
को चाहिए कि वो अच्छा कर्म करे, तथा बुरे कर्मों
से दूर रहे।

मिलेगा।
गुनहें वहाँ नहीं मिलेगा। भगवान तुम्हें सड़क पर
गुरुद्वारों और चर्चों में पूजा करनेवाले, भगवान
होती है। उन्होंने लिखा है - है, मंदिर, मस्जिद,
टैगोर की 'गीताजली' नामक पुस्तक से भी प्राप्त
इन बातों की सफलता हमें महान कवि रविंद्रनाथ
राम और रहीम अलग-अलग नहीं बल्कि एक है।
कारण सिर्फ हम भारतीयों के आपसी मतभेद है।
मोहताज कर दिया। मेरी नजर में इन सब का
विडियाँ कहा जानेवाले भारत को धीमे-धीमे के लिए
पर करीब एक शताब्दी तक राज्य किया। सोने की
हम भारतीयों में फूट का निर्माण किया और भारत
अंग्रेजों ने भी भगवान और अल्ला के नाम पर ही
आदमी-आदमी के खून का प्यासा हो गया है।
होती। आज भगवान और अल्ला के नाम पर ही
तो आज ये दंगे, हिंसा आदि सांघटनिक घटनाएँ न
और चर्चों में ही हमें उस भगवान की प्राप्ति होती
कर्म द्वारा बनता है। अगर मंदिर-मस्जिद, गुरुद्वारों
का नसीब भगवान द्वारा नहीं बल्कि उसके अपने
किया, वास्तव में उसने ईश्वर को पा लिया। आदमी
है। जिसने अपने कर्म को ईमानदारी से पूरा
है। कर्म के सिवा इस दुनिया में और कोई धर्म नहीं

सच्चा धर्म
मजदूर से
मिद, चर्च
प्राप्त हो
गई। मुझे
। तब मेरे
द मौत के
मनिये से
ग कर रहे
हैं उठा रहे
उ मजदूर
की स्थिति
वास्तविक
मुसलमान,
ह दे रहे हैं
धर्म का
र बनाना,
तो धर्म का
लन करना
अपने धर्म
मिद और
वी के सभी
रचना की
शुद्ध है।
। उस साधु
पास में ही
है। लोग
! मैंने देखा
कल पडा।
सर्व नहीं
सिर्फ अंधी
पूजा मानने
। कुछ लोग

अपने रहस्यमयों की दरकतों से ये महसूस हो रहा
 अपने फिरदौस से गुजर जाएंगे हम ।
 क्या बस यूँ ही अपनी नामों की लाश लिए,
 लहू अब भी टपक रहा है माथे से अपने
 हम।
 फिर गुजरे हुए हावसे की तरह पीछे रह जाएंगे
 डरते हैं,
 इस दौर ए तरक्की में हम उनसे आगे चलने से
 पर लगता है वतन खाकर डकर जाएंगे हम ॥
 यूँ ती सियासतदार अपने भी कम नहीं,
 अपने ही वतन में मुहजिर बन जाएंगे हम ।
 यकीनन एक दिन,
 उनके कारनामों से गर यूँ ही डर जाएंगे हम,

- मनोज सिंह

मुहजिर

देखा हमने सब कुछ देखा ।
 नामधारी तांत्रिकों को देखा,
 राममंदिर निर्माण कमेटी में फूट डालते
 गोलि से जान छिनती सेना को देखा,
 अयोध्या में खून की होली,
 देखा हमने सब कुछ देखा,
 छत्र-छात्राओं को जलते देखा ।
 अनीति और अन्याय के इस माहौल में,
 कुर्सी के लालच में नेताओं को झगडते देखा,
 देखा हमने सब कुछ देखा,
 संतों से छुटते देखा ।
 यमन की माली से, औरत की आबरु को
 को वाइन में बदलते देखा,
 पावडर को हिरोइन (नशीले पदार्थ) में और वाटर
 देखा हमने सब कुछ देखा,
 रक्षक को भक्षक बनते इस वर्तमान युग में देखा ।

- अर्चना

शान्ति !!!

है कि इन हवाओं में लवारीस पंखों की तरह
 उखड़ जाएंगे हम,
 अगर हवा में होगी बुनियाद अपनी तो
 थारों, किधर जाएंगे हम
 यकीनन अपने ही वतन में
 मुहजिर बन जाएंगे हम ।

देखा,
 को छुटते
 विमलकत
 का छुटते
 कत देखा,
 मल कुमार

देखा

ता?
 ती,
 को छुटते
 विमलकत
 का छुटते
 कत देखा,
 मल कुमार

सिस्टी से इन्सान बनाया

उस मालिक ने हमें

हिन्दुस्थान, इंग्लैंड बनाया

जहाँ इन्सान ने

छोटी-सी दुनिया

उस मालिक ने बरखी थी हमें

- शेख नसरिन

'मालिक और इन्सान'

पर मानव समझ न पाएगा ।

सब कुछ खतम हो जाएगा,

तब महाप्रलय आ जाएगा,

यह कम तो चला जाएगा, बहुत देर हो जाएगी,

पहले राम कहा मानव ने, अब जाने क्या कहलाएगा,

फिर मानव को जगाने देव धरती पर उतर आएगा

पर मानव समझ न पाएगा

बस यूँ ही दुनिया में पाप बढ़ता जाएगा

बेटा अपने बाप के समाने झुकने से कतराएगा,

भाई अपने भाई को पहचान न पाएगा

मानव समझ न पाएगा ।

मानव समझ न पाएगा, बस

हमारे शब्द कोष से हट जाएगा,

अहसान शब्द अहसान शब्द अब

बस बर्ह गार्ह है अर्थ ही महता ।

अर्थहीन जीवन है सबका,

घोर अंधेरा भाविष्य को घेरे हुए खड़ा है,

हर इंसा अपनी खिंट पर अडा हुआ है,

- पुरोहित चन्द्र

मानव समझ न पाएगा

इस इन्सान ने इन्सान को
 हैवान बनाया
 उस मालिक ने ही हमें
 ममता की भूरत, 'माँ'
 उस माँ ने हमें
 बच्चे से नौजवान बनाया
 उस मालिक ने हमें दिया
 शिक्षा की भूरत में
 वो गुरु जिसने हमें
 दुनिया में जीना सिखाया
 क्या सीखा इस इन्सान ने
 उस महान नेता से
 वो नेता जिसने भारत माँ
 का मुकुट है सजाया
 आपस में मेल-जोल
 रखने के बजाय
 इस इन्सान ने भेद-भाव
 का माहौल बनाया
 यह आजकल की युवा पीढ़ी
 को हुआ है क्या?
 जिसने खेत-खलिहान छोड़
 शमशान बनाया

सत्य हिन्दु फूल कर्द राख
 विभूति मारे परने ली
 खोले बाग वृषभ सम को
 सिन्धु गंगा का का
 उसे का का
 उफेरी नग
 जी पहा

अधिकांश हिंसामक । परंतु हाथ दे प्रगतिशील
कंडाई लड़ने के दो रास्ते हैं - एक अहिंसामक

या जिसे हम हिंसा नहीं कह सकते ।
धर्म को बचाने के लिये एक अहिंसामक धर्मयुद्ध
बचाने के कारण । उसी प्रकार महाभारत का युद्ध
मौन की सजा देने की वह धर्म, न्याय और कानून को
अपने नीति स्वार्थ के कारण और अदालत जो मुझे
क्यों? क्योंकि मैं जो आपका खून कर्णी वह
मौन की सजा दे तो उसे आप क्या कहेंगे - अहिंसा!
कहेंगे - हिंसा! और यदि उसी तरह अदालत मुझे
मैं से किसी का खून कर दूँ तो उसे आप क्या
वाहिए । मैं आपको बताती हूँ कैसे? यदि मैं आप
नहीं । इस उस युद्ध को अहिंसामक युद्ध ही कहना
97 दिन का युद्ध का हिंसामक युद्ध था । परंतु
आप में से कई लोगों मानते हैं कि महाभारत

करना ही होगा ।

इसलिये मुझे धर्म को बचाने के लिये धर्मयुद्ध
करते ही तो गुम अत्यंत निन्दनीय कार्य करेंगे ।
कर युद्ध करना चाहिये और यदि गुम ऐसा नहीं
ऐसी उदरता और तथ्याकथित अहिंसा का परिचय
अहिंसा का भेद बताते हुए कहते हैं : है पार्थ! तुम्हें
श्रीकृष्ण भीता के डान के माध्यम से उसे हिंसा और
रूप से मारता हूँ तो मैं पाप का भागी बनूँगा " तब
युद्ध नहीं कर सकता । यदि मैं इनको हिंसामक
पितामह एवम् मेरे भाई-बंधु खड़े हूँ । मैं इनके साथ
कहते हैं " है कृष्ण! मेरे सामने मेरे गुरुजन, मेरे
पर खड़े हैं । युद्ध के आरंभ में अर्जुन श्रीकृष्ण से
बने हैं, और अर्जुन जिनके हाथ में गांडीव है रथ
शत-सुसज्जित रथ खड़ा है । श्रीकृष्ण जिनके सारथी
सेनाएं आमने-सामने खड़ी हैं और वीचो-बीच एक
महाभारत के उस कुरुक्षेत्र के मैदान में जहाँ दो
और के चली हूँ आपको आज से ५००० वर्ष पूर्व
का सही अर्थ जानने के लिये मैं बन जाती हूँ समय
कष्ट पहुँचाना हिंसा कहलती है । तो आइए अहिंसा

पहुँचाना । किसी की हत्या करना या अन्यो को
जीव की हत्या न करना या अन्यो को कष्ट न
अहिंसा का सामान्य अर्थ होता है किसी

नमोऽस्तुते ।

दीनबन्धीनगतपते । गोपेश गीतिककांत राधाकान्त
अनुभव कंडवा भी ही । है कृष्ण कर्णसिन्धु
उसे वैसा ही पाते हैं, और ही सकता है, वह
कारण हम अहिंसा का जैसा अनुभव करते हैं ठीक
का दर्द । उसी प्रकार उचित जानकारी न होने के
की मिथस नहीं मिली । उसे मिला तो केवल दूँतों
एक-एक करके सारे बाँस बूँस दिए, परन्तु उसे गले
"गधा बाँस के जैसा होता है ।" तो दूसरे मित्र ने
मित्र! गधा कैसा होता है?" तब पहले मित्र ने कहा,
को चरने की जिज्ञासा हुई; तो उससे पूछा, "है,
समझा रहा था । तब दूसरे मित्र के मन में भी गले
दूसरे मित्र से गले की मिथस के बारे में कुछ
बान है - दो मित्र हुआ करते थे । पहले मित्र अपने
छोटीसी कहानी सुनाना चाहूँगी । एक समय की
तो अहिंसा का अर्थ क्या है । मैं आपको एक
परन्तु नहीं । यह तो हिंसा हुई अपने आप पर ही ।
माते तो हमें दूसरा गाल भी आगे कर देना चाहिए,
है कि यदि कोई हमारे एक गाल पर एक शप्पंड
विवार है । अहिंसा के बारे में कई लोगों का मानना
अहिंसा के बारे में कई लोगों के अलग-अलग

“वर्तमान सामाजिक परिदृश” में अहिंसा का अर्थिन्य

राष्ट्रपिता बापू एक है ।
कई ग्रान्त और कई राज्य पर
कूल सेकंडी रंग विरंगी फूलवारी पर एक है
हिन्दू मुस्लिम सिख इसाई आपस में सब भाई हैं ।
सत्य अहिंसा और एकता बापू ने सिखलाई है ।

एफ.वाय.बी.कॉम.
बन्दा सुरेश परचित

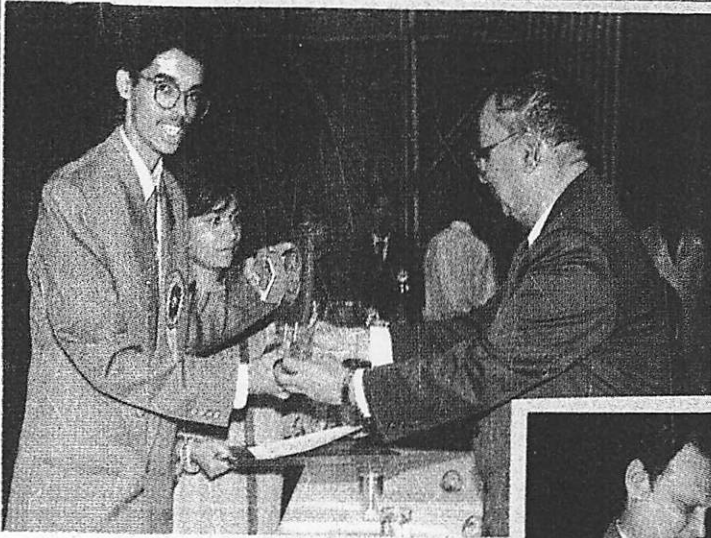
मन बाँटा इंसान को ॥
अब हिंसा की आड़ में
धरती बाँटी समुंदर बाँटा,
बाँट दिया भगवान को ।
॥ "मंदिर मस्जिद गिरजा घर ने
जय भारत!!!

रहेगा ।
पहले भी था, वर्तमान परिवेश में भी है, हमेशा
हमेशा रहेगा । उसी प्रकार अहिंसा का औचित्य
ही भगवान का औचित्य तो था, आज भी है, और
परंतु यह तो सत्य है कि कोई भी शताब्दी क्या न
आपका उत्तर हो सकता है - हाँ भी और ना भी ।
२१ वीं शताब्दी में भगवान का औचित्य रहेगा? तो
ही नहीं अनिवार्य भी है । मैं आपसे पूछूँ कि क्या
है आज के वर्तमान परिवेश में अहिंसा आवश्यक
"अहिंसा परमोधर्म" अर्थात् अहिंसा परमधर्म

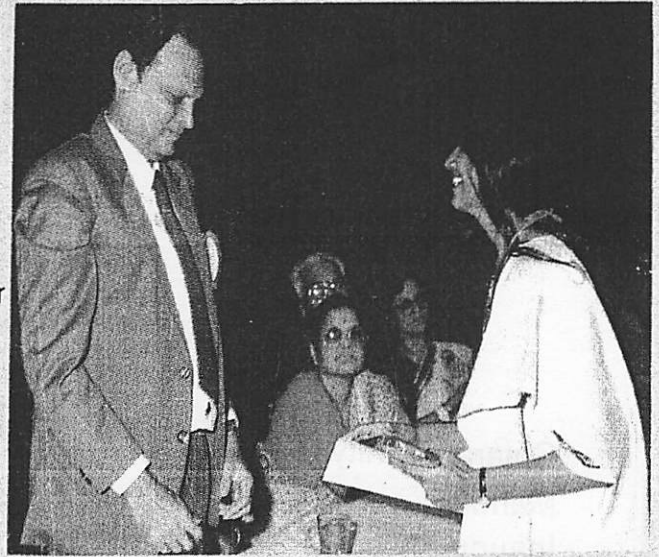
प्रयोग करो ।"
अनुचित नहीं है । जाओ और अपने सैन्यबल का
परंतु अपने देश की रक्षा के लिये हथियार उठाना
गुनहे किसी की हत्या करने के लिये ना कहा है
भगवान बुद्ध उससे कहते हैं, "मूर्ख मत बनो । मैंने
दी है परंतु ऐसी स्थिति में हम क्या करें" तब
हत्या करने के लिए ना कहा है । अहिंसा की प्रेरणा
कहने लगा, "हे प्रभु! आपने तो हमें किसी की
तब एक व्यक्ति दौड़-दौड़ा उनके पास आया और
किसी शत्रु राष्ट्र ने उनके राष्ट्र पर हमला कर दिया
अहिंसा का प्रचार भी किया । परंतु एक बार जब
की प्रेरणा देने के लिये ही हुआ था और उन्होंने

मानते भी होंगे कि भगवान बुद्ध का जन्म अहिंसा
वह भी उचित है । आप में से कई लोग जानते और
बचाने के लिये मुझे हिंसा का सहारा लेना पड़े तो
के माध्यम से उसे देखना नहीं चाहिए । अपितु उसे
का बलात्कार हो रहा हो तो मुझे चुपचाप अहिंसा
उदाहरण के तौर पर यदि मेरे सामने किसी लड़की
न चले वहाँ हिंसा का सहारा ही न लिया जाय ।
परंतु इसका अर्थ यह नहीं कि जहाँ अहिंसा से काम
का मार्ग अपनाए तो हिंसा की ये स्थिति न आए ।
अहिंसात्मक है । हमसे यदि प्रत्येक व्यक्ति अहिंसा
है? क्यों धरना देते हैं? क्योंकि हमारी प्रवृत्ति ही
करके क्या अनशन करते हैं? क्यों जुलूस निकालते
का विरोध करने के लिए सीधे - गोला-बारी न
अहिंसा का औचित्य है । आज हम किसी भी बात
में अहिंसा का औचित्य है? तो हम पाते हैं कि
तो प्रश्न उठता है कि क्या वर्तमान परिवेश
बहतर है ।
है । अहिंसा द्वारा लड़ा गया युद्ध हिंसात्मक युद्ध से
शक्ति है, इतनी ताकत है कि वह तख्त पलट देती
स्वराज्य प्राप्त कर लिया। हाँ अहिंसा में इतनी
अहिंसात्मक युद्ध से उन्होंने अंग्रेजों को खदेड़ कर
लड़ा था वह एक अहिंसात्मक युद्ध था । इस
मुश्किल है । इसके विपरीत गांधीजी ने जो युद्ध
वातावरण का जन्म हुआ है, जिसमें सौस लेना भी
क्या प्रगती की है? हिंसा द्वारा एक ऐसे दहशत भरे
है । परन्तु ऐसी हिंसात्मक मार्ग अपनाकर हमने
अपने ही रास्ते पर, अपने ही देश में सुरक्षित नहीं
से भूत दिया गया । तो हम आज अपने ही घर में,
के अध्यक्ष श्री रामदास नाथक को दिन दहाड़े गोलियों
राममंदीर और बाबरी मस्जिद का है । बम्बई भूजपा
नाम पर लड़ रहे हैं जिसका जीता जागता उदाहरण
नजर आती है । आज लोग धर्म और महबब के
आज जहाँ देखो वहाँ चारों ओर हिंसा ही हिंसा
मनुष्य! आज उसने दूसरा ही रास्ता अपनाया है ।

Annual Day

Hon'ble Justice D. R. Dhanuka giving away best boy student prize to Jitendra Dadhich.

... Chief Guest Pro-Vice Chancellor Ashok Pradhan giving away prize to best girl (Jr. College).

Ex. Principal P.B. Govekar giving away prize to a student.

Principal P.S. Baleri addressing the gathering

और उन्होंने
क बार जब
कर दिया
आया और
किसी की
की प्रेरणा
करें" तब
बनो। मैंने
ना कहा हैं
यार उठाना
मैन्बल का

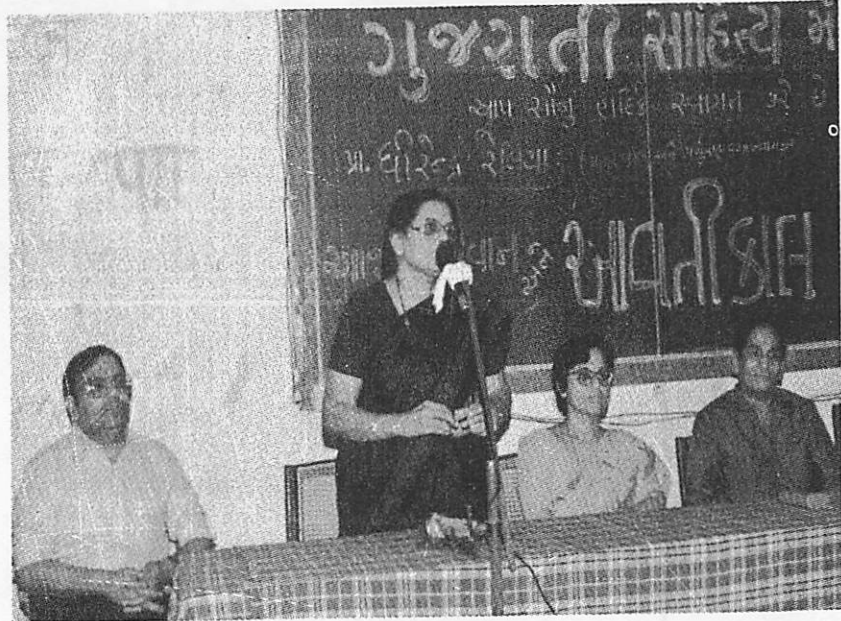
सा पर अर्म
आवश्यक
हूँ, कि क्या
रहेगा? तो
र ना भी।
ब्दी क्यों न
भी है, और
जा औचित्य
हैं, हमेशा

रेश परोहित
य.बी.कॉम.

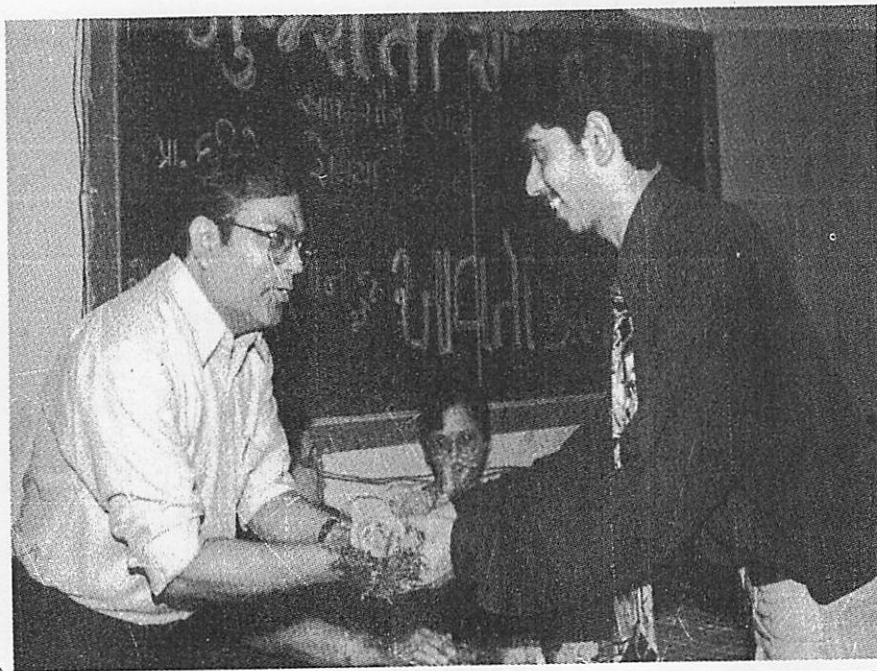
Gujarati Sahitya Parishad

Chief guest
Dharendra
Relia
addressing the
audience.

Gujarati Sahitya
Mandal
Inauguration.

Prof. D. J.
Ruparalia
honoured by a
student.

ગુ

કાર્યક
મિત્ર
કરી
દિવસ

વર્ષે
કરવા

કરવા
પ્રાપ્ત

નો
જાણ

પ્રકાર
છ. ૨

જેઓ
પુબ

તેઓ
છે. તં

ધરાવ
મંડળ

જેવા
પર્યુષ

ગુજરાતી સાહિત્ય મંડળ સરવૈયુ

પ્રો. જ્યોત્સના વ્યાસ

ગુજરાતી સાહિત્ય મંડળે પોતાના વર્ષના કાર્યક્રમ ની શરૂઆત 'ફેન્ડશીપ્ડે' થી કરી. જુની મિત્રતા ને તાજી કરી નવી મિત્રતા માટે હાથ લાંબો કરી દરેક ને મિત્રતા ની દોરીમાં ગુંથી લઈ આ દિવસને યાદગાર બનાવ્યો.

સાહિત્યિક એવં સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિઓ આ વર્ષે પ્રમાણમાં ઓછી રહી. પરંતુ જે પણ પ્રવૃત્તિઓ કરવામાં આવી તે અત્યંત સફળ તેમજ સુંદર રહી.

સ્વચ્છિત સર્વભાષીય કાવ્ય સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. જેમાં વિદ્યાર્થીઓનો પ્રતિસાદ સારો પ્રાપ્ત થયો.

વિદ્યાર્થીઓને વિદ્વાન એવં સાહિત્યિક વ્યક્તિ નો પરિચય એવં સંપર્ક થાય તેમજ એમના જ્ઞાનને જાણવાનો લ્હાવો મળે તેથી દરવર્ષે ભિન્ન ભિન્ન પ્રકાર ની વ્યક્તિઓને આમંત્રીત કરવામાં આવે છે. આ વર્ષે આપણી કોલેજના પ્રો. ડી. જે. રૂપારેલિયા જેઓ નફા નુકસાનના આંકડાઓના ગુંચવાડાઓનો ખુબ સુંદર રીતે ફાયદાકારક ઉકેલ લાવી જાણે છે તેઓ સાહિત્યમાં પણ તેટલો જ ઉડો રસ ધરાવે છે. તેમજ સારા વક્તા પણ છે. સાહિત્યિક રૂચિ ધરાવતા વ્યક્તિત્વ ને કારણે ગુજરાતી સાહિત્ય મંડળની પ્રવૃત્તિઓમાં રસ લઈ પ્રો. ધિરેન્દ્ર રેલિયા જેવા પ્રખર વક્તાને આમંત્રી તેમનું બહુમાન કર્યું.

પ્રો. ધિરેન્દ્ર રેલિયા વિદ્વતા ધરાવનાર નામાંકિત પર્યુષણ વ્યાખ્યાનકાર છે. તેઓ વિદ્વાન સમાજમાં

પોતાનું આગવું સ્થાન ધરાવે છે. તેઓએ અમેરિકા એવં ભારતમાં બસો કરતાં પણ વધુ વકૃત્વને લગતાં વર્ગો અને શિબિરોનું આયોજન કર્યું છે. જેનો ફાયદો મોટા વકીલો, ડોક્ટરો, ચાર્ટડએકાઉન્ટન્ટ, પ્રોફેસરો વગેરે એ લીધો છે. 'આજનો યુવાન અને આવતીકાલ વિષે વ્યાખ્યાન આપ્યું. ચર્ચા સાથે વિદ્યાર્થીઓને માર્ગદર્શન આપ્યું. તેમનું ભાષા પરનું પ્રભુત્વ, શબ્દોની રમત તેમજ તેમના સુવિચારો ઉડીને આંખે વળગ્યા. આ સુંદર કાર્યક્રમમાં આયોજનનો યશ વિદ્યાર્થીઓ એવં પ્રો. ડી. જે. રૂપારેલિયા પર જાય છે.

ત્યારબાદ વિદ્યાર્થીઓ પરીક્ષામાં વ્યસ્ત થઈ ગયા. વિદ્યાર્થીઓએ વિદ્યાર્થી વર્ગને ગમતાં 'ટાઈ એન્ડ સારી ડે' તેમજ 'બેસ્ટ ડ્રેસ-ગર્લ એવં બોય' જેવા કાર્યક્રમો કર્યા.

કોલેજના સ્ટુડન્ટ્સ કાઉન્સીલ દ્વારા આયોજિત 'Social' માં ગુજરાતી સાહિત્ય મંડળના સભ્યો ને પ્રવેશ વિનામુલ્યે આપવામાં આવ્યો.

આ વર્ષના કાર્યક્રમો નું આયોજન કરવામાં, વિદ્યાર્થીવર્ગમાં થી કાર્યશીલ રહેલા સભ્યો માં શ્રેણિક પી. માપરા (સેક્રેટરી) ભાવેશ પ્રજાપતિ (જોઈન્ટ સેક્રેટરી) રાકેશ બી. શાહ (ખજાનચી), રાજેશ કાવા (સહ. ખજાનચી) એવં અનિલ દરજી, પરેશ મોદી, હેતલ શાહ, જ્યોતિ શાહ વગેરે નો સમાવેશ થાય છે. આ વર્ષ ના મેગેઝીનનો કાર્યભાર રાકેશ બી. શાહ સંભાળ્યો છે.

ગુજરાતી સાહિત્ય મંડળને પ્રોત્સાહિત કરી કાર્યરત રાખવામાં હંમેશની જેમ આચાર્યા શ્રીમતી પી. એસ બલેરી નો સહકાર પ્રાપ્ત થયો.

આશા રાખી એ કે ભવિષ્યની પેઢી વધુ કાર્યશીલ રહી વધુ સારા ને સુંદર કાર્યક્રમો આ મંડળમાં રહી કરશે.

જીવન એ સંઘર્ષ છે તેનો સામનો કરો

ભાવેશ પ્રજાપતી

મૃત્યુના મૌનમાંથી જીવન સર્જાય છે. મૃત્યુ જ્યાં સુધી મૌન પાળે છે. ત્યાં સુધી જીવન ઘબકતું રહે છે. અતીત અને અનાગતની સરહદનું નામ જીવન. જીવન એ સમુદ્ર જેવું વિશાળ અને ઊંડું છે. તેના ગર્ભમાં શું ગર્ભિત રહેલું છે. તે જાણવા માનવી અસમર્થ છે. જેમ સમુદ્રની પરિસ્થિતીનું સમય અનુસાર ઋતુ અનુસાર પરીવર્તન થાય ત્યારે તેમાં ભરતી-ઓટ તોફાન અને વમળ જેવી કપરી પરિસ્થિતિ સર્જાય છે. તેમ જ માનવ જીવન પણ કાળ અનુસાર પોતાનું સ્વરૂપ બદલે ત્યારે સુખ દુઃખ અજ્ઞાન અને સાંસારિક ખારા અનુભવોનો સામનો થાય છે. જીવનમાં આવતી આ બધી આફતનો સામનો કરવો એ દરેક માનવીની ફરજ બની જાય છે. જ્યારે જીવન સુખ દુઃખ, ખુશી-નાખુશી, જીવન-મરણ જેવી અનેક વિષમ દોરા વડે ગુંથેલી ગુંથણી, અને તેને જ સાચા અર્થમાં જીવન કહી શકાય.

ગુજરાતીમાં કહેવત છે ને, “જીવન એ સુખ દુઃખની કેડી છે.” અર્થાત જીવનની રાહ પર ક્યારે સુખનો ભેટો થાય છે. તો ક્યારેક દુઃખના દર્શન થાય છે. માનવી સુખનો સંગ્રામ મેળવતા અખંડ આનંદ સાગરમાં ડુબી જાય છે જ્યારે દુઃખનો સાથ મળતા પોતાની પીઠ દેખાડવા માટે છે. આમ જીવનમાં દુઃખનો માનવી સામનો ન કરતા તેમાંથી છંટકબારીની શોધમાં ચડી જાય છે. જે માનવના જીવનને મૃત્યુ સમાન બનાવી દે છે. કીધું છે ને “ચાલવું એ જીવન છે, જ્યારે ઉભા રહેવું એ મૃત્યુની નિશાની છે.” આમ સાચું જીવન એજ છે. સંઘર્ષ કરે છે,

મહેનત કરે છે. અને જીવનમાં આવતી મુશ્કેલામાં અંધારું દૂર કરી સુખનો સૂરજ ઉગાડે છે.

માનવજીવન અને યુધ્ધભૂમિ વચ્ચે નિકટતમ સામ્યતા જોવા મળે છે. યુધ્ધભૂમિમાં લડતા સૈનિકો દુશ્મનો તરફથી આવનાર આપતિનો સામનો કરે છે. પોતાનો જીવ હોડમાં મૂકી આનંદની ઘડી, સુખની ઘડી મેળવ્યે પાર કરે છે. આવીજ રીતે માનવ પણ જો પોતાના જીવનમાં આવનાર મુશ્કેલીનો સામનો કરે તો તેને ઝળહળતી સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે. અને જીવનને સોળે કળાએ ખીલવી જીવન જીવી જાણે છે.

પણ હવે વર્તમાન સમયમાં માનવ આધુનિકતાનો સ્વાંગ રચી સુખ દુઃખને પણ ઓળખી શકતો નથી આજે માનવ આંખ બંધ કરી કૃત્રિમતા પાછળ દોટ મૂકી રહ્યો છે. આથી જ તે હવે જીવનમાં સુરક્ષિતતા મેળવવા મથી રહ્યો છે. પણ માનવનો આજ સ્વભાવ તેને સલામતીથી વધારે દૂરને દૂર ઘસડી જાય છે. અને સચ્ચાઈનું ભાન થતાં હૃદય ઘબકારાના સંગીતે ગીત ગણગણી ઉઠે છે કે.

એ રંગ જેને જીવ સમા સાચવ્યા હતા
એ રંગ એક રાતના મહેમાન નિકળ્યા.
મનમેળ કાજ આમતો કીધા હતા કરાર
કિન્તુ કરાર કલેશના મેદાન નિકળ્યા.

જીવનમાં આવનાર સંઘર્ષ માનવીને ઘણીવાર અમરપદની પ્રાપ્તિ કરાવે છે. જો આપણે ઇતિહાસમાં ડોકીયું કરીએ તો જાણવા મળે કે આપણા પૂર્વજોનું જીવન સંઘર્ષની ભરપૂર હતું. અને તેથી જ આજે વર્ષ પછી પણ આપણે તેઓને સન્માનભેર યાદ કરીએ છીએ. છત્રપતિ શિવાજી મહારાજ મોગલ સત્તા વિરુદ્ધ ન લડ્યા હોત અને આદર્શ ગૃહસ્થા જીવન જીવ્યા હોત તો તેઓ છત્રપતિ ન કહેવાત અને મહારાષ્ટ્ર મહારાષ્ટ્ર ન હોત, મહાત્મા ગાંધીજી અંગ્રેજો વિરુદ્ધ અહિંસક સ્વરાજ્ય લડત ન લડતા

એક કં
સેવી
વર્તમા
વખત
નિષ્ક
સામે
અને
રાજ
મેદા
નદી:
પસા
પોતા
જીવ
છે.
મસ્ત
વિશ
સંઘ
તેની
હારે
પા
રહું
મારું
વહે
સફ
આ
છે.
કર
તો
દરે
ન

એક શ્રેષ્ઠ વકીલ બની ફક્ત પૈસા રળવાની વૃત્તિ સેવી હોત તો તેઓ મહાત્મા ન કહેવાત અને ભારતનું વર્તમાન કંઈક જુદું જ હોત. અબ્રાહમ લિંકન તેર વખત અમેરિકાના પ્રમુખ બનવા ચૂંટણી લડ્યા પણ નિષ્ફળતા પ્રાપ્ત થઈ. પણ તેઓએ આ નિષ્ફળતા સામે સંઘર્ષ કરી ચૌદમી વખત સફળતામાં પરિણમી અને આજે પણ તેઓ અમેરિકન પ્રજાના હૃદયમાં રાજ કરી રહ્યા છે. સાચે જ જીવનએ સુખ દુઃખનું મેદાન છે. જે તેને ખેડે છે તે તેને લણે છે.

જીવન એ સતત ઘબકતી અને નિર્મળ વહેતી નદીસ્વરૂપા સ્થિતિ છે. નદી પોતાના માર્ગમાંથી પસાર થાય ત્યારે તેને અનેક અવરોધ અવરોધે છે. પણ નદી તેને ગણકાર્યા વગર મીઠું સંગીત પાથરતી પોતાના પ્રિયતમ સાગરને જઈ મળે છે. તેમ માનવ જીવનમાં પણ અનેક આડા અવળા વળાંક આવે છે. પણ માનવી તેને ગણકાર્યા વગર આનંદથી મસ્ત બની તે વળાંક પાર કરે તેને સમુદ્ર જેવી વિશાળતા પ્રાપ્ત થાય છે. આમ, જીવનમાં આવતા સંઘર્ષો માનવીને સફળતાના શિખરે બેસાડે છે. અને તેની કીર્તિ ઝળહળતી કરી મૂકે છે.

અનેક સંઘર્ષોનો સંઘર્ષમય સામનો કર્યા બાદ હારેલા થાકેલા ત્રસ્ત માનવીએ સંઘ્યા ટાણે પોતાની પાંખડીની દુનિયા સંકેલી રહેલું સુર્યમૂખી નિહાળવું રહ્યું “આવતી કાલનો સૂરજ ઉગવાનો છે. હું પુનઃ માફે વિશ્વ ઉઘાડીશ એ આશાવાદ દરેકમાં અખંડ વહેતો રહેવો જોઈએ. એજ આનંદની ઘડી એજ સફળતાની ઘડી.

ઋષિવર સત્ય કહે છે. વયં અમૃતસ્ય પુત્રાઃ આપણે અમૃતના પુત્રો છીએ. એવા પુત્રો જે અમર છે. સદા અમૃતનું પાન કરે છે. અમૃતને પાન કરવાની, આનંદમાં ઓળવોળ થવાની આ ઘડી છે. તો ચાલો મિત્રો આપણે સૌ પોતાના જીવનમાં દરેક ક્ષણ જીવીએ, સંઘર્ષનો સામનો કરી જીવનમાં નવો સુરજ ઉગવીએ જે આપણા જીવનના તિમિરનો

નાશ કરી સુખનો પ્રકાશનો ફેલાવો કરે. દરેક માનવ જીવનને સફળ સાર્થક અને સુખમય બનાવી શકે તેવી ઈશ્વરને પ્રાર્થના.

જીવન

મહેશ જ. કણઠીયા

દુનીયામાં ક્યાંક હું મારા મનને લગતો આરામ
ગોતું છું
એટલે કે વિશ્વમાં હું કોઈ જગ્યા શાંત ગોતું છું
શાંતી ઝંખતા ઈનસાન નું ગામ ગોતું છું
આ વિખવાદ થી ભરેલી દુનિયામાં કોઈ જગ્યા
માંના ખોળા સમાન ગોતું છું
બાઈબલ, ગીતા, કુરાન, ગ્રંથ માં હલ નથી આ
વીખવાદ તણો,
શું કહું આ જગને, જ્યાં હું પોતે બાબરી માં રામ
ગોતું છું.
અન્ન માટે વલખતા માણસો જોઈ, અનાજ નહી
પણ અણુ સંસ્થાન ગીતું છું
આવિખવાદો થી ભરેલી દુનિયામાં કોઈ જગ્યા શાંત
ગોતું છું
સમાજ માં થતો અન્યાય દેખુ છું, ન્યાયની ખુલી
કત્લેઆમ દેખું છું
સમાજ ના ઠેકેદારોની શાન દેખું છું, ગરીબના ભૂખથી
ભુંડા હાલ દેખું છું
કશું બોલી નથી શકતો સાકી તેથી આ કલમથી
સમાજ ના કાળા કામ લખું છું
આ દુનિયામાં ક્યાંક ગાંધી, ટેરેસા જેવી મહાન
આત્મા ગોતું છું
હલ મળવો મુશ્કેલ છે આ બધાનો. દિલ કહે છે શું
કામ ગોતું છું?
પણ આ પંખીડા રૂપી મન માટે કોઈ માળો શાંત
ગોતું છું, આ વિખવાદોથી ભરેલી.....

“કુદરત ની લાયારી”

- રોકેશ બી. શાહ

કેડી પર કુદરતે પથ્થર મૂક્યો, પણ માનવીએ પથ્થરમાંથી શિલ્પ બનાવ્યું...

કુદરતે કાંટા મૂક્યા પણ માનવી કાંટાને અડ્યો

જ નહીં,

કાંટાને કોરે મૂકીને તેની સુવાસ ને પોતાની બનાવી... સાગરની ભવ્યતા સાથે કુદરતે ખારાશ મૂકી પણ, માનવીએ ઉદાર દિલ બનાવી અપનાવી લીધું.

અને ખારાશમાંથી મીઠું બનાવ્યું.

કુદરતે એટલે થી જ ન અટકતા.

વર્ષભરના ઓજસના અંતે અમાસ ની કાળી

રાત મૂકી,

તો માનવીએ દિવા પ્રગટાવી દિવાળી ઉજવી...

આખરે કુદરત કહે હું હારી !!!!

માત્ર યુવા અવસ્થા માંજ જીવન ઘડતર થઈ શકે.

ભાવેશ ચૌહાન

અક્ષરધામ નામ તો તમે કદાચ સાંભળ્યું હશે. બોચાસણવાસી શ્રી અક્ષર પુરુષોત્તમ સ્વામી નારાયણ સંસ્થાના ગુરુ પ્રમુખસ્વામી મહારાજ અને એમના પુરુષાર્થ અને પ્રેરણાર્થી તૈયાર થયેલું-સ્મારક એટલે ‘અક્ષરધામ’. તેમાં મૂકાયેલા એક પ્રદર્શનની અંદર એક શિલ્પ મૂકવામાં આવ્યું છે. તે શિલ્પની અંદર એક યુવાન હથોડો અને છીણી લઈને ઉભો છે. અને નીચે લખવામાં આવ્યું છે કે માણસ પોતાનું જીવન પોતાની જાતે ઘડી શકે છે.

હા મિત્રો મારો આજનો વિષય છે. વ્યક્તિ

પોતાનું જીવન ઘડતર યુવાન અવસ્થામાં કરી શકે છે. યુવાનની વ્યાખ્યા કરતાં એક શાયરે કહ્યું છે.

“યદ્યાન સે જો ટકરાયે ઉસે તૂફાન કહતે હૈ, ઔર ઉસ તૂફાન સે જો ટકરાયે ઉસે યુવાન કહતે હૈ”

આ વાક્ય કહી જાય છે કે ઘડતર પામેલા જીવનમાં કેટલી શક્તિ રહેલી છે. યુવાની એ એક એવો સમય છે કે એ સમય ની અંદર વ્યક્તિ પોતાનું જીવન ઘડતર પોતાની જાતે તૈયાર કરી શકે છે. જેમ પાણીના પ્રવાહમાં બંધ બાંધવામાં આવે તો વીજળી ઉત્પન્ન કરી શકાય ફેંકાતા વંટોળને પવન ચક્કીના માધ્યમ દ્વારા વીજળી ઉત્પન્ન કરી શકાય એમ યુવાન, જીવન ઘડતર દ્વારા જીવનનો સાચો રાહ આત્મ સાત કરી શકે છે.

યુવાન પોતાના ભવિષ્યના ઘડતરના વિચાર લઈને આપ્યો છે. જ્યારે તેને ઘડવૈયાની ઉપમા આપીએ છીએ તો એ પોતે કલાકાર કેતા કારીગર છે. કારીગર ને એક પથ્થરનો ટુકડો, હથોડો અને છીણી આપવામાં આવે તે તે શું કરશે? એ નકામા પદાર્થ ને ધીરે ધીરે બહાર ફેંકી દેશે અને તે પથ્થર ના ટુકડાને ઘાટ આપી ભગવાન ની મૂર્તિ ઘડી કાઢશે. આપણા ભવિષ્યના ઘડતર માટે બે મહાન શબ્દો છે. અભ્યાસ અને વૈરાગ્ય. જે સારી વસ્તુ છે તેનો અભ્યાસ કરવો, અને નકામું છે તેનો ત્યાગ કરવો. દુર્ભાગ્યે આપણે વૈરાગ્ય ને ત્યાગ સમજી બેઠા.

આજના યુવાનની નબળાઈ શું છે? ચા પીવી, સીગરેટ પીવી, જલ્દી લગ્ન કરવાની ઈચ્છા થાય. ઉત્તમ પ્રકારનાં આભૂષણ પહેરવાની ઈચ્છા થાય, ભણવાનું બાજુમાં રહી જાય અને બીજા આગળ કઈ રીતે સારા દેખાવું એના વિચારમાં જ આજનો યુવાન રાયે છે. પરંતુ તે બધું જીવન ઘડતર માટે નથી. જીવન ઘડતર કોનું કરવાનું છે? અંદર એક શત છે તેનું. એક વખત સિકંદર ને એના શિક્ષકે

વિશ્વનો
નું રાજ્ય
ગોળ મી
કર્યો હત
છે અને
કહ્યું છે
અને તે
પર ભા
આપણે
તેની પ
હતી. ૨
‘ઘટમાં
૨
૨
છે અને
આભાર
સ્વતંત્ર :
પળો પ
છે. ગરુ
આરામ
આગબો
છે તે
આકિમી
છેકે ઉ
:
કાળમાં
માટે એ
,
ભાન છે
,
સિગારે:
,
તેને દૂર
સરકસ

માં કરી શકે
કહ્યું છે.
ન કહતે હૈ,
ઉસે યુવાન

તર પામેલા
ની એ એક
દર વ્યક્તિ
તૈયાર કરી
બાંધવામાં
તા વટોળને
ઉત્પન્ન કરી
જીવનનો

રના વિચાર
ની ઉપમાં
તા કારીગર
કથોડો અને
એ નંકામાં
ને તે પત્થર
મૂર્તિ ઘડી
બે મહાન
સારી વસ્તુ
મુ છે જનો
ને ત્યાગ

? યા પીવી,
ઈચ્છા થાય.
ઈચ્છા થાય,
જ આગળ
જ આજનો
ઘડતર માટે
અંદર એક
બેના શિક્ષકે

વિશ્વનો નકશો બતાવી કહ્યું આમાં તારા પિતાશ્રી
નું રાજ્ય બતાવ અને સિકંદર આખા વિશ્વના નકશામાં
ગોળ મીંડુ કરી દીધું. અને યુવાન કાળમાં જ નિશ્ચય
કર્યો હતો કે મારે આખી દુનિયાના સત્તાઘીશ બનવું
છે અને તે થયો પણ ખરો. સ્વામી વિવેકાનંદે પણ
કહ્યું છે કે તમારા ભવિષ્યના તમેજ ઘડવૈયા છો.
અને તેમણે માત્ર ૨૪ વર્ષની ઉંમરે વિદેશની ઘરતી
પર ભારતીય સંસ્કૃતિની જ્યોત જગાવી. આજે
આપણે આઝાદીના મીઠા ફળ ચાખી રહ્યા છીએ
તેની પાછળ ગાંધીજીની ઘડતર પામેલી યુવાની
હતી. માટે જ તો ઝવેરચંદ મેઘાણીએ લખ્યું છે.
'ઘટમાં ઘોડા થનગને ને આતમ વીંઝે પાંખ'

અણદીઠેલી ભોમ પર યૌવન માંડે પાંખ.

આ બાળપણમાં પણ જીવન ઘડતર થઈ શકે
છે અને થયેલા છે. પરંતુ એ સીમીત અને બીજાનાં
આભારી હોય છે. જ્યારે યુવાની માં થયેલું ઘડતર
સ્વતંત્ર અને અસીમીત હોય છે. યુવાનોની આરામની
પળો પણ સર્જાત્મક અને વિચારોથી ભરપૂર હોય
છે. ગરૂત્વાકર્ષણનો નિયમ શોધનાર ન્યૂટન બગીચામાં
આરામ જ કરતો હતો. જ્યારે પાણીમાં તરતી વિશાળ
આગબોટો જે તરતા પદાર્થના નિયમની કાર્યરથ
છે તે તરતા પદાર્થનો નિયમ શોધનાર યુવાન
આર્કિમીડીઝ ટબ માં આરામ જ કરતો હતો. કહેવાય
છેકે ઉર્જાનો યુવાન કાળમાં વધુ હોય છે.

અને જો યુવાન કાળની અંદર અને યુવાની
કાળમાં વ્યક્તિ એ પોતાનું ઘડતર ન કરેતો તેના
માટે એક શાયરે કહ્યું છે...

'સમય સમયને માન છે પણ એનું કોને
ભાન છે

ભૂલ્યો છે યુવાન જો આ રાહને, હાથમાં
સિગારેટ અને મોમાં પાન છે.'

જીવન ઘડતર માટે જે અડચણ રૂપ વસ્તુ છે
તેને દૂર કરવી સત્ય વસ્તુને તરત અમલમાં મૂકવી.
સરકસ માં આપણને ઝૂલા જોવા મળે છે. તેમાં એક

બાજુ થી માણસ જુલો ખાઈ બીજી તરહ જાય છે
અને સામેથી બીજો માણસ તેને પકડી લે છે જો તે
એક અંકનુ પણ જો પકડવા માં મોડું કરે તો તે
નીચે પડે. તેમ જો સત્ય વિચાર ને અમલમાં ન
મૂકવાથી જીવન ઘડતર અધૂરું રહી શકે.

દરેક ક્ષણ આપણા માટે એક તક બનીને
આવતી હોય છે. એ ક્ષણને આળસ અને અજ્ઞાનમાં
જતી કરીને નવી તકની રાહ જોઈએ તો કદી
આવવાનીજ નથી.

ગુજરાતી 'વાચનમાળા'ની આ કવિતા કેટલી
સરસ છે.

'હસતે મુખ રસ્તામાં વેર્યા,

ફૂલ નસીબે ગુલાબ કેરાં,

નીચા નમી વીણીશું ક્યારે?

આજ, આજ, ભાઈ અત્યારે?

સુવિચાર

રોકેશ બી. શાહ

શરીર એ કવર છે, આત્મા એ કાગળ છે
કિમત કવરની નહીં, પણ કાગળની કિમત છે.

શિક્ષણ એટલે ત્રણ 'એચ' ની કેળવણી

"Head, Heart & Hands" મગજ, હૃદય, અને હાથની
કેળવણી

અભ્યાસ માં લંબાઈ-પહોળાઈનું મહત્વ નથી,
પણ, ઊંડાણ નું મહત્વ છે.

જમાનો એવો આવ્યા છે કે, જાતે ખટપટો ન કરવી,
પરંતુ ખટપટો કરનારાઓથી ખબરદાર અવશ્ય રહેવું

જેણે ગઈ કાલમાંથી બોધ લીધો છે, આજને ઓળખી
છે,

એણે આવતીકાલથી ગભરાવવાની જરૂર નથી

કડવી વાત (સત્ય) કહેવાની આવે ત્યારે સરવાળો નહિ

બાદબાકી કરજો અને બને તો સીધેસીધો છેદ જ ઊડાવી દેજો

જે બોલતા શરમાઓ, તે વિચારતા પણ શરમાવું જોઈએ

કારણકે સાચું આજે કોઈને ગમતું નથી સારું બધાને ગમે છે.

થયેલી ભૂલ ને જો સુધારવાનો પ્રસંગ આવેતો, દૂરબીન માં નહિ પણ અરીસામાં જોજો.

જીતનારા કદી મેદાન છોડતા નથી ને મેદાન છોડનારા કદી જીતતા નથી,

વિચાર કર્યા વિના શીખવું અને શીખ્યા વિના વિચારવું એ મહેનત બરબાદ કરવા જેવું છે.

ચા બુકનો માર તો ચામડી પર જ નિશાન મૂકી શકે છે

જ્યારે જબાનનો માર તો હાડકા પર પણ નિશાન મૂકવાની તાકાત ધરાવે છે.

નાદાન ની દોસ્તી જો જીવન સાથેનો ખેલ છે. તો ખાનદાનની

દોસ્તી જીવન માટેની એક સહેલ છે.

“મરણ ચીસ”

સપન એસ. ચોકશી

સૂર્યોદય થતાની સાથે જ એક મોટી કતાર લાગી ગઈ. એકની પાછળ બીજા અને બીજાની પાછળ ત્રીજા ગોઠવાતા જતા લાઈન લાંબી થતી ગઈ અને ગીરદી પણ વધી ગઈ. ઘકકામુકકી વધી અને બધા જ ભીંસમાં લેવાતા અકળાઈ ઉઠ્યાં ના! આ કોઈ દૂધની, રેશનીંગની, બસની કે રેલ્વે ટિકિટની

કતાર નથી, આ સૂર્યોદય થતાની સાથેજ લાગેલી કતાર તો જેના ભાગ્યમાં આજનો સૂર્યાસ્ત નથી એવા નિર્દોષ અને અબોલ પશુઓની છે. જેમને કતલ કરવા માટે એક મોટા કતલખાનાની બહાર લાઈનમાં ઊભા રાખવામાં આવ્યા છે.

આંખોમાં ભયની પરિભાષા છે અને શરીરમાં ઘુજરી છે, પગ ડગ મગે છે. પશુ ત્યાંથી જ પોતાની જિંદગીની અંતિમ ક્ષણો છે તે જાણી જાય છે અને આગળ વધતું નથી ત્યારે તેની પીઠ ઉપર વજનદાર એવા વાંસનાં બાંબુનો પ્રહાર થાય છે. એકાદ બે ડગલા પછી. પાછું બરફની જેમ થભી જાય છે અને વળી તેની પીઠ ઉપર એક પછી એક લાકડીના પ્રહાર થતા રહે છે. સહન કરવાની ક્ષમતા વટાવી જતા મારને લીધે તે અબોલ પ્રાણી ત્યાં ને ત્યાં જ ઢળી પડે છે ત્યારે તેની આંખોમાં અને નાકમાં જલદ એસિડ નાખવામાં આવે છે. આમ છતા જો આગળ ન વધે તો તેના પગ બાંધી દઈ ગળામાં દોરડું બાંધી જમીન સાથે ઘસડીને કતલખાનામાં લઈ જવાય છે. હાલની પ્રથા મુજબ પ્રાણીઓનું મગજ ડરને લીધે તથા હોર્મોન ઘટી ગયા હોવાને કારણે સખત તાણમાં હોય છે. કતલખાનાની ખરબચડી ફર્શ ઉપર ફેંકાતા ભીંસાતા, દબાતા તથા ઢસડાતા પશુની ચામડી છોલાઈ જાય છે. કતલ પહેલાની આ હાલત છે. પશુઓને કાપતા પહેલા ૨૦ પશુઓની બેચને નીચે ફેંકવામાં આવે છે. આ પશુઓના પગ બાંધી દેવામાં આવ્યા હોય છે. આ ૨૦ પશુઓને સહાયકો સાથે મળી નીચે પાડી “પ્રોજિશન”માં પકડી રાખે છે, અને કસાઈઓ એક એકના ગળા ઉપર તીક્ષ્ણ ઘા કરી શરીરથી માથું અલગ કરી નાખે છે. ત્યાર બાદ પશુનું શરીર લાકડાના ખાસ બનાવેલા ઘોડામાં ટીંગાડી ઊભુ રખાય છે, જ્યાં તેનું આખું શરીર ખોલીને ખાલ ઉતરડી લેવામાં આવે છે. કતલમાટે હારબંધ ઊભેલા પશુઓ કતલ સમયના અન્ય પશુઓના તરફડીયા

જોઈ
માટે
તેમ
રહે
પશુ
લો!
તેમ
સા!
ગમે
નિ!
આ
સર્વ
સંસ્
મા:
ભેં
કા
સંસ્
મા:
જે
મા:
આ
તથ
પય
પશુ
ઉપ
મા:
છે.
છે
કામ
ચી:
આ
અલ
શો

જોઈને વધુ ભયભીત બની છૂટવા માટે, ભાગવા માટે ચીસાચીસ કરી મૂકે છે, રૂદન કરવા લાગે છે, તેમના મળમૂત્ર છૂટી જાય છે. વારાફરથી પશુ કપાતા રહે છે અને જેનો વારો આવવાનો બાકી છે તેવા પશુઓ મળ, મુત્ર અને કપાઈ ગયેલા પશુઓના લોહીમાં છૂટવા માટે તરફડીયા મારતા રહે છે. અંતે, તેમની પણ આવી ગંદગી વચ્ચે અતિશય કૂરતા સાથે કતલ થઈ જાય છે, માનવી નર્ક વિષે ભલે ગમે તેટલી કલ્પનાઓ કરતો હોય, પણ આવા નિર્દયી દશ્યો તો નર્કમાં હોવાની કલ્પનામાં પણ આવે એવું નથી.

આ આજની સરકારતો જાણે ભારતમાતાનો સર્વનાશ કરવાજ બેઠી છે. આ સરકારે ભારતમાતાની સંસ્કૃતિની ઘોર ખોટી નાખી છે. જ્યાં જુઓ ત્યાં મારો મારો ને કાપો કાપો ચાલે છે. ગાયને મારો, ભેંષને મારો, બળદને મારો, ઘેટાં ને કાપો, બકરાને કાપો, કૂતરાને મારો, ઊંટને મારો, વાંદરાને મારો, સસલાને મારો. ભૂંડને મારો, દેડકાને મારો, સાપને મારો, ઉંદરને પણ મારો, વાઘ, સિંહ તથા હાથી જેવા વિરલ પ્રાણીને પણ મારો, મરઘા તથા બતકને મારો, માછલીને પણ મારો, ક્યાં જઈને અટકશે આ આટલી બધી કતલ? જો આજ રીતે સમગ્ર પશુ તથા પંખી ની કતલ ચાલુ રહેશે તો સમગ્ર પર્યાવરણનો વિનાશ થઈ જશે. આજે આ કપાયેલા પશુઓના એકે એક અવયવોનો અને અંગોનો ઉપયોગ કરાય છે. પ્રાણીના ચામડાથી માંડીને લોહી, માંસ, હાડકા, ચરબી બધીજ વસ્તુનો ઉપયોગ થાય છે. આ માનવીને અફસોસ તો ફક્ત એ બાબતનો છે કે આ કતલ કરાયેલા પશુની દરેકે દરેક ચીજ કામમાં આવે છે ફક્ત નકામી જાય છે એક મરણ ચીસ કે જે પશુ મરતી વેળાએ પાડે છે. આ માનવી આજે પણ આ પ્રાણીની મરણ ચીસ માંથી કોઈ અલ્ટ્રાવાયલેટ સાઉન્ડ ઈફેક્ટ ઊભી કરી શકે તેની શોધમાં છે.

આજે ભારતભરમાં સરકારની મંજૂરી (લાયસન્સ) થી ચાલતા કતલખાનાની સંખ્યા ૩,૨૦૦ જેટલી છે, તો પછી બીન સરકારી કતલખાનાની સંખ્યાતો કેટલીયે હશે. અરે! આ નરસિંહરાવ અને મનમોહનસિંહને તો હૂડિયામણ માટે ભયંકર હડકવા ઉપડયો છે. આજે આ ભારતના લાખો પશુઓની કતલ મોટે ભાગે વિદેશી દેશોને માંસની નિકાસ કરવા માટે કરાય છે. આરબ દેશો માટે આજે ભારતના પશુધનની બેફામ કતલ કરાય છે, આજે આખા જગતમાં સૌથી વધુ ૭૦% માંસની નિકાસ ભારત કરે છે. આહ! સૌથી મોટો કસાઈ દેશ!

અરે! ઓ! મહાવીર! સમગ્ર વિશ્વમાં અહિંસાનો ઉપદેશ આપનાર આજે તારા જ દેશની આ હાલત? આજે આ હિંદુસ્તાન (ફક્ત કહેવા પુરતું)માં રોજના, હા! ફક્ત એકજ દિવસમાં ૫,૫૦,૦૦૦ (સાડા પાંચ લાખ) પશુ તથા પંખીનો સરકારી તથા બીન સરકારી રીતે વધ થાય છે. તેઓની અતિશય કુરતા સાથે કતલ કરવામાં આવે છે. અરે! ફક્ત એક જ મહિનામાં આજે આ ભારતની ધરતી પર રેડાતા લોહીથી તો સમગ્ર મુંબઈ નગરીની તમામ ઇમારતોને લોહીથી રંગી શકાય! નહેરુના વખતથી શરૂ થયેલી આ કતલ ક્યારે અટકશે? ઉન્નતિના નામે એક પગથિયું ચડ્યાના ભ્રમમાં રાચતી આ સરકાર આ દેશને પૂરપૂર વેગે અધોગતિની ખીણમાં ઘડેલી રહી છે.

જો આમ જ સરકારી રીતે પશુઓની કતલ ચાલુ રહેશે તો ફક્ત પાંચજ વર્ષમાં ઇ.સ. ૨૦૦૦ની સાલ સુધીમાં આ ભારતનું સમગ્ર પશુધન ખલાસ થઈ જશે. આપણી આવતી પેઢી આપણને ક્યારેય માફ નહીં કરે. આખા જગતમાં સૌથી વધુ પશુધન વાળા ભારતના કરોડો બાળકોને એક દિવસ દૂધના દર્શન દુર્લભ થશે અને ભારતને ડેન્માર્ક થી દૂધ આયાત કરવું પડશે જેની કિંમત આજની તારીખમાં

માપવી અશક્ય છે.

રાજીવ ગાંધીના વખતથી શરૂ થયેલા ફર્ટીલાઈઝરના ઝેર થી આજે સમગ્ર ભારતની ખેતીલાયક જમીન બળીને ભટ્ટ થઈ ગઈ છે અને આ જમીનમાં રસ કસ પૂરવા માટેનો એક અને ફક્ત એકજ મરણતોલ ઉપાય છે પશુઓના છાણ અને મૂત્ર, જ્યારે પશુ જ નહીં હોય તો છાણ અને મૂત્ર ક્યાંથી મળશે? હવેના આવતા પાંચ જ વર્ષમાં આપણને આરબ દેશો તરફથી મળતું ખનિજ તેલ, પેટ્રોલ, ડીઝલ વગેરે બંધ થઈ જશે કારણ કે ત્યારે ભારત પાસે એકપણ પશુ બચ્યું નહીં હોય જેને લીધે આપણે આરબ દેશોને માંસ મોકલી શકીશું નહીં, ભારતભરના લાખો ટ્રેક્ટરો પેટ્રોલ વગર થંભી જશે ત્યારે હળ સાથે જોડાવા એક પણ બળદ આ હિંદુસ્તાનમાં બચ્યું નહીં હોય.

‘મનો મંથન’

પ્રામાણિક છું સંશોધ માં હું સદાયે,
ભલે દૂરથી સૌ બતાવે છે રસ્તો.
જરૂરત નથી કોઈ સાથીની મુજને,
પથિકની તો સાથેજ આવે છે રસ્તો.
ભલે ઘૂપ થી એની કાયા ભરી છે,
નગુણાપણાનો નથી અંશ એમાં,
કોઈ ખૂદી જાણે છે જો એનો ખોળો,
તો એવાને માથે ચઢાવે છે રસ્તો.
ઘણાં ટેકરા ખાડા આવે છે એમાં,
પડું આખડુ તોય એ જાળવે છે,
ચલાવી લઉં છું હું એની કઠિનતા,
અશક્તિઓ મારી નિભાવે છે રસ્તો.
રહેવું પડે છે સતત જાગૃતિમાં,
કે સરકી નએ જાય આવીને પાછો,

ફરી એના દુર્લભ બની જાય દર્શન,
કોઈ હાથ થી જો ગુમાવે છે રસ્તો.
મુક્કદરની એને બુલંદી કહો કે,
સફળતા પ્રયત્નોથી એને ઘટાવો,
સુધરવાનાં જો હોય છે કામ મારા,
કોઈ આપ મેળે બનાવે છે રસ્તો.
બધાં એક સરખા હશે રાહ તારા,
કે મારી નજર ને કશો ભ્રમ થયો છે?
સતત જો કે ચાલું છું તારી દિશામાં,
છતાં એનો એ પાછો આવે છે રસ્તો.
શિતળતાનો આનંદ કે તાપનો દવ,
છે આભાર એનો તો બને સ્થિતિમાં
ગમે તેટલી તીવ્ર બીજી વિપદ હો
ઘડી ભરતો એને ભુલાવે છે રસ્તો.
બહુ થાક થી જ્યારે બેસી હું જાગી,
તો એની હૃદય લાગણી જોવા પામું,
હવે સામે મંજિલ છે એવું કહીને,
મને ચાલવાને મનાવે છે રસ્તો.
અગમ કોઈ શક્તિ ઘગશની હશે કે,
પરાક્રમ છે હતાશાની,
ગજુ ક્યા છે મારું કે આગળ ભરુ ડગ,
મને થાકેલાને ચલાવે છે રસ્તો.

“આ જિંદગી રે એક મુસાફિર ખાનું રે !”

કલ્પેશ વી. શાહ

રે! જિંદગી રે એક મુસાફિર ખાનું રે!
કોઈ આવે ને કોઈ જવાનું રે!
કોઈ કાયમ ના રહેવાનું રે!
રે! જિંદગી રે એક મુસાફિર ખાનું રે!
આ જિંદગી એક પખી મેળો રે!

એતો
કોઈ :
આ વિ
ના સ
આવા
પ્રેમે
પ્રેમી
છે પ્ર
કોઈ :
કઈ
બસ
સુની
કેટલી
એને
નિરાશ
કેટલી
એને
સંપૂર્ણ
કેટલી
એને
મૂળી
કઈ ઘ
એને

એતો મળવાનો ને વિખરાવાનો રે!
કોઈ સાથે ના રહેવાનું રે!

રે! જિંદગી રે એક મુસાફિર ખાનું રે!
આ જિંદગી માં સૌ સ્વાર્થના સાથી રે!
ના સાચું અહીં કોઈ સંગાથી રે!
આવા સાથ ને શું કરવાનું રે?

રે! જિંદગી રે એક મુસાફિર ખાનું રે!
પ્રેમે ભરો આ દુનિયા સારી રે!
પ્રેમી દુનિયા કેવી ન્યારી રે!
છે પ્રભુને શરણ આપણો રહેવાનું રે!

રે! જિંદગી રે એક મુસાફિર ખાનું રે!
કોઈ આવેને કોઈ જવાનું રે!
કોઈ કામના રહેવાનું રે!
બસ પ્રેમનું ગાણું ગાવાનું રે!
રે! જિંદગી રે એક મુસાફિર ખાનું રે!

એને જ ખબર!

જય આર. સોની

સુની છે, જિંદગી પ્રેમ વગર
કેટલી છે, વિશાળતા પ્રેમમાં એ તો
એને જ ખબર

નિરાશ છે પ્રેમિકા પ્રેમી વગર
કેટલી હશે એની વ્યાકુળતા એ તો
એને જ ખબર

સંપૂર્ણ નથી નર નારી વગર
કેટલી હશે એને જરૂરત એતો
એને જ ખબર

મળી છે જિંદગી એ તો બધાને ખબર
કઈ ઘડી છે, જવાની એ તો
એને જ ખબર.

એક પળ સાથે રહે તો...

શ્રેણિક માપરાં

વાર તહેવાર મળશે તો ચાલશે,
દૂરથી હાસ્ય કરશે તો ચાલશે....
લાખજે સરનામું ફક્ત હસ્તાક્ષરે,
ખત સાવ કોરો હશે તો ચાલશે....
નામ મારું મોં પર ન લઈ શકે,
નેનથી વાત કરશે તો ચાલશે...
હાથમાં હાથ લઈ મળવું શક્ય ના હોય,
ભીડમાં સ્પર્શી લેશે તો ચાલશે....
જિંદગીભર સાથ આપી ન શકે,
એક પળ સાથે રહે તો ચાલશે.....!!!

મૈત્રી

જ્યોતી એન. શાહ

મને ફેન્ડશીપ કે ના દિવસે આટલી રિબિન
બંધાઈ અને તારે કેટલી? શું તમને રિબિન
બાંધનારમાંથી એક પણ તમારો સાચો મિત્ર છે
ખરો? રિબિન બંધાવીને ગમે તેટલાને હાય-હેલો
કરો તો પણ એક સાચા મિત્રનાં સાથ જેટલો આનંદ
મળતો નથી. હાય-હેલો તો આજે કરશે ને કાલે
નહિ; પરંતુ સાચી મૈત્રી તો એક-બે દિવસની નહિ.
પણ જીવનભરની હોય છે.

સાચો મિત્ર તો એ છે જે કોઈ પણ જાતનો
ડોળ કર્યા વગર, ખુશામત કર્યા વિના અને વર્તનમાં
કોઈપણ પ્રકારનો દબ કર્યા વગર દિલથી સાથે
હસી શકે. નાના-નાના આનંદ જેની સાથે રહીને
માણી શકાય, પોતાના દુઃખની વાત જેને કહી શકાય,
પોતાનાં નાના-મોટાં સપના ની વાત જેને કહી

શકાય, પોતાનો આનંદ જેની સાથે વહેંચી શકાય, એક બીજાને ખબર પણ ન પડે એ રીતે એકબીજાને મદદરૂપ થતાં હોય એ જ સાચા મિત્ર.

મિત્ર હંમેશા સુખ દુઃખનો સાથી હોય છે. પરંતુ એનો અર્થ એ નથી કે વર્ષના ત્રણસો પાંસઠેય દિવસ મળવું જોઈએ. મિત્રને ક્યારેય સ્થળનો, અંતરનો કે સમયનો અભાવ નડતો નથી. ભલેને વર્ષમાં એકવાર મળતાં હોય પરંતુ તેની સાથે દરેક સુખદુઃખની વાત વહેંચવાની ઈચ્છા તો હોય જ છે.

કુટુંબમાં, ગામમાં, શહેરમાં, ઓફિસમાં ગમે ત્યાં મનુષ્ય હોય, તે પણ એક સાચા મિત્રના અભાવે તે સમૂહમાં પણ એકલવાયાપણું અનુભવે છે. જીવનમાં ઘણીવાત એવી હોય છે કે જે આપણે આપણાં માતા-પિતા અને ભાઈ-બહેન સાથે પણ ન કરી શકતા હોય તે વાત કરવા માટે જરૂર છે એક સાચા મિત્રની. મિત્રનું સ્થાન જીવનમાં અલગ જ હોય છે, બીજું કોઈ પણ એ સ્થાન લઈ શકતું નથી.

મિત્રોની પ્રવૃત્તિ સમાન હોય કે નિરાળી હોય, એકબીજાને પ્રત્યે પ્રેમ હોય, આનંદ હોય, એકબીજાના ઉત્કર્ષથી આનંદ થતો હોય, સહાયરૂપ થતાં હોય, એકબીજાની ભૂલો ભૂલી જતાં હોય અને એકબીજાને જેવા હોય તેવા સ્વીકારવા તત્પર હોય ઉપકાર વિના, કેવળ મૈત્રીભાવથી તે જ સાચો મિત્ર.

મિત્રતામાં તે મિત્રના સારા સ્વભાવનું મૂલ્ય હોય, મૂલ્ય હોય એની ઉદારતાનું, એની નિઃસ્વાર્થ વૃત્તિનું એકબીજાને ન ગમતી વાત થવા છતાં તે વાતને ભૂલી જઈને ટકી રહે તે છે સાચી મૈત્રી.

પ્રેમ

પ્રેમ શું છે? શું રસ્તામાં એકબીજાને જોયાં અને પ્રેમ થઈ ગયો? ક્યાંક એકબીજાને જોયાં, પ્રેમ થઈ ગયો, મમ્મી પપ્પાની મરજી ન હોય તે ભણવાનું પડતું મૂકીને મિત્રોની મદદથી ભાગીને લગ્ન કરવા. બસ આ જ પ્રેમ? પ્રેમની પરિભાષા શું આ જ છે? ને આ જ પ્રેમ હોય તો શું આ પ્રેમ કોઈને સુખ-શાંતિ આપી શકે છે ખરો? આ યુગમાં તો પ્રેમને પણ એક ફેશનનું માધ્યમ બનાવી દેવામાં આવ્યું છે. અને Boy Friend અને Girl Friend હોવા એ તો આજની ફેશન બની ગઈ છે.

પ્રેમ તો એ છે જે સૌને સુખ આપે. મનને શાંતિ આપે. અને જીવનનું બધું દુઃખ પ્રેમનાં એક ક્ષણની સામે ફિક્કુ પડી જાય. જીવનમાં પૈસાથી પણ વિશેષ ચીજ છે તે પ્રેમ. પ્રેમથી જીવેલી એક ક્ષણ પણ શ્રીમંત વ્યક્તિનાં પ્રેમ વિનાનાં અનેક વર્ષ જીવ્યાં થી પણ વિશેષ છે. પ્રેમ નું બીજું નામ છે ત્યાગ. પ્રેમ ઉંમર પર સિમિત નથી. યુવાનીનો જ પ્રેમ પ્રેમ નથી. પ્રેમ ધર્મના, પૈસાના અને ઉંમરનાં બંધનથી મુક્ત છે. પ્રેમ એક એવું સુંદર બંધન છે જેમાં દરેક જીવ બંધાવા તૈયાર છે. ઘણીવાર વ્યક્તિને માર મારવાથી પણ સુધારી શકાતો નથી ત્યારે તેની અક્સીર દવા છે પ્રેમ. પ્રેમ થી ગમે તેવી જંગલી વ્યક્તિને પણ સુધારી શકાય છે. પૈસાથી પણ ન ખરીદી શકાતી દરેક ચીજ પ્રેમથી જીતી શકાય છે.

ગુલાબને ગુલાબ કહો કે ઘતૂરો

મહેક તો એ જ રહેવાની છે.

કોઈ મને પ્રેમ કરે કે નફરત

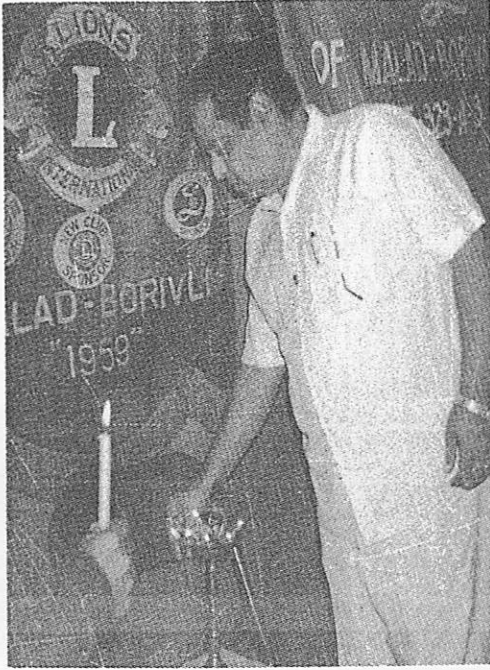
મારો પ્રેમ તો અવિરત છે

બીજાનાં પ્રેમ કે નફરતની અસર થી

પોતાના પ્રેમ માં કોઈ પણ ફેરફાર ન યાય

તેનું નામ જ સાચો પ્રેમ

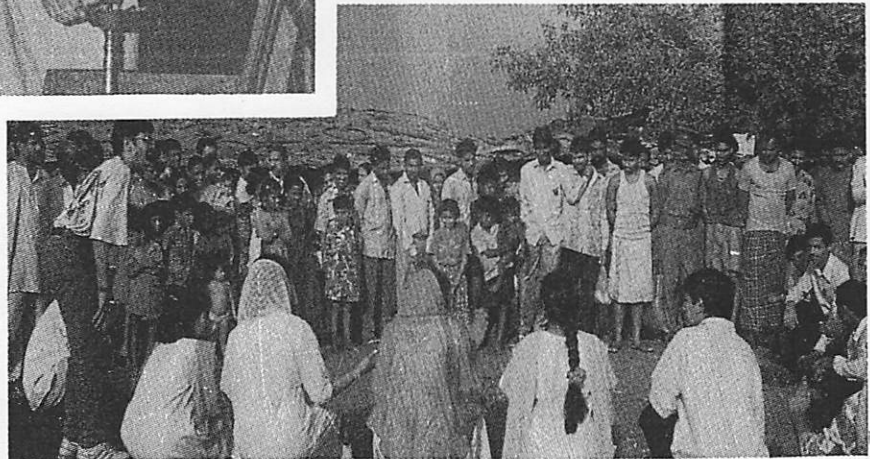
N.S.S.

Inauguration, Blood Donation Camp
- 5th August '95.

Inauguration of
Poster Exhibition,
15th August '95.

જીજ્ઞાસુ જોયાં
જીજ્ઞાસુ જોયાં,
ન હોય તે
થી ભાગીને
પરિભાષા
શું આ પ્રેમ
આ યુગમાં
નાવી દેવામાં
Girl Friend
છે.

આપે. મનને
પ્રેમનાં એક
માં પૈસાથી
જીવેલી એક
નાનાં અનેક
બીજું નામ
યુવાનીનો
અને ઉંમરનાં
રંધન છે
વાર વ્યક્તિને
નથી ત્યારે
ગમ તેવી
છે. પૈસાથી
પ્રેમથી જીતી

સર થી
થાય

N.S.S.

Volunteers taking down the patients' information.

Doctors examining the patients in Free Medical Checkup Camp on 26.11.95

Volunteers sorting the medicines to distribute to the patients.

Volunteers participating in "Anti-Aids" Rally organised by N.S.S. unit of Bombay.

જી
અ
આ
તે
પ્રેમ
તે
જે
અ

“પ્રેમની પરિભાષા”

વખારિયા ચિરાગ

પ્રેમ એ એક લાગણીના
તારની પરિભાષા છે.
પ્રેમ એ બે નયનોના
વાકબાણોની પરિભાષા છે
પ્રેમ એ વિરહના કપરા
દિવસોની પરિભાષા છે.
પ્રેમસે ઘબકતા હૃદયોના
હૃદયસંગમની પરિભાષા છે.
પ્રેમ એ બે યુવા હોઠોના
ચુંબનોની પરિભાષા છે.
પ્રેમ એ બે પ્રેમીઓના
મિલનની પરિભાષા છે.
પ્રેમ એ આ જાલિમ દુનિયાના
મારની પરિભાષા છે.
પ્રેમ એ ઘબકતા યુવા
હૃદયોની પરિભાષા છે.

“પ્રેમ”

કલ્પેશ વી. શાહ

જીવન તો વહેતી સરિતા છે,
અનેક માર્ગે, સ્થળે અને કારણે
આપણે એકબીજાને મળી જતા હોઈએ છીએ,
તે ખુદ આપણે જાણતા નથી
પ્રેમ તો એક ભાવ છે, ભક્તિ છે, પૂજા છે.
તે બધાને ફળે છે એવું કોણે કહ્યું છે?
જેને તે ફળે છે તેની શ્રદ્ધા દઢ છે.
અને જેને એનું ફળ નથી મળતું એની શ્રદ્ધામાં

ક્યાંક ખામી છે અથવા વિઘાતા ને
એ મંજૂર નથી એમ જ માનવું રહ્યું
પણ, પ્રેમની નિષ્ફળતાથી જીવન
હારવું એતો મૂર્ખાઈ કહેવાય છે

શાયરી

કલ્પેશ વી. શાહ

વર્ષા ને લઈને આવનારી આ વાદળી કાળી છે
સમગ્ર સૃષ્ટિને રસપાન કરાવનારી
આ આંખની કીકી તો પણ કાળી છે
સહુને અમન ચમન કરાવનારી
આ રાત પણ કાળી છે
ગોકુળ જાઓ કે મથુરા જાઓ
કૃષ્ણ ની મૂર્તિ કાળી છે
કાળી તો મહાકાળી છે
છતા સર્વ શક્તિશાળી છે.

“આમંત્રણ”

કલ્પેશ વી. શાહ

દિલનું ગુલશન હરિયાળું છે,
ઉર્મિઓ પણ લીલીછમ છે,
આ શરણાઈઓ પણ રસઝરતી,
રણઝણતી મીઠી સરગમ છે.

આવો તો આવો બંધુઓ!
રાહ જુએ છે પ્રાણ અમારા,
જીવન-મૃત્યુનો છે આ અવસર,
કે અહીં જીવન મૃત્યુનો સંગમ છે,

લોકસેવા એજ પ્રભુસેવા

પરમાર સેજલ એમ.

પ્રભુકૃપાથી જ જીવનમાં સુખ, સમૃદ્ધિ અને શાંતિ પ્રાપ્ત થાય છે, એવી અડગ શ્રદ્ધા સાથે માનવી વર્ષોથી ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારે પ્રભુને પુજતો આવ્યા છે. અનેક માધ્યમો દ્વારા તે પ્રભુને રિઝવવા મથે છે. કોઈ નૈવેદ્ય ધરાવે છે. તો કોઈ ધૂપ-દીપથી રાજી કરે છે. કોઈ ઈશ્વરના નામનો જપ કરે છે. ભોગ ધરે છે. કોઈ વસ્ત્ર-અલંકારો ચડાવે છે. તો કોઈ વળી યજ્ઞ પણ કરાવે છે. તો વળી ઘણા લોકો મૃત્યુ નજીક આવતા ગરીબો ને પૈસાનું અને અન્ન-વસ્ત્રનું દાન કરે છે. જીંદગી આખી નું પુણ્ય એકવાર દાન દ્વારા કમાઈ લેવા માગે છે. અને સ્વર્ગમાં જવાની ઈચ્છા રાખે છે. આખી જીંદગી છેતરપીંડી કરીને અઢળક ઘન કમાયા હોય છે. પણ અંત સમયે તેનો ખૂબજ નાનો હિસ્સો પોતાના ફાયદા માટે દાન કરે છે. આતો એવી જ વાત થઈને કે એરણની ચોરી અને સોયનું દાન.

આ બધુ કરવાથી મનુષ્યને જ્યારે ભગવાન નથી મળતા ત્યારે તે વિચારે છે કે ભગવાન છે ક્યા? હકીકત માં ભગવાન પત્થરની મૂર્તિમાં નહિ પણ માનવના હૃદયમાં વાસ કરે છે. મનુષ્ય માત્રની સેવા એજ સાચી ઈશ્વર સેવા છે. ભૂખે તરફડતો માણસ બારણે આવ્યો હોય તેની ભૂખ દૂર કરવાને બદલે જો આપણે એની અવગણના કરીએ અને પત્થરની મૂર્તિને નૈવેદ્ય ધરાવીએ તો તે સાચો ઈશ્વર પ્રેમ નથી. નૈવેદ્ય ધરાવવાથી ભગવાન રિઝાવવાને બદલે રિસાય છે. માનવીની અવગણના કરીને કોઈપણ ધર્મનું આચરણ થઈ શકતું નથી. પ્રાણીમાત્રમાં પ્રભુનો અંશ હોય છે. એ ન સમજનાર માનવી સાચો પ્રભુભક્ત બની શકે નહિ. ઈશુખ્રિસ્તે

જનસેવાનો આદેશ આપતા કહ્યું છે કે, “તમારા પાડોશીને તમારી જાત જેટલો જ ચાહો.” "LOVE THY NEIGHBOUR AS THYSELF". બુદ્ધ અને મહાવીરે પણ પ્રાણીમાત્ર પર દયા અને પ્રેમ દાખવવા પર ખાસ ભાર મૂક્યો છે. જગતના તમામ મોટાભાગના સંતોને ઈશ્વરના દર્શન ભવ્ય મંદિરોમાં ઝળહળતી મૂર્તિમાં નહિ પણ માનવ અને તેના સુખ દુઃખમાં થયો છે. સાચો માનવી એજ કહેવાય જે બીજા માનવીને સુખદુઃખમાં મદદ કરે પણ મનમાં અભિમાન લેશમાત્ર ન લાવે. એટલેજ તો નરસિંહ મહેતા એ કહ્યું છે કે,

“વૈષ્ણવ જન તો તેને કહિયે જે,

પીડ પરાઈ જાણે રે,

પર દુઃખે ઉપકાર કરે તો યે,

મન અભિમાન ન આણે રે,”

જનસેવાનો માર્ગ અપનાવવા ઈચ્છનારે પોતાના સુખ અને સ્વાર્થનો ત્યાગ કરવો પડે છે. ક્યારેક કુટુંબ, સમાજ કે સત્તાધારી વર્ગનો ગુસ્સો પણ સહન કરવો પડે છે. ઘણાં પ્રસંગોઓ જાન પણ જોખમમાં મૂકાઈ જાય છે. ભગવાન બુદ્ધે સર્વરાજભોગનો ત્યાગ કરીને જનસેવાનો માર્ગ અપનાવ્યો. તેમના અદ્વિતિય કાર્યને લીધે જ તેઓ રાજકુમાર સિદ્ધાર્થમાંથી ગૌતમ બુદ્ધ બની શક્યા અને સામાન્ય રાજપુરુષને બદલે વિશ્વમાનવી બની અમર થઈ ગયા. જનસેવા કરનારાઓનો અનેક લોકો દ્વારા વિરોધ કરવામાં આવ્યો છે. જેમ કે સોક્રેટિસને ઝેર અપાયું, ઈસુખ્રિસ્તને ખીલાથી કોસ પર જડવામાં આવ્યા. મહાત્માગાંધીની હત્યા કરાઈ. આવા અનેક મહાન માણસોએ જનસેવા અને માનવકલ્યાણ ખાતર પોતાના પ્રાણોની આહુતિ આપી છે.

જનસેવાનું ક્ષેત્ર ખૂબજ વિશાળ છે. આજે કેટલાય લોકો અનેક રીતે રિબાય છે. અનેકને પેટ પુરતું ખાવાનું, પ્રાથમિક શિક્ષણ અને જરૂરી સારવાર પણ મળતા નથી. તેમને આપણે શક્ય તેટલી મદદ કરવી જોઈએ. એ આપણી પહેલી ફરજ છે. આમ સેવા કાર્યોની ખોજ કરવા દૂર જવું પડતું નથી.

આજુ
આપા
અને
છે. ૨
કરવી
તેઓ
વધેલું
નાખ
વહેચ્
પ્રભુ
પણ
છે. મ
ધર્મ પ
ની

હરે તં
સમજા
દિલમાં
કે આ
જ્યારે
તારી ૨
ગયું
તારી ૧
આતે ૬
દુનિયા
સમાઈ
દિપ ૨
દિલ્લ સે
અને ૨
પણ સ

“તમારા
"LOVE
ધ અને
દાખવવા
તમામ
મદિરોમાં
ને તેના
કહેવાય
મનમાં
નરસિંહ

રે,”
ઈચ્છનારે
પડે છે.
નો ગુસ્સો
ઓ જાન
ન બુદ્ધિ
નો માર્ગ
જ તેઓ
ની શક્યા
વની બની
નો અ
જેમ કે
પાથી કોસ
યા કરાઈ.
વા અને
ક્રિતિ આપી
છે. આજે
નેકને પેટ
સાસ્વાર
ટલી મદદ
છે. આમ
હતું નથી.

આજુબાજુ જ્યાં નજર કરીએ ત્યાં અનેક સેવાકાર્યો આપણી રાહ જોતા હોય છે. તે કરવા ફક્ત અંતઃપ્રેરણા અને માનવીની માનવી પ્રત્યેની લાગણીની જરૂર છે. મઘર ટેરેસાએ જ્યારે રક્તપિતિયાઓની સેવા કરવી શરૂ કરી ત્યારે તેમની પાસે અન્ન ન હતું. તેઓ ઘરે ઘરે ફર્યા અને લોકોને કહ્યું કે તમારુ વધેલું જમવાનુ તમે ફેંકી દેવા કરતા મારી જોળીમાં નાંખજો. આ રીતે ભેગુ કરેલું અન્ન તેમણે ગરીબોમાં વહેચ્યું અને લોકસેવાનો ઉત્તમ નમૂનો પૂરો પાડ્યો. ખરેખર, જનસેવા એજ પ્રભુસેવા છે. આમ પ્રભુ ધુપદીપ, નૈવેદ્ય, કે યજ્ઞના માધ્યમ દ્વારા નહિ પણ માનવસેવાના માધ્યમ દ્વારા પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. માનવસેવા કરીને જ આપણે આપણો સાચો ધર્મ પાળી શકીએ છીએ. અને પ્રભુની કૃપાને પાત્ર બની શકીએ છીએ.

શરૂઆત છે કે અંત

માયા મેસ્વી

હર તરફ ઉઠી રહ્યા છે વિચારોના વાદળ
સમજાતું નથી કે અંત ક્યા છે.
દિલમાં ઉઠતા તુફાનો કરી રહ્યા છે સવાલ,
કે આ શરૂઆત છે કે અંત?
જ્યારથી નજરુ મળી પાપણ ઢળી નથી,
તારી આંખ્યુ ના અમીવેધક ખાણ થી હૃદય વિધાય
ગયું
તારી ખબર રાખું છુ પણ ખુદથી છુ બેખબર
આતે શરૂઆત છે કે અંત!
દુનિયાના રિતરિવાજોને તોડીને તારા બાહુપાસમાં
સમાઈ જવા મન વલખે છે.
દિપ અને જ્યોત ની જેમ એક થવાના અરમાન
દિલ સેવે છે
અને આનુ જ નામ પ્રેમ છે
પણ સમજાતું નથી કે આ શરૂઆત છે કે અંત...!!

નજરાણું નજાકતને

હેતલ ગાંધી

‘સસૌરભ’ આપું છું તને નજરાણું,
કહેજો કબુલ,
કુસુમની છે સૌરભ, સુંદરતા આપની
રાખજો કબુલ,
સૌરભ ની વાત બસ એટલી મહેંકજો આપ,
નજરાણું આજ કવિતા બસ તમે કહજો
કબુલ.

ફેશન

ફેશન ફેશન વધી ગઈ છે
ફેશન ને કહે છે મોડર્નાઈઝેશન
માઈકલ જેક્સન, માધુરી દિક્ષિત, મિસ યુનિવર્સ
બનવું છે
ફેશન પાછળ પાગલ થઈ તેનું અનુકરણ
કરવું છે.
આને કહેશો ફેશન કે પછી કહે શો માઈન્ડલેશ
જનરેશન
કોલેજ ને તો બનાવી દીધું છે ફેશનનું એક સ્ટેશન,
હોલે હોલે આવી રહ્યું છે ઈન્ડીયામાં વેર્સ્ટનાઈઝેશન
ફેશન કરશો તો કહેવાશો ફ્રી માઈન્ડેડ પરસન
(free minded person)
નહીં તો લોકો કહેશે તમને નેરો માઈન્ડેડ પરસન.
(narrow minded person)
'Remove poverty Remove Poverty' ના નારા
ગુંજે છે નેશનને
'Fashion Fashion' જોઈને ફેશનેબલ જનરેશન.
ક્યાં લાગે છે 'Poverty'

શાયરી

- શિવાની દેસાઈ

નદી પાસે માંગી હતી.....

નિર્મળતા મળી,

કૂલ પાસે માંગી હતી

ક્રોમળતા મળી,

માનવ પાસે માંગી હતી,

માત્ર દીલની હમદર્દી,

કહેવાની જરૂરત નથી કે

મને નિષ્કળતા મળી.

કોઈ લાખો ચાલ્યા ગયા, નજર પણ પડતી નથી,
કોઈ લાખો ચાલ્યા જશે, નજર પણ રડતી નથી,
ઓ માનવ! તારા વૈભવનું અભિમાન ન કર,
અહીં સમ્રાટ સિકંદરની કબર પણ જડતી નથી.

કોઈ ભલાને પૂછે છે? અહીં કોણ બુરાને પૂછે છે?
મતલબથી બધાને નિષ્બત છે,

અહીં કોણ બુરાને પૂછે છે?

અતર ને નીચોવીને એ કૂલોની 'દશા' ને

કોણ પૂછે છે?

એ તો સંજોગો ઝુકાવે છે, નહીંતર ખુદાને

પણ કોણ પૂછે છે?

“વગર નામે”

- જીતેન્દ્રકુમાર પરમાર

એક બાળક જન્મયું કોરુ કોરુ,

વગર નામે.

હસતું-રડતું, રમતું સહુની સાથે,

વગર નામે.

સમજણ શક્તિ નહોતી એનામાં

વગર નામે,

સહુનાં સુખ દુઃખ વ્યેયતું હતું

વગર નામે,

પૂજતું માનવતાને પ્રેમ વડે

વગર નામે

મળ્યું “નામ” જ્યારે,

મોટું થયું પળભરમાં,

ને ખપી ગયું કોમવાદમાં,

નામ સાથે.

Independence Day

Unfurling the national flag on the Independence day.

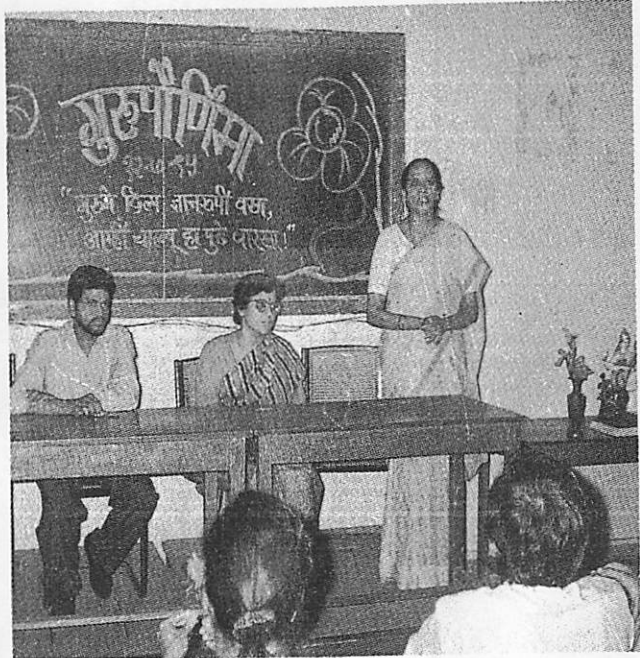
Principal Mrs. P. S. Baleri addressing at the Independence Day.

Marathi Vangmaya mandal

Marathi Vangmaya Mandal

Gurupoornima

Orchestra

Traditional Day

काही
गोष्टी
आणि :

व त्या
मग आ
आणि :
तथ मा
केला.
कोणत
निर्णय
कामाचे

मंडळा
१९९८

त्या म
शाली.

येणाऱ्या
जाहिर
कसे व
"पर्ल
आम्हा
फिरलं
पणे अ
एक म
जर व

मराठीतील लिहिलेल्या त्या प्रथमाना महत्त्व आहे. या निर्माण केले व ते प्रथम सर्वांना सहज समजावे असल्याने मराठी भाषेचा उगम केला. त्यांनी मराठी भाषेत प्रथम पाचशे सहाशे वर्षांपूर्वी होऊन गेलेल्या संतांनी

- दिपाली शि. सराफ

आजचे मराठीचे स्थान

लक्ष्य मान त्या शिक्षितांपलीकडच्या सुधारितच आहे. निरमळ आनंद अनुभवला व सर्वांनी वाटला पण आमचे आहे. त्यापूर्वी थोडे काही शिक्षले. या अनुभवातून खरा सुख-दुःख जाणवण्याची क्षमता येण्यापूर्वी शिक्षण आवश्यक तावून-सुलभतः निघत नाही व मोठही होत नाही. पण तर अनन्यसाधारण अनुभव अनुभवल्याशिवाय मानव स्वच्छ उदाहरण असले, गरूड मराठी झपाड्याची असले ह्या मोठ्या जगात जागायच असले, परंतु परस्परन

होती.

खूप मोठे आहे याची सर्वसाधारण कल्पना आम्ही सर्वांना स्वयं उपयोग आहे. हा अनुभव घेतला कारण हे जग फक्त रंगभूमीपुरत्या सिमित नसून याचा आर्याख्यातही स्वरूपात काम केले. या अनुभवातून शिक्षलेल्या गोष्टी केलेल्या आंतरमहाविद्यालयीन एकिकीतेत स्पर्धाकाम्या पुढे आम्ही आय. एन. टी. कला केंद्रातर्फे आयोजित

सुद्धा आम्ही शिक्षले.

उडवले आहे पण मग ते पार करून स्वतःला सावरण्याला शिक्षितांपलीकडे जाणाऱ्या सुधारकडेच होती. वाटत खूप आम्ही यावरच थांबले नाही कारण आम्ही नजर त्या आमच्या यशाची पहिली पायरी आम्ही घडले. पण १९ ऑगस्टला एक यशस्वी कार्यक्रम झाला,

वाटते.

होते. तेव्हाव आर्युष फलंदाय होऊन जगाचे, करावेसे आणि या सर्वातून काहीतरी शिक्षण घ्यावे इच्छा निर्माण आरुष्याला घालना मिळते, एका प्रकारची प्रेरणा मिळते आरुष्यात सुख दुःखाचे समिश्र अनुभव असतील तर त्याला रचत्या सुधारची किमती कळत नाही. जर का

जर का मार्गस फक्त सुधारचा उपभोग घेत राहिला, तर एक गोष्ट समजली होती आणि ती म्हणजे आरुष्यात पण आम्ही निराशेवर मात केली. कारण त्यानंतर आम्हाला फिरले. हलाशा नजरेने बाहेरसुद्धा पडले. दुःखी झाले आम्हास शिक्षणव्ययस मिळाले. जाहिरातीसाठी खूप ठिकाणी "पब्लिक स्पीकिंग" (Public Speaking) घेते न देता कसे बोलवे. आपले विचार कसे मांडवे. थोडक्यात जाहिरातीच्या शोधात आम्ही फिरू लागले. लोकांशी येणाऱ्या ट्रेडिशनल डे (Traditional Day) या कार्यक्रमाच्या १९ ऑगस्ट १९९५ रोजी आयोजित करण्यात

झाली.

त्या म्हणीची खरी ओळख विद्यार्थ्यांना त्याच दिवशी आम्ही चालवू हा पुढे वारसा!"

"गुनेने दिलेला ज्ञानरुपी वसा

१९९५ रोजी केले होते.

मंडळाने गुण-प्राप्तीच्या कार्यक्रमाचे आयोजन १२ जुलै विद्यार्थ्यांचे गुणपतीचे आदर व प्रेम लक्षात घेता

कामाचे वाटप केले गेले.

निर्णय होता. परतट काम उरकायला सुरुवात झाली. कोणत्याही परिस्थितीत शिक्षण गांवायच हो आम्हाला जम केला. त्यासाठी आमच्या बाहेरचे आभार आधीच मानले. 'तेथे मार्ग' हे बोधवाक्य स्विकारले व कामाचा श्रीगणेश आणि वाटल आणि काही तरी करून दाखवावे. "इच्छा मग आमच्या सी. रोहिणी टकले मंडळानी मार्गदर्शन केले व त्यावरचे आभार आमच्या कामाची वाटचाल सुरू झाली.

सुट्ट्या संपल्या. कलेजातीवशाचा दिवस उजाडला

आणि त्याच गोष्टी आम्ही प्रथम मांडत आहोत.

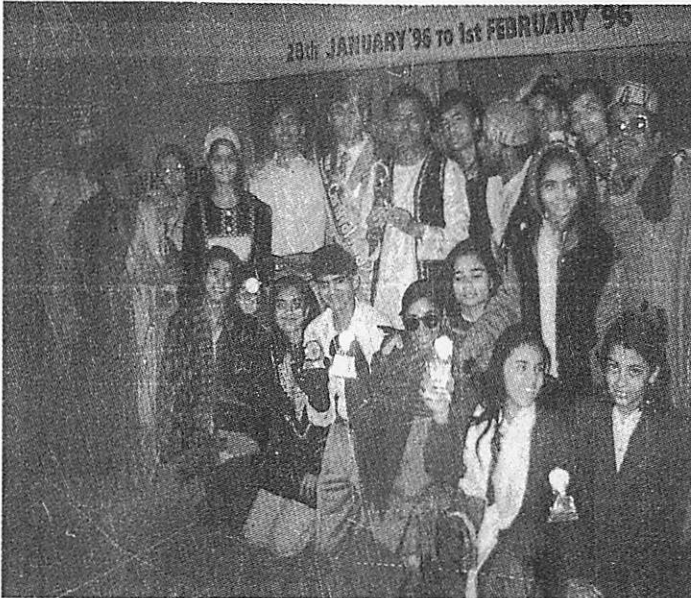
गोष्टी अनुभवल्या ज्याची किमती करता येणार नाही काही आहे. या भरपूर काही मधून आम्हीसुद्धा काही शिक्षणाखेरीज आरुष्यात शिक्षणयासाठी भरपूर

मराठी वाङ्मय मंडळ

- दिनेश चौधरी आणि इतर

अनुभव

CARNIVAL KING GROUP

Arpita Shah winner of Balraj Sahani Trophy
IPTA Drama Competition, 9th October 1995.

**Winners of the prizes awarded by the
Lions Club of Malad-Borivali Charity Trust**

Ved Rinku B.

T. Y. B. Com. (First)

Sutrale Sunita

S. Y. B. Com. (First)

Saraf Seema

F. Y. B. Com. (First)

Jalan Jyoti Kumari

F. Y. B. Com. (Second)

Shah Yogesh N.

T. Y. B. Com. (Second)

Bhauwala Vikas R.

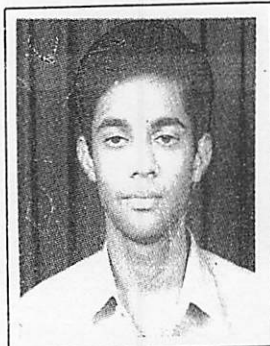
S. Y. B. Com. (Second)

Kasat Vikas K.

T. Y. B. Com. (Third)

Jalan Neerajkumar

S. Y. B. Com. (Third)

Rohini Takle gets Ph. D.

Rohini Takle

*Prof. Rohini Takle secured Ph. D.
in Marathi Literature.*

Winners of the prizes awarded

Khemani Pooja R.

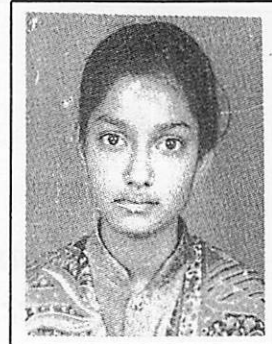
S. Y. J. C. (First)

Sutrale Vinita S.

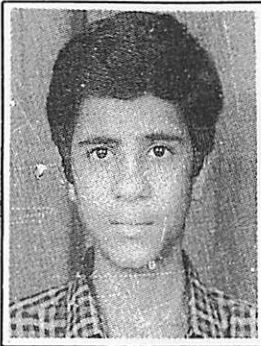
S. Y. J. C. (Second)

Agarwal Arati S.

S. Y. J. C. (Third)

Chhabra Balkishan R.

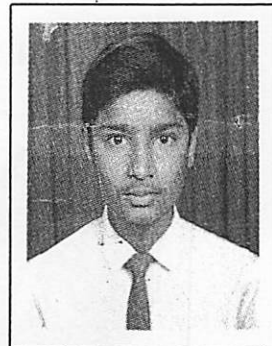
F. Y. J. C. (First)

Rajput Jignesh S.

F. Y. J. C. (Second)

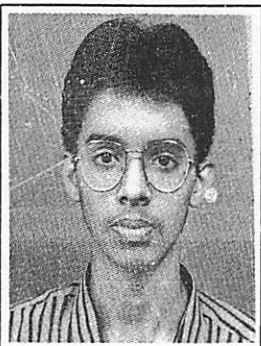
Chirania Arvind D.

F. Y. J. C. (Third)

Roll of the Honour 1995-96

Jitendra Dadhich

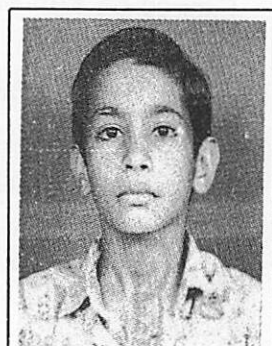
Senior College Best Boy

Iyer Sriranjani

Senior College Best Girl

Pankaj V. Kataria

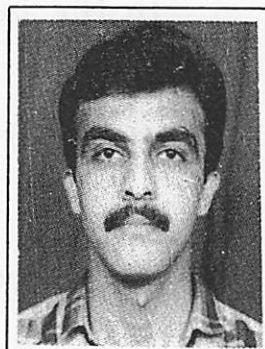
Junior College Best Boy

Ranjita - Arya

Junior College Best Girl

Rajesh Soni

**T. Y. B. Com. - Best Actor in
IPTA One Act Play Competition**

OBTUARY

LEST WE FORGET

*The hands of reaper reap corn which is hoary
But the voice of the weaver wails manhood in glory.*

The institution regrets to inform the sad and tragic demise of :

Prof. Mr. M. N. Galgali

Expired on 17th March, 1996.

Prof. Mr. M. N. Galgali was with us for more than two decades. Quiet amiable, unassuming and jovial in nature, he endeared himself to one and all.

Prof. Mrs. T. T. Das

Expired on 16th June, 1995.

Prof. Mrs. T. T. Das was with us for fourteen years. A charming, efficient and friendly person who will be missed by her colleagues and students.

The institution offers heartfelt condolences to the bereaved families.

May their soul rest in peace !

Tears are rare, but mortal hopes defeated are mourned by man.

वसति
सहज
वद प
- अक्ष

नि
करील य
प्रत्येक सः
कधी ती
निष्पाप
अभरं
वज्जाली
वाटणारी
जीवनात
उदयास्य
'आनंद'
प्रतिभोज
२

धरणीमाता देव झाली आहे. नवपरिणित वधूच्या मुखमंडलावरील समाधानाचे तेज, शिवायाराच्या कणाकणांन ओसंडत आहे. पर्वताची शिखरं, धराराच्या वडीलधान्यांनी लहान मुलांचे कविक करावे तसे, निमळ झ्यांना अंगारखांबावावर खेळीत आहेत आणि वर आभाळ विकल्या जांभळासारखे कळ्याकभिषु मधानी डवरळं आहे. वडली कामगार जसा रजेवर जावा तसा सूर्य नभात असून-नसून सारखाच भासतोय आणि जीवाजीवाला स्निग्ध सा निध्याची ओढ लावणारा गारवा, शुभस्वरंवा मारवा गात आसुसलेल्या जीवात पारव्यासारखा धुंमू लगला आहे. आणि बाहेर पाऊस संततधार आहे!

डोंगर माथ्यावर, वृक्षरंजनीच्या सळसळत्या हिरेच्याकव संधारारवर, उध्याणलेल्या वधाच्या विदीर्ण कळजावर, वक्षणाची संततधार मधांच्या झारीनेन सुंदर स्वप्नांची बरसत करीत आहे. धरणीमातेच्या कुशीतले प्रत्येक बीज अस्मितेच्या जाणीवेने जागे होऊन ब्रह्मंडाचे दर्शन घेऊ लागले आहे. पर्वतधारारा या नवांकुरांना अभ्यागन्मान घाले लागल्या आहेत. किमयागारांना नेमून दिलेले काम त्या कर्तव्यभावनेन पार पाडीत आहेत आणि हे अभिजात सौंदर्य नेकमलात साठवून अस्मादिकांचे मन मुर्कत कंठने ओल्या स्वरानी विंब होऊन गाऊ लागले आहे....

...तर असो हा वैभवदाता आज आपल्याकडील वैभव साळीकडे उधळून देत आहे!

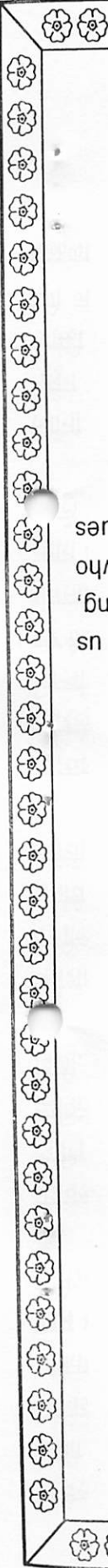
आज पाऊस सुरू होऊन किती दिवस लोटलेत. - अशीर होऊन!

वाट पाहिली तशी आणि आपण त्याची वाट पाहतच असतो सदां म्हणतो; दुर्लक्षही करतो, पण मायेच्या माणसाची दारवणारो वक्षणाज 'नेमिचि येतो' असे आणि.... तर असो हा संभोगाच्या नेजात पंढरी मला तिसली पंढरी ॥

संभोगाच्या नेजात
माझ्या शमाच्या मंदिरी ।
आला पाऊस पाहूणा
नमी बावली सांबळ ॥
करी विजेचा आसुंड
स्कंदी मधाची कांबळ ।
आला पाऊस पाहूणा ।
भिजे लजून लजून ॥
माझे वंदनौली धर
त्याचे पुजिले वरण
आला पाऊस पाहूणा
प्रतिभला अंकुर फुटतात.

'आनंद धन' भासतोय पाऊस! त्याला पाहतच उदयाच्या स्वप्नांची साक्षात साक्ष देणारा! मला माव जीवनातून उठवून जलसमष्टी देणारा, तर कुणाला वाटणारा, कुणाला हवाहवासा वाटणारा, कुणाला वक्षणा! आणि म्हणतो पाऊस! कुणाला नकोसा असुर! त्याचीच एक परिणती, अक्षय ऋष म्हणजे निष्पाप मनाची भितीने गाळण उडविणारा विरटा कधी ती असतो कल्पनातील मनोहारी, तर कधी प्रत्येक घटनेत सौंदर्याचा आविष्कार घडलेला असतो. करील याचा नेम नाही. त्याने घडवून आणलेल्या निमगांचे दुसर नाव किमयागार! ती काय - वृत्ती एस. चिखलकर

सौंदर्याचा आविष्कार

ser
o
ph
ng,
us

तक
पिढीला के
'फूड' म्हण
होते. आज
'कप मं, र
किंवा 'क
विविध प्रश्
असते. तर
विचारतात
आहेसु?'
सरळ उत्त
नवलां"
वे
जेव्हा धी
मुटूहीत
माणसानं
इतिहास
सुद्धा ते
एकूण ए
सतस वे
माणसां
इतरांवर
सुन इ
असते.

आजच्या काळातील तरुण यांच्या सर्व बाबतीत तपासत निमाणे झाली आहे. सामान्यांपासून ते उत्कृष्टांपर्यंत सर्वानांचे फॅशनचे आकर्षण आहे. नामवंत कलाकार, अथवा विश्वसुद्ध्या हे 'मॉडेलिंग' मार्फत कपड्यांचे विविध प्रकारचे प्रदर्शन घडवित असतात. कपड्यांचे विविध प्रकारचे आकर्षण तरुण पिढीत होत असते. आणि त्याच तऱ्हेच्या प्रेरित्यात तरुण-तरुणी, स्वतःला बदलत असतात. ही फॅशन वेशभूषेपर्यंत मर्यादित नसून केशभूषेपर्यंत सुद्धा पोहचवलेली आहे. म्हणूनच तरुणांच्या विविध केशभूषा पहावयास मिळतात, तर तरुणांमध्ये अगदी मानेवर ठळगारे केस वाढविण्याच्या परंपराहीतही आजकाल विविध प्रकारे

दोषून घसले आहे. आहे. आजच्या जीवनात फॅशन करणे हे अपरिहार्य पाश्चात्य भाषेतील शब्द आज हवाहवासा झाला मानवी स्वभावाचा गुणधर्म असल्यामुळे 'फॅशन' हा होत गेला. कारण काय? नाविन्याची आवड हा माणसाच्या रहणीमानात आणि वेशभूषेत फरक असत. परंतु जसजसा काळ बदलत गेला तसतसा वेशभूषेत असत तर, क्षिया हा नकबारी साडीमध्ये पुढेवर्ग धोतर, सदरा, कोट, पाडी, टीपी अशा तर 'मानवाचे' रहणीमान अगदी साधे होते. म्हणजेच वेशभूषा करणे हे माणसाला कळू लागले. त्यापूर्वी विखपटवी निर्मिती झाल्यापासून विविध तऱ्हेची

फॅशन आणि आजची तरुण पिढी

तर मी म्हणतो Love will never be the same. तुमच्या सारखाच मी एक, प्रमात्या शोधता. (प्रभावहल हवाच)

आणि असा बदल प्रमात झाला असो एकमेकांचे कर्तव्य फुलवण्यास मदत करा. सल्ल्या रक्ताचे आणि उसळत्या मनावे भावविशेष साधी भरवशाचा असले तर अगुट विश्वासार्थ प्रेम करा. पसलेले असत, आवड आणि निवड जर योग्य असले, महत्त्व मिळेल. शंभरी समुद्रकिनार्यासारखे आयुष्य समोर प्रेम नांदेल व 'प्रेम' हा शब्दाला एक अर्थ मिळेल एक काल्पनिक प्रेम जोड्या निर्माण होऊन या जगात खरे "ओ डार्लिंग ये हे इंडिया" विखपटपर्यंत गुन्ही पाहिलेल्या डोर-रंगडा, रोमियो-ज्युलियेट व 'मदर इंडिया' पासून अधिका सुफल व सफल होईल व पुन्हा सोनी-महिबाल, जीवनात लागल्याशिवाय राहाणार नाही, यामुळे प्रेम जीवन कडंब-यादून रेखाटलेली कल्पनास्य विजांची जोड त्यांच्या भावना, आवडी जाणून घेण्याचा प्रयत्न केला तर कथा, गुंतागुंतीत न उडकता एकमेकांची मन, इच्छा, आकांक्षा, धर्तून केवळ शारिरीक सौंदर्य, मोह किंवा भावनिक, day सारख्या कार्यकमतात भाग घेऊन तिला किंवा त्याला होणाऱ्या The & Saree day, Friendship day, Rose किंवा राजकुमारी भेटली असले तर 'जल्मेश' मध्ये बोलले जाते. तेव्हा कुणालाही जर स्वप्नातील राजकुमार नजर करण प्रेम जरी आंधळ असले तरी झोळ्यानीच ते वाट पहात असत फक्त त्याला हवी असते एक वेगळी खरे तर प्रेम आपल्या समोरच असते, आपली पानांपाहिकड्या.

प्रेमाचे जग निराळेच व अनुभव तर पुस्तकाच्या आहे कारण याच प्रेमात खरे सुख आहे, परमानंद आहे. प्रेम सर्वांनाच हवं असते, हे जग खरेच प्रेमाच्या शोधात म्हणतात मला प्रेमात इंटरस्ट नाही पण खरे म्हणावे तर कधी तिला प्रेमात पडतो हे कळत सुद्धा नाही. काहीजण ती आपल्याला हवी हवीशी वाटू लागते आणि आपण आणि आपण तिला भावी जोडीदार म्हणून निवड करतो. नकळतच कधी एखादी व्यक्ति मनात धर करून जाते प्रत्येकाची स्वप्नपूर्ती होतच अस नाही, पण नांना पाटेकर सारखा हिसणारा 'ती'.

फुलसासारखा जणपारा व शाहजख, सलमान किंवा शिकपारा, विनोदी, प्रेमळ आणि मुख्य म्हणजे तिला आणि प्रत्येक 'ती' ला हवा असते एखाद्या खूप

आज विज्ञानने एवढे उंच शिखर गाठले आहे की पूर्वीच्या काळात आज समजल्या जाणाऱ्या साध्या रोगाने बरोबरशी माणसे मृत्युमुखी पडत असत.

आज विज्ञानने एवढे उंच शिखर गाठले आहे की पूर्वीच्या काळात आज समजल्या जाणाऱ्या साध्या रोगाने बरोबरशी माणसे मृत्युमुखी पडत असत. आज विज्ञानने एवढे उंच शिखर गाठले आहे की पूर्वीच्या काळात आज समजल्या जाणाऱ्या साध्या रोगाने बरोबरशी माणसे मृत्युमुखी पडत असत. आज विज्ञानने एवढे उंच शिखर गाठले आहे की पूर्वीच्या काळात आज समजल्या जाणाऱ्या साध्या रोगाने बरोबरशी माणसे मृत्युमुखी पडत असत.

आजचा भारतीय शेतकरी एवढा प्रगत झाला आहे की तो साधी बीयाची न वापरता हायब्रीड बीयांचा उपयोग करत आहे व प्रति हेक्टर उत्पन्न वाढवित आहे, त्यासाठी जागणारे विविध प्रकारचे तंत्र तो अभ्यासककडेन आत्मसाद करीत आहे व त्याचा वांगल्या प्रकारे उपयोग करत आहे. हेच त्याचा वांगल्या प्रकारे उपयोग करत आहे. हेच त्याचा वांगल्या प्रकारे उपयोग करत आहे.

आज विज्ञानने एवढी प्रगती केली आहे की जमिन निरुपजावू नये म्हणून महत्वाचे सांगायचे म्हणजे उपद्रव टाळण्यासाठी विविध किटकनाशक औषधे उपजाऊ देण्याची प्रगती केली आहे. आज विज्ञानने एवढी प्रगती केली आहे की जमिन निरुपजावू नये म्हणून महत्वाचे सांगायचे म्हणजे उपद्रव टाळण्यासाठी विविध किटकनाशक औषधे उपजाऊ देण्याची प्रगती केली आहे.

- सारीका शिखर

अन्न, आरोग्य आणि आहार

आजचा भारतीय शेतकरी एवढा प्रगत झाला आहे की तो साधी बीयाची न वापरता हायब्रीड बीयांचा उपयोग करत आहे व प्रति हेक्टर उत्पन्न वाढवित आहे, त्यासाठी जागणारे विविध प्रकारचे तंत्र तो अभ्यासककडेन आत्मसाद करीत आहे व त्याचा वांगल्या प्रकारे उपयोग करत आहे. हेच त्याचा वांगल्या प्रकारे उपयोग करत आहे. हेच त्याचा वांगल्या प्रकारे उपयोग करत आहे.

नर पिढीला रु 'फूड' म्हणतात. आज 'कॉपिंग' किंवा 'कॉपिंग' विविध प्रश्नांवर उत्तर देण्यासाठी 'आहेस?' विचारतात. नर पिढीला रु 'फूड' म्हणतात. आज 'कॉपिंग' किंवा 'कॉपिंग' विविध प्रश्नांवर उत्तर देण्यासाठी 'आहेस?' विचारतात.

जसे देवी, विज्ञानाने त्यावर मा चा आहे. जसे कि या आत्म्यात आहे, पर जाणवते. विकेंद्रकाने माणूस विज्ञानाचा वाळक उ वि येत आहे मानवास हा सक ठेवतो व नसतो. खळवर

जन्मले

इच्छा ही सिध नाही कधी ज रस्ता या करणे व कृणाशी केली न निरंत हे

आहे की ती साधी बीयाणे न वापरता हायडीड बीयाणांचा उपयोग करत आहे व प्रति हेक्टर उत्पन्न वाढवित आहे, त्यासाठी लागणारे विविध प्रकारचे तंत्र ती अभ्यासकठेन आत्मसाद करित आहे व त्याचा वांग्या प्रकारे उपयोग करत आहे. हेच त्याचा वांग्या प्रकारे उपयोग करत आहे. हेच नव्हे तर त्याला अनेक वेळा बऱ्याचशा कठीण परिस्थितीना तोंड द्यावे लागते अशा वेळीही ती माघार न घेता त्या कठीण परिस्थितीतून मार्ग काढते. जसे पाऊस वेळेवर व पुरेसा न पडणे, जमिनीची सुपिकता कमी होणे, किटकांचा उपद्रव, जमिनीचे मर्यादीत क्षेत्रफळ इत्यादी. ह्या सर्व परिस्थितींवर मात करण्यासाठी विज्ञानाने वेगवेगळ्या प्रकारची तंत्र (शाख) शेतकऱ्याला दिलेली आहेत. पाऊस वेळेवर न पडल्यास शेतकऱ्याने आपल्या सीचीसाठी धरणेबांधा व कालव्यांचा उपयोग केला आहे ज्यामुळे त्याला हवे तेव्हा व हवे तेव्हा पणी उपलब्ध होते. पाऊस पुरेसा न पडल्यास विज्ञानाने 'Sprinkler System' आणि 'Dripping System' चे शाख त्याच्या हातात दिले आहे. जमिनीचा कस कमी होऊ नये म्हणून विज्ञानाने विविधप्रकारची स्वतः शेतकऱ्याला उपलब्ध करून दिलेली आहेत. तसेच किटकांचा उपद्रव टाळण्यासाठी विविध किटकनाशक औषधे निर्माण केली आहेत. महत्त्वाचे सांगायचे म्हणजे आज विज्ञानाने एवढी प्रगती केली आहे की जमिन जर पूर्णपणे नापिक असली तरीही किवा पिके काढण्यास इतर जागा उपलब्ध नसल्यास जमिनीस कळवाचा उपयोग करून आपण या संकटावर तंत्रज्ञानासहजी मात करू शकतो. हे जमिनीस तंत्र म्हणजे यात आपण पाण्यामध्ये विविध प्रकारचे रसायने, स्वतः मिश्रण रोपणा लागणारे योग्य ते वातावरण निर्माण करू शकतो.

आज विज्ञानाने एवढे उंच शिखर गाठले आहे की पूर्वीच्या काळात आज समजल्या जाणाऱ्या साध्या रोगाने बरीचशी माणसे मृत्युमुखी पडत असत.

आजचा भारतीय शेताकरी एवढा प्रात झाला अभिमानाने व खोलीपूर्वक सांगू शकते. विज्ञान हे आवाहन नक्कीच पेलू शकेल हे मी मीठे आवाहनच आहे आणि माझ्या दृष्टिकोनातून मीठ्या जनसंख्येचा निर्वह करणे हे एक विज्ञानांला वाढविणे आता शक्य नाही, तेव्हा आता एवढ्या अशा परिस्थितीत जेव्हा उपजाव जमिनीचे क्षेत्रफळ ८० कोटीच्या वर आहे व झपाट्याने वाढत आहे, धना असे हिमन घेत की, भारतीय लोकसंख्या आजची भारतीय सर्वसाधारण परिस्थिती लक्षात राखता - सशिकी विचार

अथ, आरोग्य आणि आहार

आपला भारतीय समाज जरी अष्टवारांन अष्टवार फेणी रणवाचे दहन केले पाहिजे. नियमबद्ध वतन करणे म्हणजेच अष्टवारे होय. या प्रमाणिक जीवनमूल्यांची पायमल्ली करणे किंवा हाच अष्टवारे मानला जातो ते म्हणजे 'कलियुग' वाक्यात करायचे झाले तर ते 'ज्या युगात अष्टवारे हे कलियुग आहे. कलियुगाचे वर्णन एका वाम मार्गाने दृष्ट-तिष्ठत कमविता येतो. जातो. सहजरीत्या पैसा मिळते. पण अष्टवारांन नकळत, नंतर समजून उमजून ती वाकड्या मार्गाने मिळविण्यासाठी लागणारे पैसा मिळविण्यासाठी प्रथम शार्तिक मुखे सामान्य माणसाला भावते. मग ते आहे पण महागाईचा भस्मपूर झालेला आहे. कुळंबी गरजा अतीनात वाढल्या आहेत. मिळकत कमी अष्टवारे! माणसाच्या नित्याच्या तसेच सुखाच्या अटेकाट प्रयत्न करतो. यार्जनच जन्माला आला

दुर्बल घटक मानना जाती. परंतु खर पाहता स्त्रीचा अपुरा विकास हा समाजाला श्रवटी घातक ठरतो, असं उदाहरणादखत स्पष्ट झाले आहे.

पूर्वीचा समाज आणि आताचा समाज पाहता समाजाचा विकास झाल्याचे आढळून येईल. जन्मा काळातील वाईट ठेवी, अंधश्रद्धा परंपरा चाली-जुनी पृष्कळश्या कमी व बर्तुतांशी नष्ट झाल्या आहेत. कारण त्याकाळातील साक्षरतेचे प्रमाण हे आधुनिक काळातील साक्षरतेपेक्षा फारच कमी होते. आजही पुरुषांपेक्षा स्त्रियांच्या साक्षरतेचे प्रमाण कमी आहे. त्याचे कारणही निरक्षरताच आहे. आजही स्त्रियांना काही ठिकाणी शिक्षण घेता येत नाही. अज्ञानामुळे समाजात अनेक विकृतींनी मूळ धरले आहे. या मूळवर आधारलेल्या समाजाविषयातक केंद्राना आज घालण्यासाठी त्या निरक्षरतेच्या मुळावर साक्षरतेचा धावच केला पाहिजे.

साक्षरतेमुळे समाजातील सर्व अंधश्रद्धांचा समाक्षरता म्हणजेच झालावा समूह नाश होतो. साक्षरता म्हणजेच ज्ञानाचा आविष्कार!

आज विविधविधस समाजात साक्षरतेचा विकास होणे जास्तीत जास्त गरजेचे होत चालले आहे. माणसाला साक्षरतेच्या जोरावर वेगवेगळ्या क्षेत्रांमध्ये समृद्धी व यश प्राप्त करता येऊ शकते.

यामुळे व्यक्तिचाच शैक्षणिक सांस्कृतिक सामाजिक त्याद्वारे आर्थिक विकासही साधला जाऊ शकतो.

समाजात प्रगती करायची झाल्यास त्याकारिता आज प्रत्येक माणूस साक्षर झाला पाहिजे. तरच त्या अर्थाने समाज समृद्ध होईल.

साक्षरता सर्व नाई जागत्याबरोबर समाजात शांतता प्रस्थापित होईल. साक्षरतेचे सुपरिणाम इतके दृग्गामी आहेत की त्यायोगे समाजात एक प्रकारची सखोल दृष्टिकोन बाळगण्याची प्रवृत्ती सर्वांमध्ये निर्माण होईल.

समाजाचा विकास तेव्हाच होईल जेव्हा प्रत्येक ती समाजासाठी तेव्हाच काही कसे शक्य जेव्हा ती समृद्ध स्वतंत्रपणे त्याची सर्व कामे करू शकेल आणि

त्याच्यापासून हिरावून घेतले जाते. स्त्री समाजाचा जमिनी की ज्याच्यावर त्याचे पाट असते त्या पिढेपाक केली जाते. काही वेळा त्याचे राहते घर, जनतेची सावकरांकडेन आणि जमीन मालकांकडेन कायकमाचे मुख्य उद्दिष्ट्य आहे. वेड्यातील सामान्य लोकांपासून समाजात माणसाचे रक्षण करणे हे या साक्षरतेच्या अभावामुळे भोगाच्या लोकांच्या सुक करण्यात आली आहेत.

कार्यक्रम राबवले आहेत. प्रौढांकडून शिक्षणकेंद्रे सरकारने काही योजना आरब्ध्या आहेत. काही अवाश्यक आहे. साक्षरता प्रस्थापित करण्याकारिता विविध पद्ध्या अन्वय करवण्यासाठी साक्षरतेचा उगम ज्ञान पिढेवण्यासाठी म्हणजेच समाजातील घडवून आणू शकता.

आहेत, की ज्याद्वारे अपण लोकशिक्षणाचा विकास आकाशवाणी, टेलिव्हिजन तसेच इतर अनेक माध्यमे पोहोचवू शकता. उदा. वर्तमानपत्र, रेडिओ, लोकशिक्षण अपण अनेक माध्यमांन लोकांपर्यंत हे शक्य होईल केवळ लोक शिक्षणामुळेच. हे प्रसार म्हणतात.

अनेक कार्यक्रम राबवले जात आहेत. त्याला साक्षरता आहे ती समाजातील जनसामान्यांपर्यंत पोहोचण्यासाठी येणे आणि हेच लिहिता वाचता येण्याची जी प्रकिया 'साक्षरता' म्हणजे लोकाना लिहिता-वाचता व अज्ञानी आहेत.

देशात होच परिस्थिती आहे. असंख्य लोक अशिक्षित नाहीतर आज सर्वच ज्ञानी झाले असते. आपल्या गाळा करण्याकारिता विविध शैक्षणिक दृष्टी हवी. व अर्जुनवकपी ज्ञान इतस्तः पसरले आहे पण ते जग हे अगाध ज्ञानाचे भांडार आहे. जगात लिखित म्हटले आहे. शैक्षणिक दृष्ट्या बघायला गेल्यास 'जग हे बंधशाळा' जगाला बंधशाळा असं देशात होच परिस्थिती आहे. असंख्य लोक अशिक्षित

साक्षरता आणि सामाजिक विकास

शब्द है बाणापादि, वापरा जपनी ॥
वण अंतरी कधी ना येती भजनी ॥
देवे - दिखले हस्त, कर्ण, नेत्र, दोन ॥

संघर्षाने जीवन फुलते, संघर्षाने जीवन खुलते
संघर्षाने जीवन नामते, संघर्षाने जीवन वाकते
संघर्षी लवचिकता लपली, गुला हवा तसा वू दे आकार
संघर्षाविन अळणी जीवनी, स्वने होतील साकार.

- दिपाली सरफ

विनिष्ठा

भूतकाळ हे फार मागे गेले आहे
पण वर्तमान आपल्या बरोबर आहे.
आपण नेहमी वर्तमानाची काळजी करत असतो.
जरी ते आपल्या हातात नाही.
पण वर्तमान हे आपल्या हातातून पुढे सरकत असत
आणि भूतकाळात प्रवेश करत असत
काळ हा इतक्या वेगाने निघून जातो
की मग आपल्याला त्या वेळेला थांबवता येत नाही
वर्तमान हे नेहमी आपण प्रयत्न करून आठवतो.
ज्यावेळी ते भूतकाळ होऊन जात.
आपण थांबरत भविष्यकाळात प्रवेश करतो.
पण नकळत भविष्यात आपण हरवून जातो.
भविष्य हे फार सुंदर पण अस्पष्ट शकते
व ते दुःखाने भरलेले सुंदर धागा असू शकते.
पण आपण शेवट पर्यंत भविष्य ओळखू शकत नाही.
मग भूतकाळ हे कधी न विसरण्यासारखे आहे.
वर्तमान हे कधीच नाही आणि

काळ

- शिल्पा

श्रुतिचार : "तेजस्विता, तपस्विता आणि तत्परता हे
जीवनातील ३ 'त' कार माणसाने फार जपून ठेवावेत."
पिटाळून लावा सदीया जखडलेला नाकपुड्यातील पण.
वेळीच करा रामबाण औषधी उपय
उपध्यावरील पदार्थ टाळा
तर सांगता गुंफा एक उपय
ह्या सदीला जर हटवायचे असले
परतू करून जातात नाकपुड्याला बंधव
व

उपध्यावरील तेलकट पदार्थ आपणाला आपल्या जीवना
मानसिक तणा हे तर आहे हिच्या जामाचे स्थान
ही तर उर्ध्वभवते आपणआपल्या गुणदोषांनी
एखाद्या भितीवरील विचारलेल्या विज्ञानासारखी
ही सदी आपणास पकडून-जखडून ठेवते
बारा महिन्यांची तर असते सांबत
तशी ही आहे लोकांची निवडण मंडीण
सतत त्रास दिल्याविना
पिच्छा काही सोडना
त्यातलाच आहे हा एक विलक्षण प्रकार
म्हणतात ना! "मूर्खी लहान पण किती महान"
परतु वृद्धक्ष करता यालाच प्रान होते महान रूप
सारे समजतात हे तर आहे रोगाच एक लहान रूप
चारचौघांत बसण्याला करते ही घोरी
आवाज असे हिचा सूडसूड
पिच्छा काही सोडना औषधपणी केल्याविना
हिचा ससेमिरा यालाच रोजाहिनी
किरकोळ आजारात हिला म्हणतात रोगांची ताई
ही आहे एक शिळिणी नारी

- मनोज मोहिते

सदी

इतकी मोठी इतिया आहे...
 त्यात माझा हा 'इवला सा जीव' !
 कस कस कोणाला कळेल?
 माझे वागणू - रडणू,
 माझ्या आवडी - निवडी.
 सुरवात सर्व निमित्ततात मग दुःखात का पळतात?
 प्रेम सर्व करतात मग कशाळा घाबरातात?

- अर्थना

इवला सा जीव....

महान
 पुढे पसरती प्रेतांचे आवाग जागर, दरी
 ते अक्ष दिशा दाखविशी, वाके पार करी
 सात दिशांची झेप घेवूनी येती अर्जुन, परमेश्वर मुर्ती
 इय्याधनाचा प्रिय मित्र कुंतीपुत्र हा कर्ण, अर्जुनासमोर
 उभा राहिला
 आणि तेजापुंज असा प्रकाश त्याला हिंसू लागला
 हृदय करण्या सिद्ध झाले
 पुढीलही कप सुटले
 दुमशकी चाले झाली टाकाकरत प्रत्यया ओली
 बाणावा पाकस पडे, सेना घायाळ झाली
 पण,
 एक धावले काळाने घात केला
 बाणाने कर्ण कठनाळ भूदला
 आर्देच्या प्रमाणा मुकलेला कर्ण
 आज धरतीच्या कुशीत वृष झोपला

- संजय पवार

अर्थ/अंत

निव्हा वापरा किमान ॥
 हा संकेत प्रभूचा, निव अजमान ॥
 तेसा माण अजसक, मंत्र महान ॥
 मानव होती दुःखी जेव्हा ।
 दारु आणिले लपवितो तेव्हा ॥
 निर्मुनी आपल्या प्रतिमा जनमानसात ।
 उर्वरीत आयु यास्तव करीतो व्यतीत ॥
 परि धक्का लागता होती व्यथीत ।
 उपसनेन या दुःखार्जन होती अतीत ॥
 दुजा दोष देण्यासम, दुजे नसे संपे कस ।
 गुणग्राहकता परि उरे मात्र नाम ॥
 पात्रता न लागे अंगी देणे दुजा दोष ।
 हवा कशासी मग हा परनिदा सोस? ।
 नाणे एक वारु दान सत्य हे सदा स्मर ।
 आतदीपणी मन न कर्णा दुखावू ॥
 अर्जुनी मणी आम्ही का माळेव
 करती भांडवल दुसऱ्याच्या चुकांचे
 दीषितो आम्ही दुजासी पुका
 करिता आम्हीही त्याची चुका
 सगळे कवीर, मह से बुरा न कोडे
 आम्ही म्हणतो, हमसे बडा न कोडे
 श्रेष्ठ अर्जुने सिद्ध झाला ओढतो दुसऱ्यांचे पाप
 व्यक्तिमत्त्व अर्जुने विकसित झाला करितो प्रयत्न करणू?
 ओढता वयाची दिशा ।
 कला सी विचार मनाशी ॥
 दोन वेतियाशा आयुष्य माझे ।
 गले वाया करता माझे, माझे ॥
 उर्वरीत जीवन करीन व्यतीत ।
 देवा विधीया कडक उपासनेत ॥
 आस ही मम अंतरीची ।
 आशीशा दे मज पुरी होण्याची ॥

Prahladrai Dalmia Lions College of Commerce & Economics

Local Managing Committee

1. Lion S. G. Ruia
2. Lion K. G. Saraf
3. Lion B. L. Jhunjhunwala
4. Lion M. S. Ruia
5. Lion R. J. Chokshi
6. Prin. P. S. Baleri
7. Prof. A. M Bhende
8. Prof. C. R. Sadasivan
9. Prof. (Mrs.) Lathakrishnan
10. Shri Sagar B. Saini